

OPUSCULUM DE SIMULTANEA LIBERA, AUT TURNARIA BENEFICIORUM PROVISIONE, SEDE...

Albert Clouwet, Manuel Alvares
Pegas, Pietro Paolo Veglia, ...

M

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

27 13-23.d.39

OPVSCVLVM

DE

SIMVLTANEA LIBERA,

Aut turnaria Beneficiorum Previsione,

SEDE PAPALI VACANTE,

Dicatum

EXCELLENTISSIMO DOMINO AR-
chiepiscopo Episcopo Abulensi, Legato Extraordinario,
& à Consilio Maiestatis Catholicæ,

Biblioth. Secv.

AUTHORE

Coll. Rom.

EMMANVELE
ALVAREZ PEGAS

Secv.

I. C. LVSITANO, *sej*

ET IN REGIO SVPLICATIONIS SENATV
Causarum Patrono, Sanctæ Bullæ Cruciatæ Promotore, Mi-
træ Archiepiscopalis Bracharensis, ac Vlyssiponen-
sis Procuratore, nec non Lamacensis Advocato, & Capellæ Regiæ, Ec-
clesiarumque Patronatus Regij Fiscali.

And

Benedicini

VLYSSIPONE,

Ex Officina MICHAELIS DESLANDES Serenissimi Regis Typographi.

Cum facultate Superiorum. M.DC.LXXX X.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

500 FIFTH AVENUE, NEW YORK, N. Y.

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

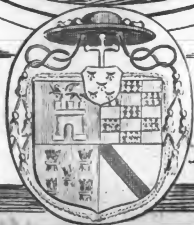
1911

PRINTED BY
J. H. DAVIS
ARCHER CLARK
ABILENE

D.FR. DIDACVS
NANDEZ DE
CO SANDOVAL
EPISCOP.

BENTVRA FER:
ANGVLO VELAS:
ARCHIEP. CALARIT:
ABVLEN.

EXCELLENTISSIMO ,
 REVERENDISSIMO , AC ILLUSTRISSIMO
 D. Fr. DIDACO
 BENTURA, FERNANDEZ DE ANGULO,
 VELASCO, E SANDOVAL,

OLIM ARCHIEPISCOPO CALARITANO,
 nunc Episcopo Abulensi , à Consilijs Regiæ Maiestatis
 Catholicæ, apud Regem Petrum Lusitanum dignissi-
 mo, ac prudentissimo Legato Extraordinario

C. O. R. D. E.

*Abeo præ manibus, Illustrissime, Reveren-
 dislime, ac Excellentissime Domine, rude
 opus tevidense donarium tibi, sed acceptum,
 ut spero , & jucundum, ut credo; omnis
 enim mea qualiscunque desudavit industria
 in adstruenda inter Capitulum, & Gu-
 bernatorem Episcopatus tui Abulensis pa-
 ce, in quærenda veritate, in avertendis , evertendisque liti-
 bus , in fovenda virili concordia ijs potissimum rationum*

† ij

mo

momentis, quas cum indefessa opitulatione, & allegatione as-
secutus sum pro stabilienda pace, extirpandis litigijs, compo-
nendisque dissidijs, & istud opus, ut jurisdictionis tue opes,
Tibi offero, aut restituo, & nulli justius, quàm Tibi conse-
crarem, offerrem, referrem, dedicarem, emitterem. Es enim
Vir, & Maiorum claritate nobilis, & propriae virtutis no-
bilitate, & sanguine clarissimus, qui post tot umbonis, &
cathedrae exercitia; post tot in Comitijs Generalibus concio-
nes, Theses, & acta tanta subtilitate confectas, post omniũ
graduum Magisterij, & jubilationis Regij Concionatoris, su-
premae, ac Generalis Inquisitionis Qualificatoris; Guardianatus,
Custodiatu, Provincialatus, ceterorumque officiorum
laudabilem exactionem (dicat tua Provincia Granatensis)
Generalis Dignitatem Ordinis Seraphici D. Francisci hono-
rificè sustinuisti, & in Monasterijs, & Provincijs ritè gerendis
specimen religiosum dedisti, (dicat ipsa tua tota Seraphica
Religio) ad Archiepiscopalis in Sardinia dignitatem Calari-
tanam evectus fuisti, qua in Insula auctoritatem Primatis ip-
sus, & Corsicae, Sanctaeque Romanae Ecclesiae Vexillarij in-
fulas obtinuisti: nec non propter animi integerrimam virtu-
tem, morum gravitatem, & in rebus peragendis dexterita-
tem, à Serenissimo tuo Regio Catholico, tum Tirremium, tum
Regij Patrimonij, tum totius Regni Visitatione commissa,
unum, & alterum composuisti, abusus abstulisti, moderatus
es, & opportunis decretis, & sanctionibus respectivè in statu
proficuo stabilisti; tuique zeli, & fervoris tanta prudentia,
& intelligentia praediti satisfactione suffultus idem Serenif-
simus Rex Te Pro-Regem à Latere suo dextro, & Capitaneũ
Generalem instituit, & nominavit; tam aequaliter in his mu-
nijis te gessisti, quod Catholica Maiestas, ne tali Hispania
Ministro orbaretur; etiam si cives, & milites; Nobiles, &
Plebeij lugebant tuam absentiam, (dicant ipsi Sardi, & meri-
tò propter tuam justitiæ, & aequitatis administrationem) ad
Episcopatum Abulensem transtulit; suo denique servitio

magis, ac magis consulens, Te Legatum Extraordinarium apud D. meum Regem Petrum Lusitanum constituit, & misit. Hic sisto; dicant ergo Lusitani, quomodo Te in legatione, urbanitate, vita exemplari, morumque gravitate coaptasti. Porro, si ex tali, & tam nobili Prosapia originem non duceres, maximam à te avam, atavamq; stirpem potuisse nobilitatem assumere. Sistere refert; ne laus in offendiculum tuæ modestiæ, & auctoritatis prolabatur. Cum autem absens ab Episcopatu, fuisset orta controversia inter Reverendum Capitulum, nec non Episcopatus Gubernatorem circa Beneficiorum provisionem, Sede Papali vacante, juris, & veritatis viam ad resolutionis comprobationem unice desiderans, me ostendere imperasti, & non alteri hanc juris Episcopalis defensionem, & Beneficiorum providendi facultatem, & Gubernatoris jurisdictionem tuo nomine exercendam offero, & restituo; ipsamque gratiose, solito benignitatis vultu admitte; ut labore ad te pertingat, quo nemo argumento operis novit acrius, sustentat operosius, tuetur nervosius; & solum timeo, dum laudes tuas scribere aggredior, & Prædecessorum tuorum nobilitatem, seriem, quæ per Te multum illustratur, evolvere, onerosum me forte, aut impudentem videri posse arbitror, qui vel humanæ Tibi gloriæ tentationem, adulando, ingeram, vel tuis, ac tuorum prædicationibus ingeniolium meum par esse præsumam, sed absit, ut meritorum tuorum eximia præconia, obtuso stylo persequi admittar; non enim brevi periodo integram quis valet Iliadem complecti; quare innixissimè peto, ut dum Opusculum hoc tuæ amplitudini consecro, legas in prælio, quantum pro Ecclesijs fecisti in prælio, & ad hunc effectum non Tibi offero, sed restituo hoc Opus, ut immeritus obtineam, privato tuo favore, ac patrocinio fovere non desinas; sed in Albo, & in candido famulorum tuorum cætu numeroque digneris connumerare, si enim fama tua, jussus, aut præceptum alas mihi Pica præstat, tuæ alæ mihi præstant pennas, quibus alatus coronatus pedibus tuis adsum.

Vale.

L I C E N Ç A S.

Do Santo Officio.

O Doutor o P. Affonso Mexia da Companhia de Jesus, Qualificador do S. Officio, veja o livro de q̃ a petição faz menção, & informe com seu parecer. Lisboa 13. de Janeiro de 1690.

Pimenta. Noronha. Castro. Azevedo.

EMINENTISSIME DOMINE:

Perlegi Opusculum de Simultanea libera, aut turnaria Beneficiorum Provisione, Sede Pontificia vacante, quem pretiosum laborem clarissimus vir Emmanuel Alvarez Pegas Lusitanus, Iurisconsultus eruditissimus, & acutissimus elaboravit.

Opusculum à suo tanto Authore, & quidem Maximo, nuncupatur, dum præ modestæ celsitudine suæ magnificæ, ac gloriose sentit, quàm sit exiguum: permagni etenim est grande opus ingenij, & subtilitatis; facundia, & fecunditatis; claritudinis, & utilitatis non Lusitanorum solum, ac Hispanorum, sed & Exterorum; qui merherculè, si hujusce doctissimi Viri scripta, seu scriptorum suorum multitudinem spectent, ambigere merito poterunt, an plures, utilioresve libros ex Lusitano altero haberit

buerit eatenus Lusitania; quę ob tam proficuos, ac multiplices conatus vovere ei poterit ex animo cum Poeta:

Dij Tibi dent animos, continuentque tuos.

Hęc, & multa alia, quę silentium modestę premit, hoc pergrande, augustumque Opusculum, ut laude, & luce, ita & pręlo dignissimum reddunt; eo vel maximę, quod in eo nihil est ab Orthodoxa Fide, probisve moribus alienum. In Collegio D. Patrítij 17. Januarij 1690.

Doctór Alphonsus Mexia.

Vista a informação, póde-se imprimir o papel de que a petição faz menção, & depois de impresso tornará para se conferir, & dar licença que corra, & sem ella não correrá. Lisboa 17. de Janeiro de 1690.

Soares.

Pimenta.

E.B.F.

Do Ordinario.

Pode-se imprimir o papel de que a petição faz menção, & depois tornará para se conferir, & dar licença para correr, & sem ella não correrá. Lisboa 19. de Janeiro de 1690.

Serraõ.

Do Paço.

Manda ElRey nosso Senhor, que o Doutor Gonçalo de Meyrelles Freyre, Juiz dos feitos da Coroa, & Fazenda, veja este livro, & informe com seu parecer. Lisboa 21. de Janeiro de 1690.

Lamprea.

Ribeiro.

SENHOR:

O Parecer composto pelo insigne Jurisconsulto Manoel Alvarez Pegas a favor do Bispo Abulense, que introduz por modo de tratado; de Simultanea libera, aut turnaria, Beneficiorum Provisione, Sede Papali vacante; li

&c

& examinei com aquelle cuidado, & attenção, a que move as Obras de seu Autor, & nelle não achei cousa que offenda os costumes, & Leys do Reyno, & me parece que será util, & digno de se imprimir, por a materia delle ser particular, & toda se acha resumida em breve volume. Lisboa 29. de Janeiro de 1690.

Gonçalo de Meyrelles Freyre.

Que se possa imprimir vistas as licenças do S. Officio, & Ordinario, & depois de impresso tornará à Mesa para se taylor, & conferir, & sem isso não correrá. Lisboa 6. de Fevereiro de 1690.

Roxas. Lamprea. Azevedo. Ribeiro.

EMMANVELIS
ALVAREZ PEGAS
JURIS CONSULTI LUSITANI
OPVSCVLVM

DE SIMVLTANEA LIBERA, AVT TVR-
naria Beneficiorum Provisione, Sede Pontificia vacante.

SVMMARIVM.

- 1 **O**bedientia est inferiorum gloria, & debetur maioribus.
- 2 Tot sunt homines, tot discordia inter eos oriuntur.
- 3 Quid sit concordia, & quid sit discordia.
- 4 Natura humana prona est ad dissentiendum, & inter Tribunalia, & Capitula facilis est controversia.
- 5 Refertur casus controversia inter Capitulum, & Governatorem Illustrissimi Episcopi, aut Archiepiscopi Abulensis, & causa scribendi hunc Opusculum; & nn. seqq.
- 7 Quando culpa, clandestinatione, aut impedimenta citati non sit intimatio mandati, aut citationis in ejus odium impediens, habetur comminatio pro intimata, prout impediens citari, habetur pro legitime citatus.
- 8 Refertur provisio Capituli, & Archiepiscopi.
- 9 Ex facto jus oritur.

A

10 Quan-

- 2 *De Provisione Beneficiorum,*
- 10 *Quando, & quomodo fuerunt Ecclesia erecta, & Diœceses assignata Episcopis.*
- 11 *A primis Ecclesia cunabulis potestas, aut jurisdictio conferendi beneficia Ecclesiastica, Petro, & ejus Successoribus concessa fuit.*
- 12 *Postea Sedes Apostolica concessit Episcopis, ut quilibet posset conferre beneficia in sua Diœcesi, ad hoc ut absque ulla restrictione dicta beneficia providerent eadem potestate Pontificis.*
- 13 *Magna difficultate Pontifices aliquando gratias, aut reservationes aliquas concedebant; qua de causa aliqui affirmant, in Decretalibus nullam de illis fieri mentionem; & n. 14 explicatur.*
- 14 *A quibus Pontificibus reservationes fuerunt introducta, & à quo tempore cœperunt, & originem habuerunt; & n. 15. & seqq.*
- 16 *Qua beneficia reservantur; & n. 17.*
- 18 *De provisione octo mensium, & à quibus provideri debeat vacatura beneficiorum.*
- 19 *Episcopi an possint conqueri de reservationibus, cum ab eis tota penderet provisio.*
- 20 *Provisio beneficiorum pertinet ad Pontificem, & ad Episcopos in suis Diœcesibus illius vices gerentes.*
- 21 *Antequam Cancellaria regule publicarentur, libere Episcopus omnes provisiones in qualicunque mense facere poterat.*
- 22 *De laudibus Episcopalis dignitatis, & de ejus encomijs.*

Ibid.

Ibid. *Episcopus in sua Diacesi habet potestatem ordinariam, & potest in suo Episcopatu idem quod Pontifex in toto orbe, exceptis reservatis.*

23 *Episcopus vocatur Pontifex, & Summus Sacerdos, Princeps Ecclesiae, & antiquitus nuncupabatur, Papa, & Sanctissimus, & vocatur per Senhoria.*

24 *Quid sit provisio beneficiorum, & an in facultate providendi beneficia comprehendantur praebendae, Canonicatus, & portiones; & nn. seqq.*

25 *Quando lex generalitèr loquitur, generalitèr debet intelligi, etiam si maior ratio detur in uno casu, quàm in alio.*

26 *Nulla debet fieri distinctio inter casus, de quibus lex non agit.*

27 *Beneficium est generica dispositio, sub qua comprehenduntur Canonicatus, praebendae, & portiones, mediae portiones, & etiam Episcopatus, & omnes sunt beneficiorum species.*

28 *Appellatione beneficij comprehenduntur beneficia tam maiora, ut sunt Papatus, & Episcopatus, quàm cetera omnia etiam inferiora, quae vocantur praebendae, & dignitates.*

29 *Beneficium est genus, & omnes species comprehendit.*

30 *Beneficia sunt praebendae, & Canonicatus Ecclesiarum Cathedralium, & portiones,*

31 *Quando Summus Pontifex aliquod concedit indul-*

- 4 *De Provisiōe Beneficiorum,*
tum conferendi omnia beneficia , in eo comprehen-
duntur omnes dignitates ; & ibi explicatur.
- 32 *Portionarij sunt Ecclesiarum Cathedralium benefi-*
ciati , & quare , & in Roma vocantur benefi-
ciarij , in Hispania portionarij , & etiam in Lu-
sitania.
- 33 *De origine portionum , & à quibus fructibus subla-*
ta fuit.
- 34 *Definitio beneficij refertur.*
- 35 *In Regula 8. Cancellaria non fit mentio de Canonica-*
tibus , & præbendis , sed tantum de beneficijs.
- 36 *Ex jure communi competit provisiō Canonicatum ,*
& portionum Ecclesiarum Cathedralium Episco-
pis in suis Diocesibus , & de origine , & antiqui-
tate ejusdem provisiōis.
- 37 *Provisiō facta ab Episcopo , aut Archiepiscopo , non*
potest à Capitulo injustè contradici ; & n. 38.
- 39 *Mortuo Pontifice cessant regulæ Cancellariæ , quæ*
solummodo permanent , dum Pontifex vivit , &
dum non revertuntur publicari , omnes provisiō-
nes quæ successerint , vacante Sede Apostolica ,
simpliciter ad Episcopos pertinent , tanquam ad jus
commune redeuntēs.
- 40 *Provisiō præbendarum , portionum , & beneficiorū*
in Cathedralibus Ecclesijs est simultanea Episcopi ,
& Capituli , & ab utroque simul provisiō debet
fieri in quocunque mense , quando vacaverit.

- 41 *Quando provisio est simultanea per turnum, aut alternativam, uno impedito, aut absente, alter solus confert.*
- 42 *Divisio facta inter Episcopum, & Capitulum quoad beneficiorum provisionem, provisio non intelligitur divisa, sed in unoquoque conservatur in solidum.*
- 43 *Stante reservatione circa octo menses provisionis, cessante ea, pertinet provisio ad Episcopum, & Capitulum.*
- 44 *Si Episcopus providet beneficia simultanea provisionis, intelligitur provisionem facere secundum dispositionem juris communis, conservato jure Capituli.*
- 45 *Provisio beneficiorum, & portionum in Sede Abulensi fit per turnum, alternativam, & concordiam.*
- Ibid. Clausula, quomodolibet & pertinebit, quomodo interpretetur ad favorem simultanea.*
- 46 *Clausula, reputantur ordinarij, quomodo intelligatur.*
- 47 *Episcopus, qui simul est Cardinalis, & virtute privilegij habet omnium mensium provisionem, habet simultaneam cum Capitulo.*
- 48 *Clausula, consumens pro ista vice turnum, quomodo intelligatur.*
- 49 *Ex provisione alternatim facta probatur simultanea,*

nea, & turnus, & unus quisque in provisione cō-
sumit turnum.

Ibid. Capienda est interpretatio, ut alternativa, &
simultanea sustineatur.

Ibid. Vacante Episcopatu manet facultas providendi
divisa quoad exercitium inter Capitulum, & E-
piscopum, & in solidum pertinet ad Capitulum
provisio, & provisionem facit quasi utriusque no-
mine per jus accrescendi, propter defectum, &
non existentiam socij, nempe Episcopi.

50 Concurfus turni est respectivus ad Capitulum, &
Episcopum, & dari non potest, deficiente uno.

51 Vacante Sede Papali debet dari concurfus provisio-
nis ex concordia, & vacante Sede Episcopali, Ca-
pitulum providet nomine utriusque.

Ibid. De provisione turni. & quando habeat locum &
consumpto turno Episcopi in una provisione, debet
intrare Capitulum in alia.

52 Contrarium resolvitur, & probatur, & nn. seqq.

Ibid. Quæ dicatur simultanea, & quando acquira-
tur à jure vel consuetudine.

Ibid. Canonici contra suos Prelatos semper pertendunt
insula dilatare, & consuetudo unius Ecclesiæ non
extenditur ad aliam.

53 Refertur assertio Capituli Abulensi, circa concor-
diam, & alternativam Cathedralis, & etiam
adducitur provisio Episcopi, & n. 54.

55 *Capitulum non preest concurrere mortuo Pontifice cum Episcopo in provisione beneficiorum ex dispositione juris communis, sed per privilegium, aut statutum specificum & confirmatum per Sedem Apostolicam, aut per consuetudinem legitime prescriptam.*

Ibid. Intelligitur textus in cap. cum Ecclesia Vultetana de electione.

56 *Explicatur textus in cap. 2. de concessione præbendæ.*

57 *Explicatur textus in cap. postulasti 25. de concessione præbendæ, & ostenditur relationem simultaneitatis non facere dispositionem.*

58 *Ostenditur in jure communi non esse cautum simultaneam beneficiorum in Cathedralibus pertinere ad Episcopum, & Capitulum simul; & quid sit præbenda.*

59 *Ad Prælatum tantum competit providere præbendas, & explicatur clausula, interdum.*

60 *Explicatur textus in cap. si Apostolica Sede vacante de præbend. & dignitatib. lib. 6.*

Ibid. Collatores ordinarij dicuntur Episcopi; & dicitur collatores ordinarij, quia jure ordinario conferunt omnia beneficia Ecclesiarum suæ Diœcesis.

61 *Quando Ecclesiæ Parochiales vacant in curia, Sede Papali vacante, provisio devolvitur ad Episcopum.*

62 *Explicatur Lex Castellæ 9. tit. 14. part. 1. & L. 6. tit. 16. & nn. seqq.*

63 Da-

- 63 Dare , & donare , quid sit.
- 64 Quando ad aliquem actum alterius consilium requiritur , non urget necessitas , ut sequatur , nec per illud libera aufertur dispositio , nec electio desinit locum habere , cum pendeat ab ejus arbitrio.
- 65 Quando jubetur aliquid exequi cum consilio alterius , an teneatur illud sequi , & in Diœcesi sua Episcopus dicitur collator ordinarius.
- Ibid. Quando mandatur aliquid fieri cum consilio alterius habentis prius potestatem expediendi dictum actum , an actus sit validus inconsulto socio.
- 66 Omissio illius quod actui non est substantiale , quanvis omittatur , actus non annullatur , sicut non est substantiale consilium alterius.
- 67 Explicatur L. Castellæ i. tit. 16. part. 1.
- 68 Qualitas aut conditio aliquibus personis posita ad alias non extenditur.
- 69 Quando relatio fieri debeat ad verba antecedentia , & correctio legis est vitanda.
- 70 Consensus aliquando accipitur pro consilio.
- 71 Quando Episcopus , aut Prelatus teneatur provisionem facere cum consilio Capituli.
- 72 Concordia non obligat Episcopos successores.
- 73 Concordia non extenditur ad alium casum , sed est stricti juris ; & solum comprehendit casum concordatum sicuti transactio , & concessa ad quatuor menses non extenditur ad alios.

- 74 *Cessantibus regulis Cancellariae remanet legaliter, & absolute expedita potestas ordinaria, & Episcopus facit provisionem de beneficijs, Sede Papali vacante, & quare; & n. 75.*
- 75 *Quando Papa est vivus, non est verisimile, quod intellexerit de mensibus reservatis, confirmando concordiam.*
- 76 *Explicatur indultum Cardinalis circa provisionem beneficiorum in mensibus reservatis circa simultaneam, turnum, & concordiam; & n. 77.*
- 78 *Nuntij, aut Legati quando possint beneficia providere; & n. 79.*
- 79 *Pontifex confirmando concordiam in certis mensibus, & quatuor non vult eam extendere ad vacaturam ortam post ejus mortem, nec ad menses suae provisionis.*
- 80 *Vtrum Capitula Ecclesiarum, quae simultanea potiuntur, eam habeant à jure, vel privilegio, & ibi explicatur, & quid sit simultanea; & n. 81.*
- 82 *Capitulum an possit concurrere in mensibus alternativa, & turni, ex ea, nec in illis habet Capitulum societatem, nec habent amplius, quam quatuor menses ad conferendum, & non reservatos.*
- 83 *Electioes in se an sint individuae; & n. 84, explicatur.*
- 85 *Ostenditur Capitulum non habere simultaneam ex juris communis dispositione.*

86 *Non exemplis, sed legibus est judicandum.*

87 *Cap tulum tantum habet simultaneam cum Episcopo intra quatuor menses Ordinarij, & non in alijs.*

88 *Explicantur verba, quomodolibet & pertinebit.*

Ibid. Episcopus, & non Capitulum dicitur collator ordinarius, & Sede Papali vacante, tantum ad Episcopum pertinet provisio.

89 *Episcopus succedit in provisione beneficiorum per obitum Pontificis; & in hac provisione non consumitur turnus, nec Capitulum potest concurrere.*

Ibid. Gubernator Episcopatus potest comminationem inferre nomine Episcopi.

90 *Episcopus habet jurisdictionem in Capitulum, & Canonicos.*

91 *Quando Capitulum mandata Episcopi non observat, nec provisum ab eo in beneficio admittit, impedit ordinariam jurisdictionem, & injuriam facit, & potest pro hujusmodi injuria autoritate propria procedere per censuras, & comminationes.*

92 *Explicatur textus in cap. Romana de sententia excommunicationis in 6. & proponitur, an valida sit excommunicatio contra unum Collegium, aut Communitatem, & resolvitur.*

93 *Canonici contraventionem facientes in pœnis comminatis incurrunt.*

94 *Comminatio, & excommunicatio trahit secum executionem,*

cutionem, non obstante appellatione.

95 *Adjuncti quando requirantur, ad hoc ut Episcopus procedat contra Canonicos; & n. 96. & 97.*

98 *Quando Episcopus potest procedere, Gubernator, & Provisor habent eandem jurisdictionem.*

99 *Promotor fiscalis habet totam facultatem ad promovendum, & accusandum contravenientem.*

Ibid. Episcopus solus de jure communi habet collationem omnium beneficiorum suae Diocesis, & non Capitulum; & n. 100.

101 *Episcopus non facit beneficiorum provisionem, Sede Pontificia vacante, ratione turni, aut simultanea, sed jure proprio, & per subrogationem Pontificis.*

102 *Episcopus facit provisionem, Sede Papali vacante, in mensibus reservatis, & non Capitulum.*

103 *Turnus, aut concordia non habet locum nisi intra quatuor menses ordinarios, & non in reservatis; & n. 104. & 105.*

106 *Explicatur Serafin. 1. p. decis. 980. & 1. p. dec. 1402. & ostenditur Capitulum non posse providere, nec dici ordinarium; & n. 107. & 108.*

109 *Cessante consuetudine immemoriali, Capitulum non potest habere simultaneam cum Episcopo.*

110 *Clausula, cessantibus reservationibus, explicatur.*

111 *Negligentia, aut factum antecessoris non nocet suc-*

- 112 De Provisiōe Beneficiorum,
cessori, & quando dicatur intervenire possessio
immemorialis, aut consuetudo; & n. 112. & 113.
- 114 Ultimus status quando attendatur, vel non.
- 115 Comminatio excommunicationis quando sit licita.
- 116 Ignorantia quando excuset, vel non ab excommu-
nicatione, & dicatur affectata; & n. 117.
- 118 Provisio facta post contraventionem est nulla, &
Capitulum non potest instituire, nec collare, &
quando provisio dicatur clandestina, & atten-
tata.
- 119 Provisio contra regulas Cancellariae est nulla, &
provisus dicitur intrusus.
- 120 Possessio non attenditur in beneficialibus, quando
constat de defectu juris, & proprietatis.
- 121 Remedia possessoria sunt periculosa ad conscientiam
in beneficialibus.
- 122 Non entis, & non apparentis idem est iudicium;
& non attenditur ad allegationem concordiae, de
qua non constat.
- 123 Exemplum concordiae sine juris solemnitatibus non
facit probationem, sed requiritur originalis; &
n. 124.
- 125 Bullarum exemplum extractum ab archivo Capi-
tuli non probat pro eo.
- 126 Ad confirmationem concordiae non attenditur, nisi
constet de illa, & quando dicatur facta in forma
communi, aut specifica, & n. 127. & 128. & 129.

- 130 *Confirmatio non potest extendi ultra casus expressos in concordia, & natura confirmationis est addere robur confirmato, non autem illud extendere; & nn. seqq. exornatur.*
- 139 *Occultatio instrumenti, aut concordia sufficit, ad hoc ut injusta foveatur causa.*
- 140 *Referuntur verba concordia.*
- 141 *Confirmatio semper reducitur ad supplicationem, & quando dicatur facta, & interveniat narratio; & n. 143.*
- 144 *Laudatur dignitas Pontificia; & n. 145.*
- 146 *In beneficijs Ecclesiasticis habet Pontifex plenaria potestatem, & dispositionem, & in componendis dissidijs, vitandis controversijs, & scandalis; & n. 147.*
- 148 *Explicatur clausula, à quibusvis excommunicationis harum serie absolventes; & n. 149.*
- 150 *Explicatur clausula, hujusmodi supplicationibus inclinati concordiam confirmamus.*
- 151 *Quæcunque tamen licita, & honesta, clausula explicatur.*
- 152 *Ac sacris Canonibus Concil. Trident. decretis minime contraria; & n. 153. & 154.*
- 154 *Capitulum non potest instituire, nec approbare provisum.*
- 155* *Explicatur clausula, reservationibus, & affectionibus Apostolicis semper salvis & illæsis re-*

manentibus, ad favorem Episcopi, & comprehen-
dere suam provisionem in mensibus reservatis, &
non Capituli; & n. 156. 157. 158.

159 Quando provisio pertinet ad Episcopum jure pro-
prio, aut communi, non habet locum turnus, nec
Capitulum potest providere.

160 Ad hoc ut probet Bulla confirmationis concordie
debet inspici ejus tenor, ex cujus lectura videri
debet quid, & quomodo sit facta concordia, abs-
que cujus productione non creditur relationi.

Periculofam descendo in arenam; nam
inter Illustrissimum, & Reverendis-
simum Episcopum Abulensem, seu
Avilensem, & Cathedralis Capitu-
lum sum in jurgio; undique me vene-
rationis vinculis video ligatum, volo incedere, sed
elabor: ast vi, baculo Petri, & veritatis enixus, si
verè gressus tendo, nulla subibo pericula; Cælum
præstat iter, præclarissimus enim, ac illustrissimus
Episcopus illius Diocesis mihi jubet in medium
proferre veritatis judicium; & optimo jure pro sua
ordinaria jurisdictione, claviumque potestate, &
provisione scribere cogor: & obedientia sit inferiorum
gloria, ut inquit Tacit. lib. 6. anal. Nobis obsequij
gloria relicta est, notavitque Petrus Querada Pilo fo-
rensis. cap. 22. n. 38. Sic jubenti volens, lubensque pa-
rui.

rui; nihil enim mihi jucundius accidere poterat ,
quam grata sic mihi imposita necessitas dicendi
veritatem , publica hac cultus , & observantiæ sig-
nificatione suam Celsitudinem prosequendi, & so-
lum superest , ut inquit *Plin.epist.1.lib.1. Ut nec illum
consilij , nec me pæniteat obsequij ;* nec illum de man-
dato pæniteat, nec me de obedientia. Fiducia au-
tem mihi styli , aut ingenij nulla est , sed ejus be-
nignitas , voluntas , & mandatum ausus meos pro-
vocat , ut in simili prorumpit in hæc verba Simma-
cus *epist. 45. Minervæ.*

Quoties erunt homines , teste *Philosopho Politi- 2*
cor. lib.2.cap. 3. discordiæ erunt , quæ ex ingeniorū
opposito genio, vel venantur , cum rotent ista, sunt
diversitatis rota. *Pœcius Satyr.1.*

*Mille hominum species , & rerum discolor usus,
Velle suum cuique est , nec voto vivitur uno.*

Et juxta Adagium *Terent. in Phormione , Quot 3*
homines , tot sententia : Matthæi de regim Regni Va-
lent. cap.1. §.2.n.19. vel ex voluntatum discordi liga-
mine fœventur ; discordare enim , teste *D.Thom. 2.*
2.q.37.art.1. nihil aliud est , quàm recedere ab alte-
rius voluntate, sicut & concordia dicitur unio vo-
luntatum , quæ utique inter homines priscis tem-
poribus firmitatem haud obtinuit, illo sub fraterno
fœdere colligans, quinimo discordiæ, ac rixæ sem-
per regnare. *Juvenal. Satyr.15.*

Inter

Inter finitimos vetus, æque antiqua simultas;

Immortale odium, & nunquam sanabile vulnus.

4 Nec mirum; natura siquidem humana prona est ad dissentiendum, & impingendum hæc in scopula vincent, ut notant DD. *per textum ibi in L. penult. ff. de acquir. rer. domin. Hodiern. contr. 37. n. 13. ubi latissimè exornat; quod fortiori nexu procedit inter Capitula, & Tribunalia ex contentiōibus, quæ inter illa revolvi solent, prout est textus in cap. illud quoque 71. dist. & in simili notat Bobad. in sua Politie. lib. 1. cap. 16. n. 14.*

5 Sic est in proposito: hoc enim anno, & tempore præsentis in Diocesi Abulensi alluvio jurisdictionalium contentiōum suscitata est inter illius Episcopatus Gubernatorem, & Capitulum, orta absente Illustrissimo, ac Reverendissimo Episcopo sub perpetuo encomio ob animi integritatem, admirandam doctrinam, inexplicabilem in negotijs peragendis solertiam, morum probitatem, & acerrimam suæ Ecclesiæ, & jurisdictionis defensionem nunquam satis laudato: ex eo quia per obitum possessoris vacavit Archidiaconatus, & portio Ecclesiæ Cathedralis prædictæ Diocesis die 29. Augusti hujus anni 1689. post Sûmi Pontificis Innocentij XI. mortem, ex qua vacant beneficia, dignitates, & portiones: ut tenent multi, quos Ego ipse refero in tract. de maiorat. exclus. inclus. succes. & erect. tom. 2. cap. 9. n. 1.

Va-

Vacante enim dicto Archidiaconatu, & portione, cuius provisio ad Illustrissimum Episcopum pertinere statim ostendemus, Capitulum præfatæ Cathedralis vulgariter significavit, se processurum ad portionis provisionem, quanvis dignitatem Archidiaconatus ad Illustrissimum Episcopum spectare profitebatur: quo intellecto à Governatore Diocesis ab Episcopo deputato, mandatum expedire iussit, ut Capitulo, aut Canonicis notum fuisset, ne ad electionem, & portionis provisionem transiret sub obedientiæ, & excommunicationis pænis, nec non denariorum quantitatis solvendæ in contraventionis casu; & in dicto præcepto fuit insertum fundamentum prohibitionis, videlicet, quia omnium vacantium beneficiorum provisio ad Episcopum de jure pertinebat, & Sede Papali vacante, spectabat, prout est indubitabile apud DD. de quibus infra.

Præcedente Capituli notitia hujus comminationis, januis, & portis clausis, ne mandati notificatio facta fuisset, insimul Canonici convenerunt, & ad electionem, provisionemque portionis processerunt, necnon ad possessionem in personam Francisci, qui nulliter provisus fuit, non obstante dicta notitia Governoris præcepti, & impedimento factò, ad hoc ut citatio intimaretur: quo casu legitime dicendum esse existimo, talem citationem dici

factam, & comminationem intimatam, quia cum culpa, clandestinatione, impedimento, & facto Capituli non potuerit officialis dictum mandatum intimare, in ejus odium tanquam impediens dictam intimationem, debet pro intimato haberi, ut censuit *Rota in Astoricens. Parrochial. 1. Julij 1619. coram Burat. inter ejus impressas. decis. 416.* prout impediens citari, habetur pro legitimè citato. *Cap. quoniam frequenter §. porro de lite non contestata, Tiraquel. in tract. res inter alios acta vers. limita 12. Lancelot. de attentat. p. 2. cap. 4. n. 106. Gratian. Forens. cap. 66. n. 32.* Quando enim per alium stat, quominus quid fiat, id utique pro facto habetur in illius præjudicium. *Tiraquel. de retract. Lignag. §. 1. glos. 10. n. 9.*

- 8 Episcopus autem Illustrissimus à sua Dioccesi absens, distans per fere centum leucas, in Curia Regis Serenissimi Petri Lusitani residens propter proprij Regis Catholici negotia expedienda, sicut legatus ab ipso Rege Serenissimo missus, de dignitate Archidiaconatus, & simul portionis provisionem fecit, & contulit Joanni, certioratus de utriusque vacatura, insciusque de attentata à Capitulo suæ Ecclesiæ provisione, & nullitate, & dictus Joannes provisus viam carpens, maiori, qua potuit, celeritate, Avilam versus accessit, collationisque titulum præsentavit cum litteris recô mendatitijs à dicto Illustrissimo Episcopo concessis, magnaue urbani-
- tate

tate suffultis, Decano, & Canonicis transmissis; Tituli verò virtute fuit admissus ad Archidiaconatus possessionem, sed exclusus à possessione portionis ab ipso Capitulo asserente possessionem ipsi denegari ratione provisionis, & electionis à Capitulo factæ in personam Francisci, & adeptæ possessionis, & ita resolutum apud Capitulum extitit.

9

Ecce controversiæ factum, & cum ex illo jus oritur, *L. si ex plagis 53. §. in clivo ff. ad leg. Aquil.* cum alijs de quibus *Velasco. loc. commun. lit. I. n. 179.* provenerit, & justitiâ resolvenda venit controversiæ præsens ad Illustrissimi Episcopi, ejusque provisum favorem, non obstante Capituli provisione.

10

Nam summus ille Pontifex Christus Dominus noster, à quo bona cuncta procedunt, reparationi nostræ salutis valdè pervigilans, post Incarnationis suæ mysterium, & post suæ vitæ cursum, in quo tot opera ad nostram Redemptionem fecit, totque miracula operatus est, duodecim Discipulos elegit, quos & Apostolos nominavit, quibus gregem ad spiritualiter pascendum traderet, quibus etiam mediantibus Ecclesiam suam sponsam, pulchram, & speciosam planraret, illisque Spiritu Sancto repletis plenitudinem gratiæ donavit, non solum ut sibi proficerent, sed etiam ut suum gregem tuendum, & conservandum curarent, & in Sanctæ Ecclesiæ ovile omnium animos, & mentes per totum mun-

dum aberrantes introducerent in unitate Fidei, & Ecclesiæ: & post Salvatoris nostri mortem Ecclesia per universum orbem terrarum usque in ultimos fines dispersa ab Apostolis, & eorum Discipulis Fidem accepit, & ex Apostolis Petrum ad Ecclesiasticam Gubernationem, & Monarchiæ Evangelicæ perfectionem caput instituit, & Principem effecit, & post eum suos Successores; & crescente numero fidelium ortum fuit schisma, ex quo factum est, ut singulis Ecclesijs Episcopi designarentur, quibus cura, & regimen gregis dominici deputaretur, & Diœceses assignatæ fuerunt, ut latè diximus, & quamplurimis Doctorum allegationibus exornavimus in *tract. de comperent. inter Archiepiscop. & Nuntios cap. 2. & 3.*

- II Et à primis Ecclesiæ cunabulis potestatem, ac jurisdictionem conferendi beneficia Ecclesiastica Petro, & ejus Successoribus collatam fuisse probatur ex *textu in cap. ita Dominus §. hinc enim dist. 19. cap. fin. dist. 11. cap. in novo dist. 21. cap. 1. & 2. dist. 22. cap. 2. de prabend. in 6. Clement. 1. in fin. ut lite pendente, & tenent alij, quos Ego ipse refero in tract. de comper. inter Archiep. & Nunt. cap. 68. n. 1. 2. & 3. & ultra eos Gambar. de offic. & potest. legati lib. 5. tit. an legatus possit plura beneficia uni conferre, Barbos. de offic. & potest. Episcop. allegat. 57. n. 1 & de jure Eccles. lib. 3. cap. 13. n. 15. & seqq. Gonzal. in reg. 8. Cancel. §. 1. proam. n. 3.*

Garcia

*Garcia de benefic. 5. p. cap. 1. n. 1. Marfob. in praxi habendi
concursum prælud. 23. n. 1. Tondut. quæst. benef. p. 2. cap. 3. §.
1. n. 1.*

Postea verò Sedes Apostolica concessit Episco- 12
pis, ut quilibet posset conferre beneficia in sua
Diœcesi existentia, ad hoc ut absq; ulla restrictione,
aut limitatione dicta beneficia providerent eadem
potestate Pontificis, *ex textu in cap. de catero, cap. Qui
se scit in princip. 2. q. 6. cap. multum stupeo 3. q. 6. ibi: Vi-
ces enim nostras ita tuæ credimus potestati, & ex Fla-
min. Simonet. Palao, Barbof. Coron. diximus d. cap. 68.
n. 4. de compet. & ultra eos idem tenent Hieron. Gabr.
conf. 197. n. 3. & 9. lib. 1. Gonzal. d. §. 1. proæm. n. 4. Marfob.
d. prælud. 23. n. 3.*

Et magna cum difficultate Pontifices aliquando 13
gratias, aut reservationes aliquas concedebant;
quæ de causa summæ authoritatis Authores affir-
mant, de hoc in Decretalibus nullam fieri mentio-
nem, ut est vulgare apud Ioan. Andr. in addition. ad
Speculas. in rubric. de conces. præbend. vers. sciendum est,
Statil. de litter. gratiæ in prælud. n. 2. Selv. de benefic. p. 2.
q. 1. n. 14. Gonzal. in reg. 8. in proæm. §. 1. n. 23. & 24. Mar-
fob. in prax. hab. concursus prælud. 23. n. 8. ibi: Raro Papa
faciebat gratias beneficiales, & ideo in volumine decre-
ti non tractatur de hac materia.

Quavis enim propositio hæc certiori nitatur 14
fundamento super difficultate, qua Pontifices gra-

tias

Ciiij

tias, aut reservationes vacantium concedebant; attamen diversa extant Capitula, per quæ difficultas, qua fuere ampliata, comprobatur, & ad quod tantummodo extensere, siquidem in principio sic fuisse introductum, & ab Ordinarijs postulatum, constat ex *cap. Capitulum cum seqq. de rescript.* postea verò ipsis jubendo, ex *cap. ex insinuatione. eod. tit. cap. pro illorum de prabend. Clement. 1. de concess. prabend.* quousque aliquæ reservabantur provisiones, ut evenit à tempore Innocentij III. & colligitur ex *cap. cum dilectus de jure patron.* Et à Clemente IV. vacantes fuere reservatæ, quæ apud Sedem Apostolicam contigissent, ut in *cap. 2. de prabend. lib. 6.* At postea per Bonifacium VIII. fuit illis extensum, quæ extra Curiam intra duas dietas succederent. *Cap. presenti eod. tit. Rebuff. in praxi benef. tit. de reservat. n. 2. Ludovic. Gom. in regul. de triennal. q. 31. Paris. de resignat. lib. 2. q. 16. n. 18. Tusch. lit. A. conclus. 76. Azor. inst. moral. p. 2. lib. 7. cap. 30. q. 9. Zorolo in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficium §. 2.*

- 15 Attamen labentibus annis Pontifices has provisiones per Cancellariæ regulas reservare incepere, quæ originem duxere à Joanne XXII. cujus electio initium habuit ab anno 1316. ut pro comperto habetur ex *Jacob. Castellano in compend. constit. Sum. Pontific. fol. 9.* quanvis videatur, quod quando dictæ regulæ fuerint exaratae in anno 1312. factas fuisse affirmat

firmat *Bursat.conf.126.n.18. vers. quoad Joannem* ; & quod originem traxisse à tempore Ludovici Gomezij, ab eodem constat in *proam.reg.Cancell.q. 1. ibi* : Circa primam questionem illud satis compertum est, regulas Cancellariæ à Joanne XXII. initium, & originem habuisse, nam in vetusto quodam membrano codice (quæ vulgares quinternum Cancellariæ Apostolica vocant) primus omnium in ordine ponitur Joann. XXII. regularum Author, nec ante ipsum alius Summorum Pontificum invenitur, qui hoc prius tentaverit.

Et in illis omnia electiva beneficia reservavit Pō- 16
riferex, ut testatur *Barbos.de univers. jure Eccles. d. lib. 5.cap.13.n.37. ibi* : Demum à Joanne XXII. in *Extravaganti ex debito de election.* & à *Benedict. XII. in Extravagant. ad regimen de prebend. reservata fuerunt Apostolica Sedi omnia beneficia electiva.*

Affirmant aliqui à Nicolao I. anno 680. à Cle- 17
mente V. anno 1305. alteri originem habuisse haud dubitantur, ut certioratum reperitur apud *Bursat. d.conf.126.n.18. & 19. Anast. German. §. per quæ subla- ta n.30. Gomez in reg. Cancell. in proam. vers. redeamus.*

Denique provisiones istas per octo mensium cur- 18
ricula, Januarij scilicet, Februarij, Aprilis, Maij, Augusti, Octobris, & Novembris extensas fuisse ex *reg.8.Cancellariæ* tempore Clementis VIII. apparet ex verbis ipsius, quæ refert *Gonzal.in tract. prad. reg.*

reg.in fin. §.6. proam. & prædictam divisionem asse-
verat *Marsob.d.pralud.23.n.18.* qui n.19. postea men-
tes inter Episcopos, ut invitarentur ad residendum
in suis Episcopatibus, divisos fuisse sic testatur.

- 19 Et ex hoc fit, aliquos dixisse, Episcopos justissi-
mè posse conqueri, quod tales fierent reservatio-
nes, cum ab eis tota pendeat provisio; præcipuè al-
severantius ait *Abb.in cap.mandatum de rescript.in 6.*
notabil.n.2.vers.ex quo infertur, quæ refert *Gregor.*
Lop.in l.1.tit.16. part.1.glos.1.verbo los Obispos circa fin.
quorum opinioni satisfacere contendit *Gonzal. in*
proam.d. §.1. à n.28. nec non Marsob.in d.pralud.23. à
n.13. & seqq.

- 20 Ex hoc infallibili, certoque principio resultat;
provisionem regulariter per jus commune Pontifi-
cibus pertinere, & Episcopis in suis Diocæsisbus, il-
lorum vices gerentibus. *Cap.omnes Basilica, cap.nullius*
omnino 16.q.7. cap.regenda 10.q.1. cap. ex frequentius
de institut. cap.cum ex juncto in fine de hæreticis, Felin.
in cap.venerabilis n.31. de exception. Anton.de Prat. de
jurisdic. Episcop. cap.1.n.1. & 2. Reginald. in praxi fori
pænitent. lib.30.tit.3.n.239. Flam.de resignat.lib.1.q.10.
n.49. & lib.7.q.14.n.7. Franc. Leo in theatr. fori Eccles.
p.2.cap.3.n.21. Vugogolin. de potest. Episcop. cap.30. §. 1.
n.1. Gonzal. in reg.8.Cancel.d. §.1. proam.n.21. & 22. &
glos.11.n.28. & 29. & glos.21.n.1. Garc. de benefic. p. 3.
cap.1.n.52. Coch.de jurisd.in exemptos p.4.q. 25. Marsob.
d.pra-

d. pralud. 23. n. 6. ibi : Habent in jure communi Episcopi fundatam intentionem in jure conferendi omnia beneficia in suis Diœcesibus: Barbof. d. alleg. 57. n. 1. ad med. ibi : Omnium beneficiorum Diœcesi existentium collatio, & institutio de jure spectat ad Episcopos loci ordinarios, qui in jure conferendi beneficia existentia fundatam habent jure communi intentionem: Tondat. resol. benef. p. 2. cap. 3. §. 7. n. 1. Men. lib. 1. variar. q. 4. §. 3. n. 51. Lara de Capellan. lib. 2. cap. 10. n. 3. ibi : Ex eo enim dicitur ordinarius collator, quia jure ordinario confert omnia beneficia Ecclesiarum suæ Diœcesis. Matut. disq. juris disq. 2. per totam.

Sic itaque, antequam Cancellariæ regula publicaretur, libere Episcopus omnes provisiones in qualicunque mense facere poterat, & rationem præstat 21
Caput. decis. 214. n. 5. p. 2. Gom. de spectativ. n. 20. Gonzal. d. §. 1. n. 22. Put. decis. 492. n. 3. lib. 2. Crecen. decis. 3. n. 4. de privil. Barbof. d. alleg. 57. n. 2. Marsob. d. pralud. 23. n. 7. ibi : Vnde ante editionem regulæ Cancellariæ de mensibus, quæ nunc est nona, Episcopi poterant conferre in quolibet mense.

Et ne mirum: nam Episcopalis dignitatis immensum Oceanum tranare, illius encomia à jure præscripta triturare, & diversos titulos ei attributos delineare mihi in corde haud residet; sed ad nostrum propositum dicendum est, quod sit Vicarius Pontificis, ut ait *Gonzal. d. §. 1. proam. n. 6. Marsob. d. præ-*

lud. 23. n. 4. & in sua Diocesi habet potestatem ordinariam, & idem potest, quod Pontifex in universo orbe, exceptis his, quæ specialiter à Pontifice fuerint reservata, *Argum. text. in cap. ad hominem de authorit. & usu pal. Pelag. de plantu Eccles. lib. 1. c. 50. vers. ex his, Zambar. de offic. legati à latere n. 466. & 476. & post Sot. Albens. & alios Enriq. in sum. lib. 1. de Sacram. cap. 35. cap. 2. lit. D. Suar. tom. 4. de pœnit. part. 2. disp. 25. sect. 1. v. 15. & de legib. lib. 6. cap. 14. sub. n. 3. Sanch. de matrim. lib. 5. disp. 61. n. 3. Barbos. de univer. jur. Eccles. lib. 1. cap. 1. n. 29. & cap. 8. n. 20. & Nos diximus Forens. cap. 13. n. 5. & Me citato hoc loco Frass. de reg. patron. cap. 13. n. 33.*

- 23 Et ideo Episcopus vocatur Pontifex, *Cap. Pontifices q. 1. & in cap. Messana de elect. & in cap. quia periculosum de sent. excommunicat. lib. 6. & Maximus Pontifex appellatur ab Isidor. in cap. Cleros vers. Pontifex autem dist. 21. Barbos. de univers. jure Eccles. d. cap. 8. n. 31. & etiam Summus Sacerdos, Cap. 1. §. per frontis de sacros. unione cap. ult. 33 q. 1. Perus. decis. 72. n. 11. Azor. mor. p. 2. lib. 3. cap. 27. q. 1. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 28. n. 8. nonnunquam Princeps Ecclesiæ, glos. 1. in cap. Ecclesia 35 dist. Columna Ecclesiæ, & Pupilla oculi Dei, Pacian. d. lib. 2. cap. 28. n. 12. & antiquitus nuncupabatur Papa, ut apparet ex lib. 2. epist. 7. Sancti Cypriani Episcopi Carthagenensis; ejus sic habet inscriptio: Cypriano Papæ Presbyteri, & Diaconi Romæ consisten-*

tis salutem : refertur in *cap. absit, dist. 50. & notant Pamel. in annot. ad Cyprian. tom. 1. epist. 31. Raf. Chopin. de sacra politic. lib. 3. tit. 1. n. 14. & Sanctissimus etiam dicebatur, Authent. de sacros. Episcop. collat. 9. Clem. 1. §. nuper de penit. Pacian d. cap. 28. n. 12. sunt loco Apostolorum, ut in d. 21. §. in novo vers. ceteris, & vers. Episcopi quoque dist. 18. cap. ult. dist. 68. cap. quanvis, Concil. Trident. sess. 23. cap. quoniam 4. §. proinde, Paul. Galear. de jure public. lib. 3. tit. 7. n. 3. & tit. 19. in fine : in Hispania, & Lusitania datur Senhoria, L. 18. tit. 1. lib. 4. recopil. ubi Narbon. glos. 1. Garc. de nobilit. glos. 48. §. 3. n. 55. Valens. cons. 12. n. 65. & habent alia titula, de quibus Quezada Pilo contr. 3. n. 11. & seqq. Salzed. theatr. honor. glos. 22. & tenent alij, quos ego ipse refero in tract. de compet. inter Archiep. & Nunt. cap. 44.*

Et quanvis pro parte Capituli possit opponi, textus, & doctrinas supra relatas, quibus nititur, Episcopo in sua Diœcesi vacantium pertinere provisionem ; neutiquam loqui in præbendis, Canonicatibus, & portionibus, sed tantum in beneficijs, atque ita comprehendere non posse portionem, quæ diversam habet naturam ab eis : nihilominus tamen contrarium est dicendum, & non solum comprehendere beneficia, sed etiam præbendas, Canonicatus, & portiones, quod multis comprobatur fundamentis.

Primo, quia quando lex generalitèr loquitur, ge- 25

Dij nera-

neraliter debet intelligi, etiam si maior sit, vel diversa ratio in uno casu, quam in alio. *L. de pretio ff. de publican. l. qui usumfructum ff. de verbor. obligat. l. in fundo ff. de supellect. leg. l. 3. ff. de offic. Præsidi. c. si Romanorum 19. dist. Vicent. Fusar. de substit. q. 394. n. 56. & 57. Et procedit, quanvis materia sit odiosa. Cravet, conf. 118. n. 14. Vicent. Carroc. sing. 224.*

- 26 Secundo, quoniam nulla debet fieri distinctio inter calus, de quibus lex non agit. *L. non distinguimus ff. de recept. arbitr. l. 2. §. convenire ff. de judic. l. quod prohibet ff. de postul. l. illam cod. de collat. cap. solita de maiorit. & obedient. cap. quia circa 22. de privil. Surd. conf. 51. n. 7. & 340. n. 2. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 2. n. 37. Argel. de legit. contrad. q. 20. n. 14.*

- 27 Tertio, quia verbum, Beneficium, est generica dispositio, sub qua comprehenduntur præbendæ, Canonicatus, portiones, mediæ portiones, & etiam Episcopatus; omnes sunt beneficiorum species: quæ de causa præcisè comprehendendi debent in dicto verbo tanquam in suo genere, quia comprehendere debent omnes species, *L. omnes cod. de præscript. l. juris gentium §. sed si fraudandi in fin. ff. de pact. l. si quid earum §. interemptum ff. de leg. 3. Gratian. discept. Forens. cap. 79 n. 8. & cap. 862. n. 36. Mar. Anton. variar. lib. 7. resol. 33. n. 2. & in n. 3. ampliat etiam si in una specie sit maior ratio, quam in alia, ex textu in l. 1. §. quod autem ff. de aleator. Surd. decis. 255. n. 20. & conf. 359. n. 19.*
- Et

Et in terminis , quod in appellatione beneficij 28
comprehendantur beneficia , tam maiora , ut sunt
Papatus , Episcopatus , Archiepiscopatus , & Ab-
batix , comprobatur *Garc. de benefic. p. 1. cap. 6. num. 2.*
quam cætera omnia , quæ vocantur interiora , præ-
bendæ , & dignitates. *Glos. in reg. beneficium, & in*
cap. si gratiosa verbo , beneficia , de rescript. cap. 1. ver-
bo , beneficia , de rerum permutat. in 6. Clem. 1. verbo ,
beneficiali , de causa possessionis, Abb. in cap. postulasti
n. 2. de rescript. & ibi Dec. n. 12. & in rubr. de rescript.
n. 2. Rebuff. in praxi tit. quid sit beneficium n. 10. & in
reg. Cancellar. de unione glos. 2. Mand. ad Lap. alleg. 84.
lit. C. Cardin. Thusc. concl. 59. lit. B. Saagum. in cap. fin.
de sequestr. possess. n. 20. & nullis ex his relatis Selv. de
benefic. tract. 4. à n. 1. & seqq. usque ad 32. & illum
non referens *Garcia de benefic. 1. p. cap. 4. n. 37.*

Et in n. 38. in idem discurret ibi : Idem non impro- 29
priè , sed propriè , quia beneficium est genus. *Cap. tua de*
verbor. signific. cap. si tibi de concess. præbend. in 6. Rebuff.
d. n. 1. §. 6. & ita omnes species propriè compre-
hendit , ut rectè advertit *Dec. d. n. 12. & idem te-*
nent *Innoc. in cap. fin. n. 1. de præbend. Franc. in d. cap.*
cum illis n. 5. eod. tit. Staphil. de litter. gratia §. 1. n. 2.
Frechil. in cap. admnet de renuntiat. n. 3. dicens sub
verbo beneficium ex proprietate sermonis omnia
beneficia comprehendit.

Et magis individualiter , quod sint beneficia , præ- 30

30 *De Provisiōe Beneficiorum,*
 bendæ , & Canonicatus Ecclesiarum Cathedraliū ,
 & portiones,affirmat *Hofiens. in cap super inordinat a*
n.9.de præbend. Joan. Andr. ibi n. 4. Marsil. lib. de red-
dit. Eccles. p. 1. cap. 14. n. 19. Loter. de re benef. lib. 3. q. 5. à
n. 1. Filuc. de benef. d. tract. 41. cap. 1. à n. 7. & seqq. &
eodem modo nuncupantur in l. 1. tit. 16. part. 1. & in l.
9. tit. 14. ead. p.

31 Sic etiam, cum per Summum Pontificem aliquod
 concedatur indultum conferendi omnia beneficia,
 in eo comprehenduntur omnes dignitates , *Cap. du-*
dum de præbend. in 6. ubi glos. verbo beneficia, Gon-
zal. in reg. 8. Cancell. glos. 6. n. 24. Staphil. de litter. gra-
tia §. 1. n. 2. & 3. & §. circa tertium n. 1. Et maxime si
 in ipsa Ecclesia non sint alia beneficia simplicia. *Lo-*
ter. d. q. 5. n. 18. Et si simile coarctetur indultum , ut in
 eo præbendæ , & Canonicatus non comprehendā-
 tur, tendit solummodo ad Episcopi præjudicium, &
 propter illud coarctari debere , ut asseverat *Rebuff.*
in concord. in forma Vicariatus n. 113. & 114. Crecent.
decis. 1. n. 1. Anast. Germon. de indult. Cardinal. §. ac irri-
tum à n. 31.

32 In portionibus absque dubitatione comprobatur;
 quia portionarij sunt Ecclesiarum Cathedralium
 beneficiati, & Assissij, seu Mansionarij dicuntur ,
 quia continuò , & assidue in Choro divinas laudes
 persolvunt , & altaris ministerio inserviunt, *glos. in*
cap. um ad hoc de Cleric. non resid. verbo assissios , Fla-

min-

min. de resignat. benef. lib. 2. q. 5. n. 155. Stephan. Gratian. discept. Forens. cap. 397. à n. 49. & seqq. & optimè à n. 57. Filuc. de benef. tract. 41. cap. 1. n. 17. optimè Marfob. in praxi hab. concursus prælud. 21. per totum, & inde in Roma vocantur Beneficarij: in Hispania, & Lusitania Portionarij. Azor. instit. mor. cap. 9. q. 1.

Et prædictorum ea est ratio: quia omnia benefi- 33
cia, in quibus comprehenduntur præbendæ maio-
res, & minores, & Episcopatus, ut dictum extat,
eandem habuere originem; ortum enim adepti fue-
re ex portione Canonica assignata ministris Eccle-
siæ in stipendium laboris ex oblationibus à fide-
libus factis, & ex illis unam partem Episcopi in cul-
tum, ædificationem, & conservationem Ecclesiæ
consumeabant, alteram in alendos ministros ipsius
Ecclesiæ, alteram in suæ familiæ sustentationem,
alteram denique in pauperes, aliosque pios usus; po-
tea vero à Sylvestre Papa in cap. 4. *suorum decret.* se-
parata fuit portio Canonica, quæ tribueretur mini-
stris, & erecta fuerunt beneficia, ex quibus seor-
sim Clerici vivere potuissent, quia antea collegia-
liter exigebant, notant *Azor. resol. mor. lib. 3. cap. 1. q. 1. & lib. 6. q. 1. Læf. lib. 2. cap. 4. dub. 6. Toled. lib. 5. cap. 76. Filuc. d. tract. de benef. à n. 2.*

Et etiam quia præbendis, Canonicatibus, portio- 34
nibus, & cæteris Ecclesiæ dignitatibus pertinet be-
neficij diffinitio, quod est munus, vel gratia be-
nevola

nevola in aliquem collata, L. 1. ff. quibus caus. explicat *Selv. de benefic. p. 1. cap. 1. n. 1. & seqq. Filuc. d. tract. 41. n. 1. & l. Castellæ 1. tit. 16. part. 1. ibi: Beneficio, tanto quiere dezir como bien hecho; estos son en la Santa Iglesia de muchas maneras: & idem procedit, quavis dicatur, quod sit jus perpetuum percipiendi fructus ex bonis Ecclesiasticis ob aliquem effectum specialem, cap. relatum de præbend. & ex Hostiens. In noc. *Selv. & alij Filuc.* ubi proximè n. 4.*

35 Et pro coronide hujus fundamenti, & ad comprobationem, & qualificationem superius relati ponderatur, & in admirationem cogimur, nullum reperiri Doctorem ex supradictis affirmantem, regulam 8. Cancellariæ, præbendæ, Canonicatus, & portionis nullam facere mentionem, nisi tantummodo beneficiorum Ecclesiasticorum, ibi: *Omnia beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura; & sic à fortiori intelligendum est, sub his verbis dictas præbendas esse comprehensas.*

36 Ex hoc inferitur, competere, & ex jure communi provisionem Canonicatum, dignitatum, & portionum Ecclesiarum Cathedralium solummodo Episcopis in suis Diocæsisbus pertinere, & quavis ex dictis maneât satis comprobatum, non posse Capitulum concurrere cum Illustrissimo Episcopo in provisione facienda, aut inita: nihilominus tamen id etiam ostendemus ex juris nostri normis, & com-

communi Doctorum calculo; circa quod est videntus textus expressus in *Auth. ut determinatus numerus Cleric. collat. 1. in princip. col. 2.* ubi anteaquam Ecclesiæ Cathedrales erigerentur, electio, & nominatio Clericorum maiorum, & minorum ad Episcopos tantum expectabat, & loco Clericorum maiorum Canonici postea fuere subrogati, & ideo vocantur Clerici primi gradus. *Innocen. in cap. Sedes 15 n. 2. vers. & possunt dici Clerici de rescript. Tholos. syntagm. jur. lib. 15. cap. 23. n. 16.* & cum illis *Loter. de re benef. lib. 3. q. 5. n. 6.*

Et ex jure Canonico est textus expressus singularis, & in terminis à nullo per Me viso allegatus in *cap. post electionem 7. de concess. prabend.* in quo continetur, quod cum vacaretur Archidiaconatus Riquimundæ, Archiepiscopus Eboracensis sua propria liberalitate ipsum providit, & illius collationem, & institutionem proviso fecit, præcepitque, Ecclesiæ Capitulum eundem in possessionem mittere provisum, cujus mandato contradixit Capitulum, asseverans, se habere privilegium, in casu quo Archiepiscopus in personam idoneam provisionem non faceret, & in titulo ab illo facto non loqueretur cum Decano, & Capitulo, se posse providere; & sic executioni mandarunt, nitentes, supra relatas qualitates omnino defecisse; qua de causa cum ad Summum Pontificem esset occursum, fuit decisi-
37
E
sum;

sum, legitimam reputari electionem ab Archiepiscopo factam secundum juris normas, & jussum est, provisum à Capitulo super hoc nil amplius demorari, nec verbum ullum edere ulterius ausus esset.

- 38 Et ex alijs quamplurimis juribus sic tenent, & concludunt in terminis *Compostell. in cap. cum Ecclesia Vulterana n. 1. & 2. de elect. Bellam. decis. 69. n. 2. Caput. dec. 214. à n. 5. p. 2. & idem probatur ex resolutione decis. 86. ejusdem p. 1. quæ ambæ in provisionibus præbendarum loquuntur. Marsob. in d. praxi. hab. concursus d. prælud. 23. n. 1. ubi loquitur de dignitatib. & benef. & in Præstamera loquens Matutæ disquis. legal. disq. 2. per totam.*

- 39 Et inde evenit, quod mortuo Pontifice, cessant regulæ Cancellariæ, quæ solummodo permanent, dum Pontifex vivit, & publicari non revertuntur; quod ordinariè accidit sequenti successoris die, ut tenent præcitati DD. & multis Aug. Barbos. d. alleg. 57. n. 60. per totum, & cæteri proximè citati; omnes provisiones, quæ successerint, vacante Sede Apostolica, simpliciter ad Episcopos pertinent, tanquàm ad jus commune redeuntes. Germin. conf. 96. & in cap. si Apost. de præbend. lib. 6. Rebuff. in praxi benef. tit. de reservat. n. 36. Gonzal. in reg. 8. Cancel. glos. 5. n. 46. Garc. de benef. 5. p. cap. 1. à n. 646. Aug. Barb. de potest. Episcop. alleg. 57. n. 62. vers. unde infertur, & in vers. cum autem sequenti, ibi: Ideo Sede Apostolica vacante

cante omnes menses sunt Ordinariorum, possuntque Episcopi tanquam ad jus commune redeuntēs providere de beneficijs vacantibus in quolibet mense; & de univers. jure Eccles. lib. 3. cap. 13. n. 95. ibi: Beneficia etiam reservata quovis modo vacantia, Sede Apostolica vacante, liberè confert Episcopus, quia tunc cessant regula reservatoriae, & omnes menses sunt Ordinarij; possuntque Episcopi tanquam ad jus commune redeuntēs providere de beneficijs vacantibus in quolibet mense. Lara de annivers. lib. 2. cap. 10. n. 8. ibi: Confert etiam Episcopus omnia beneficia sue Diocesis quolibet mense vacante Sede Apostolica; & n. 9. Potest Episcopus in mensibus Domini Papae conferre præbendas. Zerol. in praxi benef. verbo beneficium in princip. Men. lib. 1. variar. q. 4. §. 3. n. 51. ibi: Nota etiam, quod Sede Pontificali vacante extinguitur dicta reservatio, & alternativa, & Episcopus poterit conferre ex potestate sibi data à jure communi. Vivian. de jure patron. lib. 5. cap. 5. num. 16. vers. dubitatio vera, ubi iisdemmet verbis, & loquitur in vocatione Archidiaconatus Caput decis. 86. p. 1. ubi in Canonicatu. decisum idem in decis. 214. ubi etiam in Archidiaconatu, & ambæ sunt pulcherrimæ, & Matuta disq. 2. & d. disq. 52. à n. 25. ubi de Præstamera, eleganter CoKier. ad regul. Cancel. Apost. in commentar. in princip. n. 3. usque ad 7. ubi sic scriptum reliquit: In primis notandum, quod omnis jurisdictio, & potestas disponendi de beneficijs à principio non Aposto-

lis, sed Petro illorum Principi, à Christo data fuit, cap. ita Dominus. §. hunc enim 19. dist. cap. fin. 11. dist. cap. in novo 21. dist. 10. Andr. in cap. cum ex eo n. 13. de pæn. & remiss. Gom. tract. de expectativ. n. 10. Ideo solus Papa initio nascentis Ecclesie ordinavit, & instituit Dignitates, & alia Ecclesiastica beneficia cap. 1. & dist. 22. Selv. tract. de benef. p. 2. q. 22. n. 3. & consequenter ad solum Papam spectabat collatio omnium beneficiorum in urbe, & in toto orbe. Flam. Paris. de resignat. benef. lib. 1. q. 10. n. 47. Argum. text. in d. cap. admonet 10. Selv. d. n. 3. Deinde Summus Pontifex concessit Archiepiscopis, & Episcopis facultatem, ut quilibet in sua Diœcesi beneficia ibidem consistentia conferre posset, cap. De creto ibi: quæ vires suas, cap. qui se scit in princ. 2. q. 6. Hieron. Gabr. conf. 197. n. 3. & 9. lib. Simonet. tract. de reservat. q. 3. Flam. d. q. n. 49. per quam quidem facultatem seu concessionem Archiepiscopi, & Episcopi de jure communi habent fundatam intentionem in jure conferendi omnia beneficia Ecclesiastica in suis Diœcesibus existentia, cap. regenda 10. q. 1. cap. nullus omnino 16. q. 7. Gonzal. §. 1. pro æm. in princ. ubi subjicit, quod ante impedimentum hujus reg. 8. reservatoria octo mensium, alijs reservationibus cessantibus Episcopi poterant conferre beneficia in quolibet mense vacantia, & habebant omnes menses liberos: Gom. d. tract. de expectat. n. 20. Crecent. dec. 3. n. 4. de privil. Vnde morte Papæ conferrent omnia beneficia in utroque mense vacantia, cum reser-

vatio-

vationes expirent illius morte: Nicol. Garc. in tract. de benef. p. 5. cap. 1. §. 11. n. 645. eleganter, & in specie similis controversiæ inter Episcopum; & Capitulum circa simultaneæ provisionis æquale privilegium, quod provisio; mortuo Pontifice, pertineret ad Episcopum, & non ad Capitulum habens privilegium simultaneæ, decisum refert Emilio Veralo decis. 214. omnino videndus; nec non Ferdinand. Matut. d. disq. 2. per totam, Eminentis. Cardinal. de Luca theatr. verit. & just. lib. 12. de benef. disc. 16. n. 8. ibi: Unde Papali Sede vacante jus Ordinariorum revertitur ad primævos terminos juris communis; & disc. 31. n. 4. & 5. ibi: Absolutum enim est beneficiale principium, quod Sede Papali vacante cessant regulæ Cancellariæ, ista præsertim mensium resultans à reg. 8. seu 9. quinimo etiam cessant omnes aliæ reservationes reales, vel personales, quæ non sint clausæ in corpore juris, sed resultent à regulis, ita per mortem Papæ cessatis, ut sunt illæ ratione collectoriæ, vel familiaritatis Papæ, aut ratione primæ dignitatis, ac similes, licet exinde quoad Ordinarios nullus resultet cessationis effectus ob affectionem, quæ adhuc remanet; ut in specie cessationis hujus regulæ 8. & 9. unde propterea tanquam per remotionem obstaculi integrum sit Ordinarij jus conferre in omnibus mensibus; & discurs. 31. & n. 15. Caput. d. decis. 214. Crecent. decis. 3. n. 4. de privil. Garc. d. cap. 1. p. 5. n. 645. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 5. proæm. n. 46. cum seqq. Rotæ coram

Merlin. decis. 192. n. 4. & omnes. Atque ita ex dictis satis probatum, & exornatum extat, Sede Papali vacante, ad Episcopum beneficiorum, portionisque provisionem pertinere, & non ad Capitulum, licet simultaneam, turnum, aut alternativam habere conetur.

40 Hæc sententia tot rationibus fulcita, tantisque juribus, & Doctoribus exornata, & regula sic constituta, nititur, Reverendissimum Capitulum ad suum favorem limitari: & videbatur dicendum, limitationem in hac provisione locum habere, ex eo quia secundum juris Ecclesiastici, & antiqui resolutiones provisio præbendarum, portionum, & beneficiorum in Cathedralibus est simultanea Episcopi, & Capituli, & ab utroque simul fieri debet in quocunque anni mense, quando vacaverint. Ita probatur ex textu in cap. *Ecclesia Vulterana de elect. cap. 2. de concessione præbend. cap. postulasti eod. tit. cap. si Apostolica Sede vacante de præbend. & dignit. lib. 6. cum alijs Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 45. n. 36. Mantica. decis. 56. n. 20. Ludovisi. decis. 45. n. 1. Loter. de re benef. lib. 2. q. 21. n. 8. Garc. de benef. 5. p. cap. 4. n. 13. qui pro parte Capituli allegantur; & ultra eos idem etiam probant multi citati apud Aug. Barbos. de Canon. & dignit. cap. 14. n. 2. & in cap. unic. ne Sede vacante lib. 6. n. 2. Ferrentil. in annot. ad Burat. decis. 805. lit. A. & n. 11. Prospero Fagnan. in cap. cum Ecclesia Vulterana de elect.*

n. 11. *Luca theatr. verit. & just. tom. 12. tract. de benefic. discurs. 1. 22. & 30.*

Et ideo cum à jure eis competat provisio ex simultanea, turno, aut alternativa, uno impedito vel absente, alter solus confert ex *textu in cap. unic. in princip. ne Sede vacante lib. 6. qui loquitur in collationibus simultaneis, prout inquit Aug. Barbos. n. 1. & 3. & tenent Oldrad. Thusc. Flamin. & alij, quos refert idem Barbos. de canon. & dignit. cap. 14. n. 3. & 4. & n. 13. & ultra eos tradunt Quarant. summa Bullarum verbo Capitulum §. quæ conclusio, Gratian. cap. 812. n. 4. Valens. cons. 184. n. 68.*

Et divisio facta inter Episcopum, & Capitulum quoad beneficiorum, & portionum provisionem circa facultatem, & potestatem providendi à jure communi, non intelligitur divisa, sed potius in unoquoque conservatur in solidum, & apud utrumque est actus simultaneus indivisus, & tantum divisus respectu exercitij juxta concordia terminos inter eos initæ, ut tenet Loter. de re benef. lib. 2. q. 21. n. 28. & 29. Barbos. de canon. d. cap. 14. n. 4. Garc. de benef. §. p. cap. 1. n. 299.

Ex quo sequitur, quod stante reservatione virtute regulæ Cancellariæ facta circa octo menses provisionis, cessante hac reservatione per mortem Pontificis, ex qua extinguuntur, & annullantur regulæ Cancellariæ, ut jam diximus, & notat Paris.

de

de resignat. lib. 11. q. 2. n. 31. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 5. proam. n. 2. in hoc casu jus providendi reducitur ad pristinum statum, & antiquam naturam, & omnes menses pertinent ad Ordinarium ex jure antiquo, semoto obstaculo regulæ Cancellariæ ex Papæ obitu, & redditur jus providendi ad Ordinarium. Gonzal. d. §. 5. n. 16. & glos. 24. n. 14. Loter. de re benefic. q. 21. n. 13. lib. 2.

- 44 Et ita si Episcopus providet, intelligitur provisionem facere virtute dispositionis juris communis, & antiqui; & non ex facultate privativa, quia secundum jus remoto impedimento ex obitu Pontificis, dispositio juris communis remanet indemnis, & omnes menses ad utrumque pertinent. *Garc. de benefic. §. p. cap. 1. n. 645. Barbosa. de jure Eccles. lib. 3. cap. 13. n. 95.*

- 45 Et ita Capitulum jure suo uti potuit, & portionem in facto enuntiatam providere, quia Sede Apostolica vacante, ut diximus, provisiones prædictæ debent observare ordinem; & dispositionem juris antiqui, secundum quod intelliguntur devolutæ ad Electores, qui quidem erant Ordinarij tunc temporis, Episcopus simul, & Canonici, & per simultaneam debebant fieri, & in hac Abulensi Sede per turnum, & alternativam, quia hæc juris simultanea per concordatam inter Episcopum, & Capitulum transivit in alternativam, & turnum, quo nunc
potie-

potiebatur Capitulum, & ita potuit, & debuit facere provisionem portionis absque injuria juris Episcopi; & ad hoc allegantur verba concordiae in cap. 2. ibi: *Quomodolibet aliàs ad ipsos pertineat, aut in futurum pertinebit*, & notatur verbum *quomodolibet*, juncto verbo *pertinebit*, quæ asserunt comprehendere provisionem cujusunque præbendæ, in qua locum habere poterat simultanea provisio respectu illorum verborum, *ad ipsos pertineat*, in quibus comprehenduntur vacationes, quæ in quatuor mensibus succedere poterant, existente reservatione octo mensium, vivente Papa, & ita in dictis verbis *quomodolibet*, juncto *pertinebit*, comprehenduntur vacaturæ per obitum Pontificis, & pertinet provisio ad simultaneam ex juris communis dispositione, & ex concordia; ex quibus verbis *quomodolibet pertinentia* comprehenduntur qualiacunque beneficia, & præbendæ, quæ per qualemcunque modum ad simultaneam pertinent ex jure antiquo, consuetudine, aut privilegio, ex dictis à Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 2. per tot. & glos. 5. & 6. Barbos. dist. 330. n. 31. & ita pertinet provisio ad Capitulum ex juris communis dispositione, consuetudine, & privilegio.

Confirmatur etiam hoc argumentum ex verbis 46 d. concordiae in cap. 3. ibi: *Reputantur Ordinarij, aut reputabuntur*; in quibus videtur comprehendi

controversia præsentis casus : quia per Pontificis obitum omnes menses censentur Ordinariorum, ut fundat *Garc. de benef. 5. p. cap. 1. n. 615.*

- 47 Corroboratur etiam hæc doctrina exemplo Episcopi, qui simul est Cardinalis, & virtute privilegij habet omnium mensium provisionem, & quia hoc tantum producit effectum remotionis impedimenti orti ex reservatione, provisionem facit Cardinalis Episcopus, & Capitulum alternatim, ut decisum refert *Gonzal. reg. 8. Cancel. glos. 24. n. 59.* cujus etiam mentionem facit *Loter de re benef. lib. 2. q. 21. n. 105. & ex n. 126.* refert Urbani institutiones circa materiam, & ita sublata reservatione intrare debet alternativa.
- 48 Non obstante exemplo allegato à Reverendissimo Capitulo sumpto ex tempore cujusdam Episcopi prædecessoris, qui gaudebat alternativa solita concedi omnibus Episcopis residentibus; in illo ergo tempore quidam Canonicatus, seu portio vacavit mense Augusti, & ille Episcopus processit ad provisionem, eamque cum effectu fecit, & tempore possessionis reclamavit Capitulum, suspendens ab Episcopo provisi possessionem : ex eo quia in litteris pro titulo datis deficiebat clausula usitata, *Consumens pro ista vice turnum*; quia Capitulum in provisione proximè immediata vacationis in mense ordinario consumpserat turnum, & pertendit, Episcopo

piscopum etiam in illo casu debere consumere turnum, licet vacantia non contigisset mense ordinario, sed privilegiato, diciturque iudicatum fuisse in Capituli favorem, ita quod adhibita clausula supra notata in titulo, provisus positus fuit in possessione, & non aliter.

Ex hoc exemplari arguit Capitulum, se posse 49
 provideri de ista portione, consumendo turnum, quia ex illa probatur simultanea, ex dictis à *Burat. decis. Rota 805. n.3. Bichio dec. Rot. 436. n.24. & 7. &* ita capienda est interpretatio, ut talis alternativa, & simultanea sustineatur, licet unus tantum provideat. *Barbos. de Canon. d. cap. 14. n. 4. Loter. de re benef. lib. 2. q. 21. n. 31. & 33. & 91. Tondut. quest. benef. p. 2. cap. 3. n. 9. eleganter Cavalier. decis. 235. nihil suffragante exemplari Ecclesiæ Salmaticensis circa turni consumptionem, quia est casus diversus: quoniam licet, vacante Episcopatu, Capitulum provisionem fecisset, & non fuisset consumptus turnus; nihilominus tamen est res penitus diversa præsentis controversiæ; ex eo quia vacante Episcopatu manet facultas providendi divisa quoad exercitium inter Capitulum, & Episcopum, & in solidum pertinet ad Capitulum provisio, & provisionem facit quasi utriusque nomine per jus accrescendi propter defectum, & non existentiam loci, nempe Episcopi.* *Barbos. de Canon. cap. 14. n. 13. & seqq. Gonzal. glos. 45. §.*

3.n.34. *Garc. de benef. 5.p.cap. 1.n. 33.* ubi decisum refert in una Salmaticensi, & faciunt jura ab argumento in *L. Plautius 19.ff. ad l. falsid. l. 7. §. ultim. l. si communi de stipulat. servor.*

50 Et cum concursus turni sit respectivus ad Capitulum, & Episcopum, dari non potest deficiente uno, ut colligitur ex *Papin. in l. 2. §. ult. ff. qui potior. in pign. habeant.* ubi negat, dari potiolem existente uno solo, quia tunc non tam potior, quam solus dicitur, facit etiam ad argumentum *L. utrum 9 ff. de assignat. libertor.*

51 Atque ita vacante Sede Papali non deficit in nostro casu concursus Episcopi, & Capituli, à quibus fieri debebat provisio simultanea, si non obstaret concordia aliter disponens, ex qua executio, & exercitium divisum invenitur, non obstante consideratione facta ex eo, quia si Capitulum non consumit turnum procedens ad provisionem vacante Episcopatu in rigorosa juris ratione, quia providet nomine utriusque ex consolidato jure; *Garc. de benef. 5.p.cap. 10.n. 243.* attamen in Ecclesia Salmaticensi procedit secundum tenorem concordie in cap. 7. cui standum est; & tamen in hoc casu Capitulum consumit turnum. Hæc ratio probat, male factam esse provisionem, consumpto turno, & ita providere debet Capitulum de ista portione consumendo turnum, & virtute concordie, & juris dispositionis

nis videtur dicendum, bene amplecti Capitulum Abulense regulam generalem, quod semper Episcopus & omni tempore possit providere, debet vigere alternativa turnalis, etiam Sede Papali vacante; quia hunc effectum producit turnus, de quo & ad varias quæstiones agunt DD. per textum ibi in *Authent. de defensorib. Civitat. §. interim, & in cap. fin. de consuetud. lib. 6. & ibi Barbosa. in collect. n. 7. Burat. dec. 195. n. 2. Monet. de option. Canonico. cap. 1. q. 2. n. 21. & cap. 5. q. 1. n. 15. latissimè Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 45. §. 1. per totum, & §. 3. Et turnum habens, dicitur totum jus habere, & solum dominus provisionis, *Gonzal. d. §. 1. & n. 15. & §. 3. n. 42.* & stante divisione turni, jus præsentandi in totum spectare debet pro hac vice ad Canonicos existentes in eodem turno. *Garc. de benef. 5. p. cap. 1. n. 708.* Multoties decisum in Rota refert *Eminentissimus Cardinalis Ottobonus* (nunc jam Dominus noster, & ad Sedem Pontificiam electus) *dec. 90. num. 3.* Et ita cum consumptus fuisset turnus Episcopi in una provisione, in alteram, & præsentem debet intrare Capitulum, ut prosequitur idem *Ottobon. d. dec. 90. n. 2. & per tot. Gonzal. d. §. 1. n. 12. & seqq. & §. 8. & §. 3. n. 2.* de qua re *Ludovis. dec. 95. & ibi Oliver. Beltram. in addit.**

Sed his omnibus non obstantibus, nostra regula 52 est verissima, ut jam dictum extat, & statim dicemus in responsione ad argumenta; & antequam ad

illam deveniamus , notandum , & supponendum est. Primo, Capitulares dicunt, tēpore antiquo viguifse vel jus, vel consuetudinem simultanitatis in Ecclesia Cathedrali Abulensi, ita quod vacantibus Canonicatibus, & portionibus, Episcopus cū Capitulo providebat; hujus autem modi simultanea nominatur, de qua agunt jura , & DD. quos *Ego ipse refero in tract. de compet. cap. 68. n. 10. Barbos. d. cap. 14.* qui quidem in pluribus Hispaniarum Ecclesijs inconcussē observatur, cæterum non in omnibus, neque in omnibus Regnis, & Provincijs, ut statim dicemus; propter quod accuratē, & non otiosē diximus, *vel jus, vel consuetudinem simultanitatis*: quia si per jus aliquod hoc provisum foret, pari passu in omnibus Ecclesijs de simultanea esset praxis, maximē quando experientia docet, Canonicos contra suos Prælatos semper pertendere infulas dilatare, & est certum, quod consuetudo unius Ecclesiæ non extenditur ad aliam. *Rosa de executor. lit. Apostol. cap. 5. n. 171.*

- 53 Secundo supponitur, & notatur, quod Capitulares asserunt, inter Capitulum, & Episcopum Abulensem factam fuisse conventionem, seu concordiam penes provisiones in mensibus ordinarijs faciendas, scilicet Martij, Junij, Septembris, & Decembris de transigendis juribus simultaneæ, ita quod fierent per alternativam, non mensalem, sed per

per turnum in singulis vacantijs, taliter quod si in mense Martij, vel Septembris (& sic de alijs) vacarent duo Canonicatus, vel portiones, vicissim, & alternatim provideret Episcopus unam, consumendo turnum pro illa vice, & Capitulum alteram similiter, de qua concordia non constat, & sine illius exhibitione nihil de ea curandum, ut dicemus infra.

Tertio supponitur, prædictum Episcopum ante obitum Papæ circiter duos annos consumpsisse turnum, quia providit de altera portione vacante, & extunc usque adhuc nullam aliam fuisse, atque ita Capitulum videbatur esse in turno constitutum virtute memoratæ concordatæ. 54

Quibus sic suppositis, jam constat de notorio jure Illustrissimi Episcopi, prout in regula dictum est, & late exornatum; & revertendo ad argumentorū responsionem certum est, ut jam fundavimus, Capitulum non posse concurrere, mortuo Pontifice, cum Episcopo in provisione beneficiorum ex dispositione juris communis, neque per alium modum, nisi per privilegium, & statutum specificum, & confirmatum per Sedem Apostolicam, aut consuetudinem legitimè præscriptam; quod probatur ex iisdem juribus, quæ in contrarium allegavimus, & pro parte Capituli attulimus; nam textus in cap. cum Ecclesiæ Vulterana de elect. loquitur tantum eo casu, quo 55

quo Capitulum habeat consuetudinem præscriptam legitime probatam, ut in 1.p. textus ibi: *Eum per testes longe melius sic probatum, quàm Canonici supradicti*; & in 2.p. ibi: *Quod in Tuscia generalis consuetudo servetur.*

56 *Textus in cap. 2. de concess. præbend. idem inquit; quia non dicit, quod pertinet Capitulo, sed si ei pertinuerit, ut patet ex verbis textus ibi: Quod si ad Capitulum pertinuerit; & si ei pertineret per juris communis normas, non loqueretur textus per dicta verba; & ita intelligendum est etiam privilegium, aut consuetudo, casu, quo existeret.*

57 *Textus etiam in cap. postulasti 23. de concess. præbend. non probat intentum ex duabus rationibus. Una, quia ubi fit relatio simultaneitatis inter Episcopum, & Capitulum, est in enarratione, & propositione facta Summo Pontifici. Altera, quia non asserit, pertinere Capitulo ex jure, sed potius conditionaliter, ut patet ibi: ut cum pertineat; quæ verba non sunt dispositiva, sed tantum suppositiva per aliquem titulum, aut consuetudinem, quod supponi non potest in dicto textu, quia non solum per partis suppositionem, verum etiam per legem suppositionis non probatur intentio L. ex facto à 1. ff. de hered. instit. l. generaliter §. si is qui tutorem ff. fideicom. libert. Surd. decis. 195. n. 8.*

58 Et quanvis ex hac textuum responsione superflua erat

erat continuatio ; quia ex illa ostenditur nihil ob-
 stare argumentum , in quo proficitur à jure com-
 muni provenire simultaneam , quod in jure non est
 cautum , ut fatetur *Barbos. de Canon. cap. 14. n. 1.* sed
 tantum pertinere ex consuetudine , aut privilegio ,
 ut tenet idem *Barbos. de jure Eccles. lib. 3. cap. 13. num.*
25. Tondut. quest. benefic. 2. p. cap. 3. §. 8. n. 23. ex qui-
 bus cessat argumentum : nihilominus tamen est vi-
 dendus doctissimus *Anast. Germon. in paratr. ad lib. 1.*
decretal. in tit. de præbend. & dignit. col. 2. ad med. in
nova impressione , ubi ita scriptum reliquit : *Est au-*
tem præbenda viris idoneis , & qui possunt servire con-
ferenda, cap. 35. & qui resident in loco , ac curam ejus
per se valent exercere , cap. relatum supra titulo proxi-
mo. Confertur regularitèr à Prælato ipsius Ecclesie , in
qua collatio fieri debet , cap. ex frequentib. & cap. ad
decorem infra tit. 2. quemadmodum & Ecclesiarum
collatio , quæ ad Prælaturum jure ordinario spectat , cap.
cum nos supra de offic. ordin. cap. si quis Episcopus , &
cap. pervenit 1. q. 3. tametsi contrarium moribus inter-
dum sit receptum, cap. cum Ecclesia Vulterana de elect.
in 6. cap. nulla de concessione præbend. sive jure specia-
li , cap. cum venisset, infra tit. 2. interdum ad Præla-
tum , & Capitulum , cap. postulasti d. tit. de concess. præ-
bend. tit. de his quæ fuerint à Prælato sine consens. Cap.

Et est notandum ; quod dicatur , Prælato tantū-
 modo pertinere regularitèr præbendas , & dignita-
 tes

tes conferre, Capitulum verò solummodo concurrere posse ex consuetudine, aut jure speciali, & hoc non semper, sed interdum; cujus dictionis natura est denotare exceptionem, & raritatem in actu, & supponere regulam in contrarium, *L. interdum in princip. & ibi glos. de condit. indebit. l. interdum, & ibi Salicet. ff. qui potior. in pign. habeant. l. interdum ff. de minor. l. interdum ff. de usufruct. accrescend. l. interdum ff. de furt. Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. glos. 9. n. 224. Menoch. conf. 99. n. 197. & alij quamplurimi.*

- 60 *Caput, si Apostolica, Sede vacante, de prabend. & dignitat. lib. 6. applicari non potest in favorem Capituli, nec in illo reperitur verbum de collatoribus ordinarijs, sed solum in illo comprehenditur, mortuo Pontifice, aliquo beneficio vacante in Ecclesijs Parochialibus, liberè conferri posse per eos, ad quos pertinet, & ad Episcopum spectare haud dubitatur, cui absque dubio vacantes devolvuntur, ut supra late fundavimus; & id ipsum præcipuè debebat intelligi, quanvis diceret, Collatores ordinarij, isti enim, Episcopi sunt, cap. novit. de his que fiunt à Pralat. Lara lib. 2. de annivers. cap. 10. n. 3. ibi: Ex eo enim dicitur ordinarius collator, quia jure ordinario confert omnia beneficia Ecclesiarum suæ Diœcesis. Garc. de benef. p. 5. cap. 1. n. 101. & 102. & elegantè, ac peroptimè dictum caput, Apostolica, Sede vacante, explicans Gonzal. in reg. 8. Cancell. §. 5. proæm. à n. 25. sed*
- me-

melius n. 27. ubi quod Episcopus confert beneficia vacantia in Curia, mortuo Pontifice, tanquam collator ordinarius.

Sed notantèr in eodem casu vacantium Eccle- 61
siarum Parochialium in Curia, quod provisionis devolutio Episcopo pertineat, asseverantius ait Tondut. quest. & resolut. benef. 2.p.cap.3. §. 2. n. 43. cu-
jus verba omitti non possunt, resolutionem qua-
stionis explicantia ibi: Secundo cessant reservationes
etiam in corpore juris clausæ, si agatur de Ecclesijs Pa-
rochialibus vacantibus in Curia. Sede Pontificia vacan-
te; nec non quoad illa, quæ vacaverunt ante obitum
Papæ, si de illis per Papam ante obitum non fuerit ordi-
natum, & tali casu Episcopus potest illa liberè confer-
re, & providere Ecclesias Parochiales absque aliquo
reservationis impedimento: textus est expressus in cap.
si Apostolica 35. de præbend. in 6.

Et minus refragatur L.9. tit. 14. Castella part. 1. & 62
l. 1. tit. 16. ead. part. imò potius leges illæ evidentèr
probant, omnium beneficiorum, & præbendarum
provisionem per jus commune ad Episcopos specta-
re, Capitulis verò, ut eligere possint, nec in ele-
ctionibus intervenire, nullam concedi facultatè; &
per illas leges manifestè probatur, sine fundamento
juridico, nec ulla justificatione, Capitulum ad il-
larum provisionem fuisse introductum.

Primo: quia quod in L.9. continetur, est dicere, 63

super datione beneficij, facta ab Episcopo, cum Capitulo consultum ire, quando ipsa dederit; donare autem à jure Episcopi pendet, & si ita non fuisset, lex verbo illo *dare* non uteretur; quia nemo potest alteri dare, quod ipse non habet, *L. traditio ff. de acquir. rer. domin. l. si filius cod. de donat. l. nemo plus ff. de regul. jur. & cap. nemo plus eod. tit. Bellam. cons. 10. n. 10. Roman. cons. 159. in princip. & solum diceret, beneficiorum dationem ad ambos spectare.*

64 Secundo: quia quando ad aliquem actum alterius consilium requiritur, cum non urgeat necessitas, ut sequatur, *cap. cum olim de arb. & ibi DD. l. cum pater §. mando de leg. 2. Anton. August. Collect. Decretal. lib. 1. tit. 25. cap. 4. Dec. ex cap. ex parte n. 3. de constit. Covarr. in cap. quanvis pactum 2. part. 2. §. 2. n. 6. & 7. & de pact. Gutier. de tutel. 1. p. cap. 8. n. 5. nec per illud libera aufertur dispositio, nec electio desinit locum habere, cum pendeat ab ejus arbitrio, ut est textus singularis in *cap. 1. de Capellis Monach. & per cum notat Anton. Butr. n. 5. in fin. & Abb. n. 3. & tunc collatio dicitur expectare ad solum Episcopum.**

65 Tertio: quia absque dubio proponitur, cum jubetur aliquid exequi cum consilio illius, potestatem liberè disponendi habentis à jure concessam, scilicet quando Episcopo præcipiatur, qui in sua Diocesi collator est ordinarius, ut notantèr in hoc casu tenet in terminis ex *Felin. Abb. & Immol. Gonzat.*

zal. in reg. 8. Cancel. glos. 4. n. 17. ibi: Secunda limitatio est, quando mandatur aliquid fieri cum consilio alterius habentis prius potestatem expediendi dictum actum liberè sine tali consilio, veluti si Papa mandet alicui collatori ordinario, quod provideret de prima vacatione cum consilio Sempronij absque appositione decreti, quod aliter facta provisio sit irrita, & nulla; nam tunc actus valet ipso jure, licet sit factus inconsulto Sempronio.

Et est ratio; quia ommissio illius, quod actui non 66 est substantiale, quanvis omittatur, ipsum actum non annullat. Thom. de Thomas. reg. 217. Sic itaque valere non desinet in casu, quo cum alterius consilio executioni mandaretur, nullatenus fieret, quia non est de substantialibus, Bald. in l. fin. §. necessitate n. 16. cod. de bon. quæ liber. Archidiacon. in cap. Episcoporum 18. dist. n. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 34. n. 23. & seqq. qua ratione l. 9. nec obstat, nec ob stare potest, imò etiam totalitèr per jus commune Capituli excludit pertensionem.

Nec etiam obstat prædicta *Castella* l. 1. tit. 16. part. 67. quoniam eodem modo in manifestam Capituli venit exclusionem, comprobans jus, quod Episcopis pertinet de jure communi, quia per expressa verba ratiocinatur, non solum Canonicatus, & portiones beneficia esse, sed etiam ad Episcopos expectare illorum provisiones, ibi: *Ca en las Iglesias Ca-*

thedrales, y Conventuales han Canongias, o raciones, estos beneficios devenlos dar los Obispos; & hic non requirit, quod sit cum Capiruli consensu.

68 Illico lex profequitur, dicens: In Ecclesijs, ubi non adfuerint Episcopi, Prælatos maiores, Abbates scilicet, Priores, & cæteros, quibus incumbat à jure talia beneficia providere, cum Capitulorum suorum consensu ea donare posse; hoc diversimode intelligitur, supposita qualitate consensus Capituli, quod ad Episcopum nullatenus extendi debet: qualitas enim, aut conditio aliquibus personis posita, ad alias non debet extendi, ut est textus expressus in *L. quæ conditio 39. ff. de condit. & demonstr.* ibi: *Atque conditio ad certas personas accommodata fuerit, eam referre debemus ad eum dūtaxat gradum, quo hæ personæ sunt institutæ, l. filius à patre 18. §. si quis ex certa ff. de liber. & posthum. docent Alciat. respons. 69. n. 16. & resp. 529. n. 9. Molin. de primog. lib. 3. cap. 5. n. 68. & in lib. 1. cap. 5. n. 36. Mier. de maiorat. 2. p. q. 6. n. 102. videndus Cassan. cons. 4. n. 42.*

69 Et hoc est indubitabile, ex eo quia dictam qualitatem, & consensum tantummodo ponit lex in diversa clausula, ut est, quando loquitur de Abbatibus, & Prioribus; atque ita non debet fieri relatio ad verba antecedentia, ubi absolutè, & absque qualitate aliqua Episcopis electio datur, ut probatur ex *L. quoties 2. ubi Bald. cod. de fideicom. Mier. de maiorat.*

maiorat. 2. p. q. 4. illat. 8. n. 12. & necessariè ita intelligenda est dicta lex, quia alio modo erant contrariæ dicta lex Castellæ cum alia *L. 9. tit. 14. part. 1.* & ad evitandam contrarietatem, quando per ipsammet legem non recognosceretur loqui in istomet casu, ita intelligi debebat, ad hoc ut excluderetur contrarietas, & correctio legislatoris in re, & materia antea resoluta ex *textu in l. nam ad ea ff. condit. & demonstr.* & ad utrumque optimè *Geminian. cons. 72. col. 2. in fin.* & bene considerat *Cravet. cons. 307. n. 3.*

Aut ad minus, quando supradicta locum sibi non 70 vendicarent, dicta qualitas, & consensus intelligi debent de consilio, ut in *d. l. 9. Castellæ*; nam consensus aliquando accipitur pro consilio, *Hostiens. in cap. cum olim n. 7. ubi Abb. n. 5. de arbitr.* & dantur quamplurimi casus, in quibus licet consensus requiratur, potest omitti ejus petitio. *Abb. ubi proximè.*

Ultraquamquod, neque etiam in Abbatibus, 71 & Prioribus d. lex proficitur, esse secundum jus commune ejus petitionem, neque etiam ut per illud habeant Prælati facultatem providendi præbendas, sed tantum supponit lex jus particulare, ut patet ex verbis d. legis ibi: *Affí como son los Abades, o Priorres, o otros homes de qualquiera manera que sea, que ayan derecho de los dar*; & si eis pertineret facultas à jure communi, non profiteretur textus verba: *que ayan derecho*; sed, *que la tienen*; & ita lex facit relationem

theatrales, y Conventuales han Canongias, o raciones, estos beneficios devenlos dar los Obispos; & hic non requirit, quod sit cum Capiruli consensu.

- 68 Illico lex prosequitur, dicens: In Ecclesijs, ubi non adfuerint Episcopi, Prælatos maiores, Abbates scilicet, Priores, & cæteros, quibus incumbat à jure talia beneficia providere, cum Capitulorum suorum consensu ea donare posse; hoc diversimode intelligitur, supposita qualitate consensus Capituli, quod ad Episcopum nullatenus extendi debet: qualitas enim, aut conditio aliquibus personis posita, ad alias non debet extendi, ut est textus expressus in *L. quæ conditio 39. ff. de condit. & demonstr.* ibi: *Atque conditio ad certas personas accommodata fuerit, eam referre debemus ad eum dūtaxat gradum, quo hæ personæ sunt institutæ, l. filius à patre 18. §. si quis ex certa ff. de liber. & posthum. docent Alciat. respons. 69. n. 16. & resp. 529. n. 9. Molin. de primog. lib. 3. cap. 5. n. 68. & in lib. 1. cap. 5. n. 36. Mier. de maiorat. 2. p. q. 6. n. 102. videntur Cassan. conf. 4. n. 42.*

- 69 Et hoc est indubitabile, ex eo quia dictam qualitatem, & consensum tantummodo ponit lex in diversa clausula, ut est, quando loquitur de Abbatibus, & Prioribus; atque ita non debet fieri relatio ad verba antecedentia, ubi absolutè, & absque qualitate aliqua Episcopis electio datur, ut probatur ex *L. quoties 2. ubi Bald. cod. de fideicom. Mier. de maiorat.*

maiorat. 2. p. q. 4. illat. 8. n. 12. & necessariè ita intelligenda est dicta lex, quia alio modo erant contrariæ dicta lex Castellæ cum alia *L. 9. tit. 14. part. 1.* & ad evitandam contrarietatem, quando per ipsammet legem non recognosceretur loqui in istomet casu, ita intelligi debebat, ad hoc ut excluderetur contrarietas, & correctio legislatoris in re, & materia antea resoluta ex *textu in l. nam ad ea ff. condit. & demonstr.* & ad utrumque optimè *Giminian. conf. 72. col. 2. in fin.* & bene considerat *Cravet. conf. 307. n. 3.*

Aut ad minus, quando supradicta locum sibi non 70
vendicarent, dicta qualitas, & consensus intelligi debent de consilio, ut in *d. l. 9. Castellæ*; nam consensus aliquando accipitur pro consilio, *Hostiens. in cap. cum olim n. 7. ubi Abb. n. 5. de arbitr.* & dantur quamplurimi casus, in quibus licet consensus requiratur, potest omitti ejus petitio. *Abb. ubi proximè.*

Ultraquamquod, neque etiam in Abbatibus, 71
& Prioribus d. lex proficitur, esse secundum jus cōmune ejus petitionem, neque etiam ut per illud habeant Prælati facultatem providendi præbendas, sed tantum supponit lex jus particulare, ut patet ex verbis d. legis ibi: *Assi como son los Abbades, o Priorres, o otros homes de qualquiera manera que sea, que ayan derecho de los dar*; & si eis pertineret facultas à jure communi, non profiteretur textus verba: *que ayan derecho*; sed, *que la tienen*; & ita lex facit relationem

tionem ad privilegium particulare, & quanvis dicat, *segun derecho comunal*, est, quia Ecclesiæ, in quibus Abbates habent privilegium circa eligendi, & providendi potestatem, sicut jus suum non est tam qualificatum, ut est jus Episcoporum, debent facere provisionem cum Capituli consensu, ut probatur ex eleganti textu in *cap. ea noscitur de his quæ fiunt à maiori parte Capituli*; in cujus specie inquit Pontifex, quod incerta Provincia, ubi aliqui Prælati jus præsentandi habebant, quia solebant oriri aliqua litigia, statuit, provisionem faciendam esse cum assensu suorum Collegiorum; sed quo ad electionem Episcopi non datur textus in jure communi, ex quo quæstio terminetur; & ita resultat verbum *segun derecho comunal.*, Legis partitæ, intelligendum fore tantum in Abbatum electionibus, & non in nostro casu, in quo datur diversa ratio, & dispositio, & succedit regula textus in *l. Papinianus ff. minoribus.*

- 72 Nec refragari potest quo ad Capitulum illud quod diximus de effectu concordie, nam utramquod talis concordia non obligat Episcopos successores, *cap. innotuit 20. §. quando autem de electionib. glos. in cap. ultim. verbo figura, & verbo licet successor de hæretic. in 6. Liber. de re benef. lib. 1. q. 29. n. 26. & de ratione q. 38. n. 31. Fermosin. de Sede vacante 1. p. q. 4. n. 88.*

Dicta

Dicta concordia non fuit inita circa casum, de quo controvertitur specificè: quo casu licet concordia fuisset à Summo Pontifice confirmata, non officit Episcopo successori, qui valet providere, servato jure ordinario, de quo non fuit facta concordia, sed tantum de certis mensibus, ultra quos extensio admitti non potest, ex dictis à *Roxas decis. Rot. 211. n. 4. 5. & 6.* & cum ex concordia Capitulum non habet jus ad provisiones, nisi in mensibus Ordinarij concordatis, in quibus aliàs habebat simultaneæ privilegium, de qua, & de potestate ordinaria Episcopi inter utrumque facta fuit jurium transactio, tantum in plurimum potiri turno alternativæ concordatæ poterunt in mensibus Martij, Junij, Septembris, & Decembris, Sede Papali plena, non verò in mense controverso, & ita ad istorum, & cæterorum mensium provisiones nullum jus est in Capitulo, sicut non erat ante concordiaæ factionem, quia est stricti juris talis concordia, & transactio, & solum comprehendit casum specialitè transactum, & concordatum, & non extenditur ad res, neque ad casus in ea non comprehensos, ut multis juribus, & Doctoribus elegantè probat, & exornat *Valeron. de transact. tit. 5. q. 2. n. 1. & per tot. & ultra eos Vrsiol. de transact. q. 4. n. 64. & q. 81. n. 5. & seqq. & per tot.*

Atque ita tantum provisio pertinet ad Episcopum,

H

pum,

pum, im quo semper residet ordinaria potestas providendi, licet impedita, non autem adempta, vel derogata per Cancellariæ regulas, quæ cessant mortuo Papa, ut jam diximus, & statim sublato impedimento remanet legalitèr, & absolutè expedita potestas ordinaria, quæ quidem non residet apud Canonicos, qui solum habent jus providendi in dictis mensibus ordinarijs, & vivente Pontifice, sed non postquam ultimum diem clausit extremû, quia de jure communi, ut jam dictum extat, omnes menses pertinebant ad Ordinarium, & Pontifices tantum reservarunt octo menses ad suam provisionem ex Cancellariæ regulis, quæ cessant per ejus obitum, & provisio devolvitur ad Episcopum, atque ita cessat qualiscunque concordia, indultum, aut privilegium concessum ad similem provisionem in suis mensibus, quia qui illud habuerit, non potest habere maius jus, quàm Pontifex habebat, & ad aliud non extenditur, nec ad vacaturam supervenientem, Sede Papali vacante, ad quam non extenditur concordia, nec indultum, sed provisio ad Ordinarium pertinet, & ad Episcopum devolvitur ex juris communis dispositione, ut in terminis tradit *Paul. Emilio Veral. decis. 214. per tot. p. 2.* ubi testatur, judicatum ita fuisse ad Episcopi favorem; & elegantèr etiam probatur in simili à *Ferdinand. Mattut. de Azaved. Regni Cecilie Consultore in disquis. legalib.*

b. disq. 2. per tot. ubi postquam fundavit nostram resolutionem, ad rationem sic ita reliquit scriptum. Neque credendum est, Pontifices Ecclesias liberas fuisse patronatus, neque aliud sui censisse, quàm præsentationem in mensibus suis, & cum in eadem qualitate, ac jure, quo Pontificibus competeat, id autem erat per regulas Cancellarie, ut supra diximus, & cum ista, ac reservationes morte Summi Pontificis defecerint ex superioribus, deficit utique & jus Excellentissimi Domini procedens ex jure Papa: igitur cum præstimonium, de quo agitur, vacaverit, Sede Apostolica vacante, præsentatio Excellentissimi Domini de eo facta in dictum Doctorem nullius fuit momenti, tanquam sine jure, & ultra terminos sue concessionis.

Atque ita, Sede Papali vacante, pertinet provi- 75
sio ad Episcopum, & cessat effectus concordie, quæ non extenditur, licet sit confirmata à Summo Pontifice ad menses, in quibus Sedes Papalis est vacans; nec intelligendum est, habuisse respectum ad vacationem Sedis, sed tantum ad menses, in quibus Summus Pontifex inter vivos existeret, ut in terminis tradit *Caput. Veral. decis. 86.* ubi ita fundat, & n. 4. judicatum refert, & rationem præstat in hæc verba: *Cum Papa esset vivus, non est verisimile, quod intellexerit de mense Januarij, qui per regulas erat reservatus, nec fuit ejus intentionis, ut haberet respectum ad vacationem Sedis, & ita decisum*

fuit in causa Aridini Canonicatus, & prabenda coram Domino Guidonobo 21. Novembris 1552.

- 76 Nec prædictis quidquam adversatur exemplum provisionis Cardinalis, sed potius ad favorem provisionis Episcopi retorquetur, quia deficit simultanea, turnus, & concordia in mense controverso, & etiam illa existente aliud sentit, & pro nostra opinione resolvit *Loter.* pro parte Capituli allegatus *de re benef. lib. 2. cap. 21. n. 115. & seqq. & n. 126.* allegat Bullam Urbani VIII. ex qua sublata fuit controversia, ut etiam tenet *Amindem. de offic. datar. lib. 1. cap. 29. q. 34.* ubi agit de controversia inter Cardinalem Borja Archiepiscopum de Cevilha cū Capitulo illius Sedis, & protestationes ab eo factas refert *n. 5. vers. verum, & seqq. usque ad fin. & per tot.*
- 77 Confirmatur deinde: quia nullus dubitat, sed potius pro parte Capituli fatetur, Cardinales Episcopos, Sede plena, per privilegium Papæ providere omnia, & singula beneficia vacantia, prout etiam tenet *Loter.* ubi supra.
- 78 Nuntios etiam legatos posse per privilegiū providere de aliquibus beneficijs modo non excedentibus 24. scutis, similiter nullus in controversiam adducitur, prout testantur DD. quos *Ego ipse* refero *in tract. de compet. cap. 66. & 68.*
- 79 Apostolica tamen Sede vacante, Cardinales non desi-

definunt providere sine alternativa, vel simultanea
 Canonorum in octo mensibus beneficia vacan-
 tia, prout testatur *Loter.* ubi supra; Nuntij verò le-
 gati tempore vacationis Sedis Apostolicæ non so-
 lum non provident de aliquo beneficio, imò ne-
 que de provisionibus cogitant, optimè enim sciunt
 ad Ordinarios pertinere ex juris dispositione, prout
 dictum est; & ratio disparitatis est clara: quia Sede
 vacante, Cardinales, non ut tales, sed ut Episcopi
 provident, quod cessaverit privilegium, uti & eo-
 dem modo in Nuntijs legatis cessavit, & non pro-
 vident, quia aliam non habent auctoritatem nisi
 à privilegio concessam, & cum in concordia non
 videatur admissa facultas providendi per turnum,
 Sede Papali vacante, qua durante, pertinet provi-
 sio ad Episcopum, in cujus præjudicium non po-
 test observari concordia ultra casum expressum in
 illius serie; nec intelligendum est, Pontificem ex-
 tendere generalitatem dictæ concordie ad vacatu-
 ram ortam post mortem Pontificis, nec extendi ad
 menses suæ provisionis, & facultatis à jure concel-
 sæ, ex dictis in *cap. quanvis*, & in *cap. si propter de*
rescript. in 6. Argel. de legit. contrad. q. 15. art. 5. n. 113.
Gonzal. in reg. 8. Cancell. §. 4. proam. præcipuè n. 24. &
 est elegans decisio Rotæ 442. 1. p. divers. Salgad. de sup-
 plicat. p. 2. cap. 34. n. 149.

Et licet maximum dubium sit, utrum Capitula

Ecclesiarum, quæ simultanea potiuntur, eam habent à jure, vel à privilegio? De qua quæstione agunt *Barbos. de Canon. & dignit. cap. 14.* & alij à *Me citati in tract. de competent. cap. 68. n. 10.* Nihilominus tamen quo ad nostrum casum, & præsentem controversiam, agendo de utraque origine: Si à jure est, nullus dubitat, Episcopum esse primum, & principalem electorem, intentionemque habere fundatam, & Canonicos coelectores, qui ad provisionem procedere non possunt, nisi Ordinatio convocato. *Glos. in cap. à collatione verbo Prælati de appellat. lib. 6. Abb. in cap. auditis n. 4. de electione, Barb. de Canon. d. cap. 14. cap. cum in Ecclesijs de præbend. lib. 6. cap. coram, cap. quia propter, §. illud de electione, cap. quod sicut, vers. vocatos eod. tit. cap. quanvis de offic. Ordin. lib. 6. Labor. variar. tit. 14 cap. 17. n. 17. Tamborin. de jure Abbat. tom. 1. disp. 5. q. 3. Anton. Garuc. de voce Canonicor. in Capitulo cap. 7. Mantica. decis. 288.* Et hoc significat verbum, simultanea, *glos. Celebris in cap. cum Ecclesia Vulterana, verbo postulavit de electione, cap. postulasti de concess. præbend. cap. final. de supplend. negligentia Prælator. cap. cum Ecclesia. Subtrina de caus. possess. & proprietat. ibi: Vos convenientes in unum.* Alias pœnas à jure inflictas usurpantibus ordinariam potestatem subire debent Canonici.

81 Si à privilegio originem trahit, ita similiter debebant procedere, quia amplius privilegiati illo uti

non

non possunt nisi secundum suam expressionem cap.
porro de privileg. & quidquid sit de hac resolutione
; omnes fatentur, simultaneam ex privilegio
procedere, & si illud esset in nostro casu, Aposto-
lica Sede vacante, cessare tale privilegium, & talem
concordiam non obesse, ex dictis affirmamus; sicut
cessat privilegium Cardinalium, Episcoporum, &
Nuntiorum legatorum circa provisionum subjectam
materiam. Atque ita non potest Capitulum uti pri-
vilegio, nec concordia, quia illa habet originem
privilegio simultaneitatis, quæ cessat, cessante pri-
vilegio, & tempore vacantie Sedis Apostolicæ, &
similiter cessant regulæ Cancellariæ, mortuo Pon-
tifice, & omnes provisiones ad Episcopos respecti-
vè in suis Dioccesibus pertinere ex dictis profiten-
tur Doctores suprarati, & ita non obstante dicta
concordia, & exemplo, privilegioque, injustè pro-
visionem fecit Capitulum, incito Illustrissimo E-
piscopo talis vacantie, & provisum in possessionem
admisit clandestinè, clausisque januis intimatione
gubernatoris non accepit, non obstantibus funda-
mentis pro sua parte consideratis.

Neque etiam obstat potest illud fundamentum 82
ortum ex societate provisionis, quia si talis locie-
tas existeret in illa forma considerata, etiam Capi-
ulū pertendere poterat concurrere in mensibus al-
ternativæ concessæ Episcopis propter residentiam,

Mar-

Marçob. in praxi exigendi concursus prælud. 23. n. 19. sed in illis non habet societatem, nec communio-
nem, nec aliquam participationem, prout tenet
Aminde. de offic. datar. lib. 1. cap. 29. q. 34. n. 6. vers. cui
denique Papa, Flores de Men. lib. 1. variar. q. 4. §. 3. n. 50.
ibi: Caterum collatores etiam si ordinarij sint, non
habent amplius quàm quatuor menses ad conferendum,
quia non reservantur in alternativa. Ergo ultra illos
quatuor menses, Sede Papali vacante, non potest
Capitulum providere, neque in mensibus reserva-
tis, ex dictis n. 108. 109. & n. 158.

83 Et quanvis electiones in se sint individua: ni-
hilominus tamen quando jura habent differentiã,
non datur communitas, nec societas in provisione
existit, prout est in nostro casu; quia Episcopus ha-
bet intentionem fundatam in jure communi, Ca-
pitulum verò in jure privilegij particulari. Optimè
Port. de consortibus, cap. 33. n. 16. & seqq. usque ad fin.
ubi multis fundamentis, & quamplurimis Docto-
ribus hanc defendit sententiam.

84 Et licet electiones sint individua respectu facti;
respectu usus, & temporis, in quo faciendæ sunt,
& ad quod unicuique jus competat, sunt dividua,
ut est in exemplo usufructus, & aliorum jurium si-
milium ex l. 1. §. si usufructus ff. ad leg. falsid. l. usufr-
uctus 5. ff. de usufruct. Castilh. de usufruct. cap. 3. n. 12.
Valent. in tract. de divid. & individ. cap. 3. per tot. At-
que

que ita bene potest Episcopus in una provisione per turnum concurrere cum Capitulo ratione sui privilegij ; & secus in alijs diversi temporis non comprehensi in turno , aut privilegio , ut est Sede Papali vacante , quia tunc per se solum providere potest. *Argum. textus in l. tutorem vers. discreta ff. de his quibus ut indign. ibi: Discreta sunt jura, quanvis plura in eadem persona convenirent ; Authent. ut judices collat. 2. Illud l. 3. ff. de eo quod pro certo loco, ibi: Licet videatur una eademque potestas ubique est , Brito in respons. pro Comite de Salinas in princip. n. 10. & ubi datur diversæ rationes, debent considerari diversi effectus , L. si quis fundum 33. §. fin. ff. de fund. instruct. Et ita cessant quæ pro parte contraria allegavimus, & jura pro ea adducta nihil obstant ; tum ex dictis, tum etiam, quia ad omnia respondet contra Capitulum , & ad favorem Episcopi *Aminde. in tract. de offic. & jurisdic. datar. lib. 1. d. q. 4. à princip. usque ad n. 5. & seqq.* ubi etiam fundat calu , quo Episcopus admitteret aliquas provisiones Capituli.*

Et ad hoc ut excludatur simultanea , & fundamentum adversum, in quo profitetur Capitulum habere illam ex juris communis dispositione , & quod non competat nisi ex privilegio, aut consuetudine, facit dictus *Aminde. in n. 2. vers. & hoc ;* unam considerationem sufficientem, ad hoc ut Capitulum à provisione excludatur , & Episcopus ad-

Neque etiam obſtare poteſt exemplum allegatū 86
 le. Epifcopo prædeceſſore ſolitam alternativam ha-
 bente, quia ſunt diverſi termini noſtri caſus, ſed
 etiam quia ut conſtat ex facto propoſito, ex quo
 patet diſſimilitudo, & diſparitas, & exemplum non
 facit legem, textum, neque ſanctionem, ad hoc ut
 ex eo deducatur regula, ſed potius contrarium cer-
 rioratur, quia non exemplis, ſed legibus eſt judi-
 candum, *L. nemo cod. ſentent. & inter loc.* & multoties
 lites deperduntur per injuriam, & malam defen-
 ſionem, & ita exemplum etiam identicum non eſt
 ſequendum, ut probatur ex *textu in cap. licet de*
ſponſ. duor. & rationem præſtat textus in cap. cum ex
litteris de in integr. reſtit. ibi: *Quia ſententia Roma-*
na Sedis non negatur poſſe in melius commutari; & ita
obſervatum fuiſſe in multis caſibus, & varijs Senati-
bus teſtantur Afflict. dec. 383. n. 8. Gramatic. decif. 103. n.
38. Chriſtin. decif. 2. & eſt textus optimus in l. jure noſtro
ff. teſtam. tut.

Et ita tantum intra quatuor menſes Ordinarij, & 87
 non extra illos, datur concuſus, & conſumitur
 turnus, ex *Gonzal. d. reg. 8. §. 4. pro æm. per tot. & n. 24.*
Somoza de ſupplicat. 2. p. cap. 34. n. 149. & proviſio Ca-
pituli, aut turnus non habet locum in vacatura ſu-
perveniente, Sede Papali vacante, quia pertinet pri-
vativè ad Epifcopum, ut jam diximus, & ceſſant
reſervationes, & poſt electionem novi Pontificis de

novo in secundo die sui Pontificatus regulas Cancellariæ facit, & tunc ligant, & incipiunt de novo dispositiones suæ obligare, ut notat *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 5. proæm. n. 53. & 54.* Atque ita infertur, concordiam, indultum, & exemplum, Sede Papali vacante, esse revocatum, sicut repugnans reservationi regulæ 8. & juri communi, ut patet ex regulæ 8. verbis, & defendit *Gonzal. ad d. regul. glos. 36. per totam, & præcipuè n. 22. usque ad fin. Garc. de benef. §. p. cap. 1. n. 676.* & uterque ad omnia in contrarium respondet.

- 88 Minus officere potest argumentum deductum ex verbis concordiaë relatis *n. 45.* quia talis concordia non existit, & si appareret, intelligenda veniret tantum in mensibus concordatis, & expressis in illa, & non in alijs reservatis; & verba, *quomodolibet & pertinebit*, de quibus in dicta concordia, ex sua natura restringuntur secundum subjectâ materiâ, ut loquendo in similibus verbis declarat Cardinalis *Thusc. lit. D. concl. 355. n. 16.* & ita tantum in mensibus concordatis producere debent effectum, & non in vacatura mensis reservati, Sede Papali vacante, cujus provisio pertinet ad Episcopum secundum juris communis normas, & non ad Capitulum, quod non potest providere, Sede Papali vacante, nec extra menses concordiaë, nec in talibus provisionibus dicitur Capitulum ordinarius collator, sed tantum

tum Episcopus, ut elegantè tradit, & respondet Nicol. Noal. *conf.* 77. *per tot. n. 4.* & per viam regulæ, jure communi attento, collator & ordinarius beneficiorum dicitur Episcopus, ad quem pertinet illorum collatio, & provisio, ut sunt jura in *cap. novit. de his quæ fiunt à Prælat. cap. qui scit 2. q. 6. Barbosa. de potest. Episcop. alleg. 57. n. 1. Gonzal. gloss. 11. n. 38. Thesaur. for. Eccles. p. 2. tit. de reservat. cap. 20. n. 1. Abb. Panormit. in cap. scriptum n. 4. & in cap. 1. n. 11. & de electione Gregor. Lop. in tit. 6. part. 1. gloss. per consuetudinem; etiam mortuo Pontifice, quia tunc pertinet provisio ad Episcopum, ad quem secundum juris communis regulas spectabat in mensibus reservatis, & Sede Papali vacante, ut notant DD. per textum ibi in *cap. statutum 3. de præbend. & dignitat. circa verba ibi: Vt hi, ad quos eorundem beneficiorum, & dignitatum spectat collatio, cap. si Apostolica 35. de præbend. lib. 6. ibi: Per eos, ad quos pertinet, possit liberè ordinari, ut multis citatis tenet Garc. de benef. 5. p. cap. 1. n. 645. ibi: Vnde Sede Apostolica vacante omnes menses sunt ordinarij, & tunc Episcopi possunt providere de beneficijs vacantibus in quolibet mense; & ibi multas refert Rotæ decisiones, & *nn. sequentib.* pluribus confirmat, & exornat, ex quibus contrarijs satisficit; & est videndus elegantè Vivian. de jure patronat. lib. 12. cap. 2. per totum, ubi excludit Capitulum, & si habuisset aliquod jus ad concurrendum in electione;**

& latè *cap. 3. seq. per tot. ubi n. 8. & 9. quanvis in fundatione contrarium fuisset dispositum, ibi: Hodie autem ex dispositione sacros. Concil. Trid. sess. 14. de reformat. cap. 12. institutio hujusmodi Episcopo, & non alteri inferiori reservari debet.*

- 89 Denique non obstant quæ diximus circa turnū, quia procedunt intra menses concordix, Sede Papali plena, & non vacante, quia tunc cum provisio sit Apostolica, & de mense reservato, & Episcopus succedat in provisione per Pontificis obitum, quousque de novo eligatur, in hac provisione non consumitur turnus, sed potius conservatur, ex dictis à *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 45. §. 1. per totum, & signantèr n. 31. & §. 3. n. 8. & seqq. & Capitulum non potest pertendere provisionem ultra menses concordix, & in illa restrictos, & declaratos ratione turni non concessi in mensibus reservatis, & in Sede Papali supervenientibus, ut concludit *Noal. ubi supra, & probat elegantèr Calio Bichius decis. Rot. 241. per totam, & ita ultra concordix menses Capitulum nihil pertendere potest, nec conferre in mensibus reservatis, & Sede Papali vacante supervenientibus, ut fatetur Ludovis. d. decis. 95. num. 4. vers. unde, ibi: Vnde cum ultra confirmationem Capitulum nihil pertendere possit, ut fuit dictum in una Colimbric. Canonatus 24. Maij 1599. coram R. P. D. Melino, Capitulum non poterat conferre in mensibus reservatis**

vatis: Flores de Men. variar. lib. 1. q. 4. §. 3. n. 51. elegantèr idem Ottobon. decis. 197. & signanter n. 5. & 6. & per tot. optimè etiam Clem. Merlin. decis. Rot. 192. n. 4. & 5. ibi: Hujus Archidiaconatus vacatio contrigerat, Sede Apostolica vacante, quò tempore regula Cancellaria desinunt, nec aliquid operantur; per mortem enim Pontificis conditoris earum vis, & authoritas expiravit. Et ideo Sede Apostolica vacante, omnes menses sunt Ordinariorum, possuntque Episcopi tanquam ad jus còmune revertentes providere de beneficijs vacantibus in quolibet mense; cum alijs multis tradit etiam Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 5. proam. n. 46. ibi: Sequitur, quod vacante Sede Apostolica, Episcopi libere possunt providere beneficia vacantia in omnibus mensibus sine aliqua distinctione, quia tunc sunt obstacula sublata, & omnes menses dicuntur Ordinariorum; & ibi multos allegat, & n. 48. refert decisum; & ita ex Doctorum dictis resolutionibus manet contrarijs satisfactum: atque ita Capitulum providere non poterat, nec in hac vacatura turnus sibi locum vendicare poterat, sed tantum provisio ad Illustrissimum pertinebat Episcopum ex antiquis temporibus, ut dictum ex rat, & Canonici in dicta dispositione comprehendere non possunt, & optimo jure Gubernatori licuit comminationem inferre, & nomine Episcopi exequi, contraque Capitulum procedere, ut in terminis similis controversiæ resolvit omnino videndus

Azeved. conf. 13. & probatur ex textu in cap. nemo cō-
temnat 11. q. 3. cap. Romana in fine de sentent. excommu-
nic. in 6.

90 Et de jure communi Episcopus habet jurisdi-
 ctionem in Capitulum, & Canonicos, *cap. cum per-*
sona 11. q. 1. & notant DD. in cap. irrefragabili 13. de
offic. judic. ordinar. ibi: Per censuram Ecclesiasticam
corrigenere non postponat; cum alijs Gratian. forens. cap.
100. n. 64. ibi: Quia de jure communi Episcopus habet
jurisdictionem in Capitulum, & Canonicos; Tondut.
resol. benef. 1. p. cap. 62. n. 1. ubi quod Episcopi ex dispo-
sitione juris cōmunis habent jurisdictionem in Ca-
nonicos, & alios Ecclesiasticos, & sæpius sic est
judicatum per Rotam.

91 Et quando Capitulum mandata Episcopi non
 observat, nec provisi admittit possessionem, impe-
 dit ordinariam jurisdictionem, injuriam facit, &
 potest pro hujusmodi injuria autoritate propria
 procedere per censuras, & comminationes, ut sunt
 jura expressa in *cap. cum dilecto de sentent. excom. in 6.*
& in cap. venerabilem 34. de elect. cap. 1. de pen. in 6. ubi
communiter DD. & præcipue Aug. Barbof. multos
refert Narbon. in l. 20. tit. 1. lib. 4. recopil. glos. 18. n. 10. &
tenent alij multi, quos Ego ipse refero in tract. de cō-
pet. inter Archiepiscop. & Nuntios cap. 50.

92 Neque replicari potest pro parte Capituli ex dis-
 positione textus in *cap. Romana de sentent. excom. in 6.*
 quia

quia licet controversum sit, an valida sit excommunicatio contra unum Collegium, aut Communitatem, in qua multi tenent validam esse ex *glos. in cap. si Romana, verbo ut penitus, Henriq. lib. 3. cap. 21. n. 24.* cujus contrarium probat *Leandr. de censur. tract. 1. disp. 3. q. 25.* hæc controversia cessat, quando totum Capitulum contravenit, *Cov. lib. 2. variar. cap. 8. n. 9. Candid. disp. 22. art. 9. dub. 1. vers. Dico secundo, Pellizar. in Prælat. tom. 2. tract. 7. cap. 1. n. 54. & cap. 3. num. 6. Frances in pastor. regul. 2. p. q. 19. num. 6. & in hoc casu idem probatur ex verbis textus d. cap. Romana, ibi: Sed illos dumtaxat de Collegio, vel Vniversitate, quos culpabiles esse constiterit; & idem quando consideratur ut corpus politicum constans ex quadam hominum multitudine. *Suar. de censur. dist. 28. sect. 3. n. 4. & ex Pellizar. d. cap. 3. Frances ubi proximè n. 7. Fras. de reg. patron. cap. 12. n. 7. & 8.**

Et ubi primum Canonici contraventionem fecerunt, statim in pænis comminatis comprehensi fuerunt absque alia monitione. *Sayro lib. 1. de censur. cap. 12. n. 6. Vazquez de excommun. dub. 12. num. 11. Bonac. in disp. 1. q. 1. punct. 9. n. 1. Leandr. de censur. tract. 1. disp. 5. q. 3. Lug. respons. moral. tit. 2. dub. 6. n. 2.*

Et cum reinciderent dicti Canonici, & contumaces existerent, clausis januis, & portis, etiam post interpositam appellationem declarari poterat, quia comminatio, & excommunicatio trahit secum

executionem. *Cap. is cui in fin. de sent. excom. lib. 6. cap. Pastoralis §. verum de appellat. in 6. Suar. de censur. lib. 3. disp. 6. n. 5. & 6. Sanch. in consilijs Monachor. lib. 3. cap. unic. conf. 32. n. 240. Salgad. de reg. proteſt. p. 2. cap. 5. n. 3. & 4. Amaya selectar. lib. 2. cap. 15. n. 24. ubi reddit rationem, maximè si interposita fuit post comminationem, Amaya d. cap. 15. Leand. de censur. tract. 1. disp. 4. q. 18. & ita fuit nulla provisiō Capituli ex notatis in cap. cum de electione, Paris. de resignat. tom. 2. lib. 11. q. 1. n. 16. & 17. & etiam fuit attentata, & infecta, & sic non potest esse manutibilis possessio, nec provisiō Capituli, Flor. de Men. lib. 1. cap. 4. n. 3 & 36. Joann. Bapt. Coccin. decis. 243. ubi plures Rotæ decisiones recenset; de qua re etiam Posth. de manuten. obser. 46. n. 1. 3. 5. & seqq. & decis. 174. n. 3.*

- 95 Neque etiam allegari potest dispositio Concil. Trident. sess. 25. de reformat. cap. 6. requiri adjunctos, ad hoc ut procedatur contra Capitulum; quia tantum procedit in puris terminis, de quibus loquitur, & tantum in causa criminali, ut patet ex verbis ibi: *In criminalibus autem, & ibi, in atrocioribus delictis, & inferius, juxta qualitatem delicti, ac personarum delinquentis; & id ipsum communiter DD. resolvunt, quia si causa non est criminalis, sed civilis, non requiruntur adjuncti. Barboſ. alleg. 73. n. 7. & 9. & in summa decision. collectan. 11. n. 2. Garcia de benef. 3. p. cap. 4. n. 21. vers. quia ista non est causa criminalis,*

Narbon. in l. 59. tit. 4. lib. 2. recop. gloss. 1. n. 39. Sarav. de jurisdict. adjunctor. q. 5 n. 1. & q. 15. per tot. & præcipue n. 13. 16. & 17. & q. 18. Tondut. quæst. benef. 1. p. cap. 61. in princ & q. 62. n. 2. ubi in vers. verum, quod de jure poterit in qualibet causa procedere sine adjuncto, Gratian. Forens. cap. 50. n. fin. ubi quod hodie Episcopi præscripserunt contra Capitula, & poterunt punire excessum sine adjuncto; quod etiam tradit Hurt. in quæst. moral. tit. 2. tract. 12 cap. 1. resol. 24. §. 2. & 3.

Nec solum sufficit, quod causa sit criminalis, sed ⁹⁶ etiam requiritur, quod criminaliter sit intentata, *Sarav. de jurisdict. adjunct. d. q. 15. n. 15. & 16. & q. 18. n. 10. & seqq.* quod procedit ex eo, quia adjunctus non est iudex ordinarius, sed tantum delegatus ad certum genus causarum, *Sarav. q. 4. in fin. Gratian. cap. 100. n. 49.* & delegatus ad causam criminalem non potest cognoscere, si civiliter fuerit intentata, *Menoch. de arbitr. lib. 1. cas. 82. n. 3. & 4.* & loquenti in adjunctis *Sarav. d. q. 15. num. 16.* Atque ita cum hæc causa sit civiliter intentata, non habet locum Cōcilij dispositio, quia quando Episcopus procedit contra perturbantes jurisdictionem, & non exequentes sua mandata, licet procedat cum censuris, & comminationibus, non dicitur criminaliter procedere, sed civiliter, & sine adjunctis potest decernere censuras, & comminationes, & ad ulteriora procedere, ut in cap. dilecto de sentent. excom. in 6. cap.

1. de offic. Ordin. & per eos Hurtad. moral. tom. 2. tract. 12. cap. 1. resol. 24. §. 2. n. 1674.

- 97 Et in ijsdem terminis decernendi censuras, & comminationes, quod non sint causa adjuncti, optimè, & notantèr tradit Sarav. de jurisd. adjunct. q. 15. n. 2. & q. 18. n. 2. ubi multis exemplis comprobatur; & etiam in causis criminalibus, si totum Capitulum delinquit, potest Episcopus sine adjuncto procedere. Barbos. in collectan. ad d. Concil. n. 21. & in summa decis. collect. 194. n. 2. Sarav. de jurisd. adjunctor. q. 5. n. 4. & q. 6. Tondut. d. q. 61. n. 6. Nec quando pænæ sunt extraordinariæ, mutatur natura causæ, ad hoc ut requiratur adjunctus. Barbos. in sum. decis. collect. 11. n. 18. & ad Concil. n. 11. Neque etiam quando proceditur ad privationem ob aliquam justam causam. Sarav. d. q. 18. n. 7. Garc. de benef. 3. p. cap. 4. n. 21. ubi alios refert.

- 98 Quæ dicta sunt, procedunt non solū in Episcopo, sed etiam in suo Gubernatore, aut Provisore, ut patet ex d. Concil. cap. 6. sess. 25. ibi: *Episcopus, vel ejus Vicarius*: Garc. de benef. 5. p. cap. 7. n. 23. Barbos. in sum. decis. collect. 17. n. 2. ubi declarationem Cardinalium affert. Atque ita non requiritur adjunctus, sed Ordinarius optimo jure procedit, & ad ulteriora procedere debet, quousque provisor ab Episcopo Illustrissimo in possessionem mittatur, & in ea pacifice manuteneatur.

Et

Et ad hunc effectum dicitur legitima pars Pro- 99
 motor Fiscalis, qui totam facultatem habet ad pro-
 movendum, & accusandum contravenientem,
 etiam ad causæ prosecutionem, & sine ejus præ-
 sentia nullitèr proceditur, ut ex *Vivian. Barbof. & alijs*
diximus Forens. resol. cap. 12. per tot. & de ratione
Mend. à Castr. in praxi Lusitan. p. 1. lib. 1. cap. 12. n. 12. &
2. p. eod. lib. & cap. n. 16. & 17. Bernard. Dias in praxi
cap. 5. n. 1. pag. mihi 26. & ita optimo jure proceditur,
 non obstantibus Capituli fundamentis, ex dictis; &
 etiam, quia asserere simultaneam collationem spe-
 ctare ad Capitula de jure communi, nullo modo
 potest sustineri: nam Episcopus solus de jure com-
 muni habet collationem omnium beneficiorum
 suæ Diocesis, cap. ex frequentibus de inst. cap. conqua-
 rente de offic. Ordin. Cum alijs ad simile argumentum
 respondit *Amin. de stylo Datar. lib. 1. cap. 29. d. q.*
34. n. 1. vers. quoad, ibi: Quoad primum supradicta His-
palensi portionis 19. Januar. 1594. coram Cardinale Pæ-
pilio expresse supponit, simultaneam collationem specta-
re ad Capitula de jure communi, quod nullo modo vi-
detur posse subsistere, nam Ordinarius solus de jure cõ-
muni habet collationem omnium beneficiorum suæ Dioc-
cesis, cap. ex frequentibus de instit. cap. conquarente de
offic. Ordin. Felin. in cap. cum venerabilis n. 32. cum seqq.
de except. ut supra retulimus: Capitula verò, & infe-
riores collatores non habent jus conferendi nisi ex in-
 dulto,

dulto, sive consuetudine, ut latè dicitur in supra allegatis Ferrarien. & Cremonen. Canoniciatum.

100 Et num. 2. vers. & hoc, comprobatur in verbis sequentibus: Et hoc convincitur hac sola ratione, quod si simultanea competeret Capitulo de jure, hoc verificaretur in omnibus Capitulis, quia in jure Canonum quemadmodum non legitur hujusmodi facultas alicui Capitulo ablata, ita pariter non legitur, quod jure omnibus fuerit concessa: nam cap. cum Ecclesia Vulterana, & gloss. ibi de elect. in quibus fundatur hæc opinio affirmativa, ut apud Gregor. decis. 103. n. 3. & decis. 1402. n. 4. 1091. n. 3. coram Seraphin. quæ doctrinæ dictum Capitulum cum glossa allegant, hoc nullo modo dicit, sed tantummodo fundatur in consuetudine, quod videlicet Capitulum, & Canonici magis, & melius probant suam possessionem in concursu conferendi cum Episcopo, quàm Episcopus suam possessionem, quod contulerit solus, & sic totum hoc consistit in consuetudine, ibi: Quod Canonici supradicti hoc jure usi fuerint antequam Episcopus, memoratus Loter. advertens hanc difficultatem lib. 2. q. 21. per totam conatur interpretari Rotam ubi supra, ut videlicet simultanea Capitulo de jure re vera competat, sed quod ob authoritatem glossæ quodammodo dici possit, competentiam hanc esse de jure. Verum hoc subterfugium omnino frivolum est, nam tantum abest, quod glossa statuatur jus, quod imò aliquando dicitur inepta, & fatua. Bald. in l. res publica cod. quib. ex caus. in integr. maior. restit.

Et

Et non solum hac eleganti ratione evidentè cō-
 traria convincitur opinio ex eo, quia Episcopus
 non facit beneficiorum provisionem, Sede Ponti-
 ficia vacante, ratione turni, aut simultaneæ inter
 illum, & Capitulum in concordia statutz ad bene-
 ficiorum provisionem intra Ordinariorum quatuor
 menses, circa quos statuta fuit; sed jure proprio,
 & à Summo Pontifice concessio in ejus subrogatio-
 nem, ut patet ex *decis. 585. p. 5. recentior.* quæ reputa-
 tur in materia magistrali tanquam prima, & dein-
 de apud *Durand. decis. Rot. 233. & coram Dunocet. dec.*
483. repetita dec. 10. p. 8. recent. & p. 9. dec. 366. & dec. 298.
& 329. p. 9. & probat Loter. de re benef. lib. 2. q. 21. n. 117.
 Quia initio nascentis Ecclesiæ Summus Pontifex
 ordinavit, & instituit dignitates, & beneficia Ec-
 clesiastica ex *cap. 1. dist. 22. & ad se reservavit provi-*
sionem coram Paris. de resignat. lib. 1. q. 10. n. 47. & de-
inde illudmet providendi jus transtulit in Episco-
pos, & illos in suum locum subrogavit, ut sicuti
illi potuissent conferre ex text. in cap. decreto, ibi: quæ
vices suas, cap. qui se scit in princ. 2. q. 6. Gabriel. cons. 197.
n. 3. & 9. CoKier. in comment. ad reg. 8. Cancell. n. 2. 3. 4.
& 5; ex quo jure subrogationis Pontifices provide-
bant, cap. regenda 10. q. 1. cap. nullus omnino 16. q. 7. &
ita ex eodem jure, mortuo Papa, conferunt Epif-
copi omnia beneficia in mensibus reservatis vacan-
ti a jure proprio, & subrogationis, redeuntes Epif-
 copi

copi ad jus commune , ut tenet *CoKier.in comment. ad regul.8.n.6. & fatetur Clem.Merlin.decis.Rot.192.n.4. & 5. & tenent multi alij*, quos allegavimus *supra n.39. & cum menses reservati non sint comprehensi in turno , nec simultanea statuta in quatuor Ordinarij mensibus , non potest dari concursus , quia tantum habet locum in mensibus ordinarijs , & non in reservatis , ut elegantèr tenet in specie Flores lib.1.variar.d.q.4.n.50. ibi : Loquitur solum in favorem Episcoporum , & Archiepiscoporum , & Præmaturum , & non aliorum , ceteri collatores , etiam si ordinarij sint , non habebunt amplius , quàm quatuor menses ad conferendum , qui non reservantur. Turnus enim , aut simultanea tantum ex eodem habet locum in mensibus ordinarijs , circa quos concordia statuta fuit , & non circa reservatos , quorum vacatura pertinet ad Episcopum , & Capitulum non potest providere beneficia vacantia in mensibus reservatis , nec ex concordia vigore , nec turni divisione , neque etiam ex dispositione juris.*

- 103 Non jure concordia , aut turni , quia in illis non comprehenditur vacatura , nisi tantum superveniens in quatuor mensibus ordinarijs , & ita non potest extra illos Capitulum facultatem providendi extendere , nec extra casum , de quo concordia loquitur , ut in terminis similis controversia tradit *Paul. Durand.decis.Rot.233. & ad favorem Episcopi resolutum*

lurum refert, & ad nostrum propositum n. 6. vers. nec obstat, respondit ad fundamentum provisionis Capituli, & comprobat Episcopi jus, & concludit, non posse Capitulum providere extra menses concordiae, quia est stricti juris, & non potest extendi ultra menses concordiae, aut turni, nec de casu ad casum, ut in verbis sequentibus scriptum reliquit:

Non obstat etiam provisio Capituli facta in vim pertensionis quam habet concurrendi cum Illustrissimo Episcopo in collatione Canoniciatum dictae Ecclesiae quomodolibet vacantium; quia aut Capitulum pertendit concurrere in collatione Canoniciatus, de quo agitur, vigore suprad. concordiae in se, & in verbis consideratis, & cum illa loquatur solummodo de collatione Canoniciatum spectante ad Episcopum ratione vacationis in mensibus alternativae illi apud suam Ecclesiam residenti concessae; cessat pertensio Capituli in casu nostro, ex quo collatio hujus Canoniciatus non spectat ad Illustrissimum Dominum Cardinalem ratione vacationis in ejus mensibus, sed vigore indulti conferendi beneficia Sedi Apostolica reservata, prout reservatus est Canoniciatus, de quo agitur, ratione collectoriae D. Hieronymi per reg. 4. Cancel. hodie quintam, qui casus in praedicta concordia non comprehenditur; imò in illius confirmatione est expresse exceptus per clausulam, salvis tamen omnibus reservationibus Apostolicis, quae in ea habetur; concordia autem cum stricti juris sit, de casu ad casum extendi non debet

debet, l. si unus §. ante omnia ff. de pact. gls. in l. sub prae-
textu, ubi Bartol. n. 5. cod. de transact. Innocent. in cap.
conquerente ad fin. de offic. Ordinar. & Surd. decis. 217.
n. 12.

104. Concordia praedicta Capitulo in nostro, & prae-
senti casu non suffragatur, cum ad beneficia refer-
vata aliunde, quam ratione vacationis in quatuor
mensibus ordinarijs non extendatur ejus disposi-
tio, nec extendi potest, ut concludit Durand. d. dec.
232. n. 10. vers. Concordia praedicta Capitulo in presenti
casu non suffragaretur.

105. Non attenta juris communis dispositione, quia se-
cundum illius normas, pertinet provisio in ceteris
mensibus non concordatis expresse, sed reservatis Sede
Papali vacante, ad Episcopum revertentem ad ju-
ris communis dispositionem, ut dictum est, & mul-
tis profitetur Clem. Merlin. d. dec. 192. n. 5. & Capitula
ultra menses turni, aut concordiae non possunt pro-
visionem facere, nec turnum formare contra con-
cordiae tenorem, & mala fide ex illa probata, ut no-
tant DD. per textum ibi in l. si is cui via ff. quemad-
mod. servit. amittant. ibi: Non autem conceditur plus-
quam pactum est in servitute habere, cap. veniens, &
ibi DD. de praescript. Thusc. verb. praescriptio concl. 588.
Et quemadmodum Capitulum non potest provide-
re in mensibus reservatis Sede Papali plena, ut late
fundat Franc. de intrus. q. 53. sed tantum in concordatis:

tis : ita etiam non potest provisionem facere de vacatura in mensibus reservatis, Sede Papali vacante, sed tantum pertinet provisio ad Episcopum subrogatum à Papa in ejus locum post temporis nascentis Ecclesiæ cursum, & ad jus commune reverentem, ut dictum est, & ita non potest providere Capitulum, nec vigore concordia, nec turni divisione, neque etiam ex juris dispositione.

Neque contra hanc resolutionem obstare possunt 106
decisiones relatæ à *Seraphin. Oliver. p. 1. dec. 980. & 2. p. decis. 1402.* tum ex dictis, tum etiam, quia licet dictæ decisiones videantur militare contra Episcopi jus, & pro Capitulo, & ejus provisione, nihilominus, illis non obstantibus, firmanda venit resolutio ad Episcopi favorem, ut jam diximus, & ad illas facilis videtur responsio ex defectu applicationis ob multiplicem differentiam inter unum, & alterum casum; illum enim, de quo in *d. decis. 980.* agitur, esse diversum, nemo est, qui non videat, & legenti patebit.

Nam casus *d. decis. 980.* fuit sequens, ut ex serie 107
dictæ decisionis colligitur : Quod felicitis recordationis Gregorius XIV. providit de Canonicatu Domino Ludovico Vinto, prætextu, quod esset reservatus vigore regulæ 8. per eum editæ, in qua reservavit suæ dispositioni omnia, & singula beneficia reservari solita, quæ à die obitus felicitis recor-
Lij datio;

dationis Sixti V. prædecelloris sui usque ad diem assumptionis suæ Sanctitatis vacaverunt, & adhuc vacant, de que illis per quoscunque ordinarios collatores usque ad diem prædictæ assumptionis dispositum non fuerit; vigore dictæ gratiæ obtinuit expediri litteras in forma Brevis de capienda possessione nomine Camere, directas Auditori Camere cum clausula, ut constituto quod Joannes possessor de mense Octobris obiisset, & per ordinarium collatorem usque ad diem assumptionis suæ de eo minime dispositum fuisset, corporalem possessionem apprehenderet. Hujus Brevis vigore processum fuit coram Auditore Camere, qui tulit sententiam declaratoriam contra Martinum de Santolaria provisum à Capitulo Oscen. quod pertendebat ex quadam concordia antiqua habere jus conferendi Canonicatus dictæ Ecclesiæ pro tempore vacantes. Ab hac sententia fuit appellatum, & proposita in signatura Sanctissimi Domini nostri commissione appellationis, fuit per eundem Sanctissimum Dominum nostrum ordinatum, ut Seraphino adjuncto Dominus Auditor videret, an esset locus executioni Brevis, & quatenus illi locus esset, ut Seraphinus procederet in causa appellationis; ideo emanavit dubium, an esset locus executioni in casu, de quo agebatur: pro cujus resolutione discussum fuit, an exceptio Martini dicentis de hoc Canon-

nonicatu fuisse provifum ante refervationem Gregorij, effer legitima , & probata ; exhibuit autem provifionem dicti Canoniciatus fibi factam à Capitulo fub die 6. Novembris 1590. quæ præcedit refervationem per menfem , & inftrumentum poffeffionis capte 3. Decembris ejufdem anni; necnon ad docendum de jure Capituli, produxit quoddam tranfumptum ftatuti Ecclefie editi anno 1445. in quo cavebatur , ut collationes , & provifiones Canoniatuum , & præbendarum fpectarent ad Capitulum ; produxit etiam nonnullas collationes per Capitulum factas, & dedit articulos ad probandam effectuationem, & obfervantiam , quæ tamen jura , & testes non fuerunt admiſſi per Auditorem Camerae, fed proceſſum ad ſententiam declaratoriam , de cujus executione agebatur. Et nihil dictus Seraphinus judicatum refert circa quæſtionem principalem , fed tantum *n. 4. verſ. his*, teſtatur, continuandam eſſe cauſam appellationis ; & ita decifum refert in *fin. decifionis n. 16. verſ. & ita concludum*, procedatur in cauſa appellationis ; quam non teſtatur fuiſſe decifam , & remanſit in puris terminis diſputationis , & non refolutionis ; & ex dictis patet , multiplicem differentiam dari inter dictum Seraphini caſum , & noſtrum ; quia ibi agebatur de Canoniatu proviſo ante refervationem Papæ Gregorij, ut patet ex verbis ibi : *De hoc Canoniatu fuiſſe pro-*

visum ante reservationem Gregorij, quod fundamentum cessat in nostra hypothesi: & in d. decis. probabatur etiam intervenire quamplurimas collationes, & provisiones Canoniciatum, & præbendarum spectantes ad Capitulum ab antiquis temporibus, ut patet ex verbis principij, ibi: *Produxit etiam nonnullas collationes*, quæ non interveniunt in nostro casu; & n. 11. fundamentum fuit, concordiam non esse limitatam ad certos menses, sed omnes comprehendere, ut patet ex verbis d. decis. d. n. 11. *vers. non obstat*, quod non datur in nostro casu; & n. 16. fuit aliud motivum, quod Episcopus non reclamavit, sed consensum præstitit, qui etiam consensus deficit in nostro casu; & ita ex utriusque casus serie patet diversitas, quæ pariter datur in alia decisione 2. p. 1402. quia ibi agitur de diverso casu circa provisionem Canoniciatus Pænitentiarij Ecclesiæ Conimbricensis, & circa interpretationem Bullarum circa provisionem primi Canoniciatus vacantis, & de Canoniatu primo vacaturo, & an in reservatione comprehenderetur, & iste decisionis casus est diversissimus, & potius retorquetur ad favorem Episcopi, & quando non retorqueretur, dictæ decisiones sunt reprobatae, & illis non obstantibus, & reprobatis, amplexus fuit contrarium *Aminde. de stylo Datar. lib. 1. cap. 29. q. 34. n. 3. vers. & hoc convincitur*, ubi postquam citavit dictum Sera-

phinum,

phinum, ostendit contrariam opinionem esse sequendam, & doctrinas Seraphini, & aliorum esse penitus excludendas in ipsismet terminis simultaneæ, & provisionis inter Episcopum, & Capitulum.

Et licet ex dictis decisionibus, & alijs antiquitus 108 observaretur ad Capituli favorem in simili casu, prout testatur *Luca de benef. tom. 12. disc. 1. vers. verum*, ut ipsemet inquit *n. 36.* istæ decisiones fuerunt causa, quod Urbanus VIII. die 29. Decembris 1625. constitutionem ediderit, seu declarationem fecerit publicatam 10. Septembris 1626. in *Bullar. constit. 59.* & registratam in calce *d. decision. 530. p. 4. recentior. tom. 3. & apud Loter. lib. 2. q. 21. n. 126.* per quã assignata proæmiali ratione, quod hujusmodi indulta in istorum tantum gratiam, non autem Capitulorum, vel aliorum cum eis aliquam participationem habentium Sedes Apostolica concedat, declaratur, ea nullatenus Capitulis, vel alijs suffragari posse, ita præfatas decisiones circumscribendo; & in *vers. ex ista*, asserit, quod ex ista constitutione apud Rotam, ac Beneficialistas prodijt nova conclusio contraria decisionibus, videlicet, quod hæ provisiones de reservatis fierent jure proprio, ac ordinario competente Episcopo ex juris communis dispositione, & jure delegato hac vice, & nomine Papæ absque Capituli participatione; & elegantèr *disc. 31. n. 12. & 13.* ubi contra Capitulum ad favorem Episc.

Episcopi resolvit, & n. 14. tradit, quod controversia tantum habere locum potest, probata consuetudine, ac possessione immemoriali, & tantum illa probata legitimè sub nomine ordinarij collatoris potest venire Capitulum, cui competeret ista facultas providendi beneficia in mensibus aliàs reservatis, Sede Papali vacante, & tantum in hoc casu procedit decisio Seraphini, & non in alio, prout referendo dictam istam decis. Seraphini inquit *Luca de benef. d. tom. 12. d. n. 14. vers. Capitulum probaret consuetudinem immemoriam super jure conferendi in omnibus mensibus, & quam consuetudinem ob vehementem juris resistantiam non dubitatur esse debere immemoriam, ut advertit Loter. lib. 2. q. 21. n. 50. & seqq. & n. 15. concludit his verbis: Si enim ista consuetudo legitimè justificaretur, tunc dixi, quod sub nomine ordinarij collatoris veniret ipsum Capitulum, cui competeret ista facultas providendi beneficia in mensibus aliàs reservatis, Sede Papali vacante, juxta pontualiter firmata per Rotam apud Seraphin. decis. 980. n. 5. & seqq.*

Et cessante hac consuetudine immemoriali, inquit *Luca d. disc. 31. n. 17. vers. cessante autem*, pertendi non posse per Capitulum simultaneam de jure intrantem inter Episcopum, & Capitulum, quia habet jus conferendi in quatuor mensibus ordinarijs, in quorum provisione habet suam simultaneæ provisionis.

visionem , & per turnum divisam , ut per hæc verba concludit ; & ita constat , hanc esse secundum juris dispositionem veram resolutionem , & penitus rejiciendam opinionem *Seraphin d. decis. 980. & 1402.* nec non etiam *Garc. de benef. 5.p.cap. 4.n.11. & seqq.* ac etiam *Barbos. de Canon. cap. 14.* & aliorum sequacium , quia, ut jam diximus , fatentur procedere secundum consuetudinem legitimè præscriptā, in unaque Sede ubi observetur, & nullibi in jure inveniri approbatam , nec expressam juris dispositionem , ut inquit *Aug. Barb. d. cap. 14. n. 1.* & jam supra notavimus , & ostendimus *n. 55. & seqq.* & cum hæc consuetudo immemorialis non probetur , nec ad illius probationem concurrant juris requisita , de quibus in specie *Luca d. tom. 12. de benef. disc. 31. n. 15. 16. & 17. Souf. de Maced. decis. 15.* & tenent alij, quos Ego ipse retero in commentar. ad *Ord. tom. 9. ad lib. 2. tit. 27. §. 1. n. 6. & seqq.* Nec secundum juris nostri normas , nec juxta consuetudinem venit provisus à Capitulo admittendus , quia esto quod probaretur legitimè talis consuetudo , illa ubi viget præscripta legitimè , tantum habet locum in quatuor mensibus ordinarijs , & non in octo ; quia beneficia, aut præbendæ vacantes in reliquis mensibus reservatis non pertinent ad Capitulum, sed conferuntur à Pontifice , Sede plena , absque eo quod Capitulum aliquod jus in supradictis mensibus habeat , & Sede

Papali vacante , ad Episcopum , quia licet regulæ cessent , non cessant reservationes , sed juxta tenorem regulæ provisionem facit Episcopus ex jure , & subrogatione Papæ , & ita conservata natura reservationis beneficia conferri jam diximus supra num. 108. & elegantèr concludit *Matut. disq. 2.* & probant citati *d.n. 108.* proximè , & infra num. 155. dicemus.

II0 Neque etiam possunt suffragari Capitulo verba , quæ asserunt , habere concordiam , & esse comprehensam in illis vacationem supervenientem in mensibus reservatis , nempe *Quomodo , & quomodolibet vacaturorum , cessantibus reservationibus Apostolicis* : nam jam supra ostendimus , dicta verba , *quomodolibet* , nihil concludere , & intelligenda esse in mensibus concordiae , in qua apposita fuerunt , & de quibus ibi agebatur , & non in reservatis , de quibus non loquebatur ; & verba , *cessantibus reservationibus* , etiam intelligenda sunt in eisdem mensibus concordatis , & non comprehendunt vacaturam supervenientem in mensibus reservatis , neque ex illis potest inferri præjudiciū regulæ in casu proposito , nec juri competenti Episcopo ex juris cōmunis dispositione , cessantibus reservationibus , quod antea habebat , prout loquendo in simili clausula tradit *Aminde. de stylo Datar. lib. 1. cap. 15. §. 8. n. 34.* Atque ita intelliguntur intra quatuor menses

ses verba , cessantibus reservationibus , quæ evenire poterant in multis casibus , de quibus agunt jura , & DD. quos Ego ipse refero in tract. de compet. inter Archiepiscop. & Nunt. cap. 68. n. 11. & seqq.

Minus officit exemplum allegatum circa provisionem initam anno 1670. controversam , & in possessione judicatam ; quia ultra ea quæ diximus supra in responsione ad dictum exemplar , ex quibus retorquetur contra Capitulum illius allegatio , ex d. provisione , & alijs relatis non inferitur præjudiciũ Episcopo successori , casu quo ita observaretur , quia negligentia , nec factum antecessoris potest nocere successori , nec ejus patientia. *Fermosin. de Sede vacante q. 4. n. 88.* & probant alij , quos Ego ipse refero in tract. de compet. inter Archiep. & Nunt. p. 2. cap. 64. n. 52. Neque ex istis actibus inducitur consuetudo providendi , deficiunt enim requisita , de quibus DD. per textum ibi in cap. fin. de consuetud. & in l. de quibus ff. de legib. & minus quando non datur immemorialis legitimè præscripta , quæ requiritur contra Episcopum , quando agitur pro parte Capituli de jure conferendi ob vehementem juris resistentiã , ut advertit *Loter. de re benef. lib. 2. q. 21. n. 50.* & seqq. & resolvit in terminis *Luca de benef. tom. 12. disc. 31. n. 13. & 14. 15. & 16.* & cum non detur cum requisitis , de quibus ibi , & quæ DD. citati n. 109. in fine supra , sed constet de initio anni 1670. non

potest admitti talis allegatio exempli, nec provisionum, quia non est transactum tempus à jure præfinitum, nec in hoc casu probatur consuetudo immemorialis ex dictis à *Luca d. disc. 31. n. 16.* & probatur in specie etiam ex *textu in cap. cum Ecclesia Vulterana de elect.* per verba expressa; in specie etiam *Amin dem. de stylo Datar. lib. 1. cap. 29. q. 34. n. 3. Garc. de benef. 5. p. cap. 4. n. 91.*

112 Nec ad hunc effectum sufficit una decisio, nec unus actus, sed consuetudo immemorialis præscripta plurimorum actuum, ex *cap. cum Ecclesia Vulterana de elect. Amin dem. d. q. 34. n. 2. & 20.*

113 Et quando aliqua omissio, aut negligentia Prælati antecessoris interveniat circa provisionem effectuatam, tantum pro illa vice præjudicium inferri potest, sed non in posterum præjudicium generatur Prælato successori, textus est elegans in *cap. 2. §. & nisi de supplend. negligent. Pralat. ibi: Ita tamen quod ex eo nullum præjudicium in posterum generetur, & probant in simili Salgad. de reg. protect. 3. p. cap. 10. n. 41. & 54. & seqq.*

114 Deinde etiam quando probaretur ultimus status, qui legitimè non probatur ad Capituli favorem, ille non admittitur contra jus Episcopi, quando de ipso constat in proprietate, & ita intelligendus est textus in *cap. cum beneficio de præbend. in 6.* ut elegantè concludit, respondens ad simile argumen-

mentum *Marin. lib. 1. quotid. cap. 36. n. 7. Thomat. decis. Rot. 154. n. 11. ubi allegat Macerat. Gregor. XV. Loter. & quamplures Rotæ decisiones, & nullum ex dictis DD. sed alios refert Aug. Barbof. vot. 112. n. 17. lib. 3.*

Quod autem constet de tali jure, jam supra latissimè ostendimus, & Capitulum processisse contra Gubernatoris prohibitionem, & comminationem nullitèr, & attentatè, & clausis januis, portisque non apertis, clandestinè ad ulteriora tendens absque jure, & cum præcepti contraventione, ut explanavimus *n. 90. & seqq.* Quo casu legitimè Gubernator usus fuit de remedio comminationis, & excommunicationis. *Vivio decis. 93. n. 2. Sarav. de jurisdict. adjunct. q. 15. n. 14. & 15. Leonard. Duard. in Bullam Cena Domini lib. 1. cap. 5. q. 6. n. 1. & seqq.*

Neque etiam suffragari potest Capitulo ignorantie allegatio, quia de scientia constat ex processu fulminato contra illud, & ex fide Notarij, & quod non obstante præcepto ad ulteriora progressi fuerunt Canonici, quo casu nulla ignorantia intervenire potest, & si intervenit, ut asserunt, fuit invincibilis, quæ à censuris, & comminationibus non excusat, & datur quando aliquis ignorat, quod scire potuerat. *Hurtad. de censur. in commun. diffinit. 21. n. 87. Sanch. in summa lib. 1. cap. 16. n. 1. Bonacin. de censur. disp. 1. q. 2. punct. 1. n. 1. Leandr. de censur. tract. 1. disp. 9. q. 1.*

117 Et si ignorantia est affectata, absque dubio non solum ligat præceptum, sed potius culpa augmentatur. *D. Thom. q. 6. & 76. art. 4. & probatur ex textu in cap. eos qui, de temporibus ordinandis in 6. ibi: Sen affectata ignorantia, vel quocunque alio figmento quaesito; & tunc dicitur affectata, quando ut in præsentibus, quis scire potuit, sed noluit, imò dissimulavit, L. qui contr. cod. de inc. nupt. Cov. in cap. alma mater de sent. excom. 1. p. cap. 10. n. 17. vers. decimo quinto, ubi quod idem operatur, si adesset, & ita tenet glos. in Clement. 1. de consanguinitate, verbo scienter, Suar. de censur. disp. 4. sect. 10. Filuc. tom. 1. tract. 11. cap. 8. q. 12. n. 1. vers. 220. vers. secundum de affectata, & alijs quâ plurimis Leandr. tract. 1. disp. 9. vers. 1. usque ad fin.*

118 Et ita ubi primum Canonici præceptum non admiserunt, sed potius contraventionem in panis comminatis incurssi fuerunt absque necessitate alterius monitionis, & legitimè proceditur, non obstante quacunque appellatione, ut de jure ostendimus n. 93. & 94. & sic actum frustratorium exerceant, & non potest subsistere provisio post contraventionem initam, licet jus haberet Capitulum ex cap. unic. de Sede vacante in 6. cap. quia diversitate de concess. præbend. Leandr. de censur. tract. 2. disp. 10. q. 6. 9. & 10. cum seqq. & etiam collatio, cap. cum inter; ubi D D. de elect. Paris. de resignat. tom. 2. lib. 11. q. 1. n. 16. & quanyis ignorasset, ex glos. in cap. penult. de Cleric.

Cleric. excommun. ministrand. Paris. supra n. 17. & potuisset Capitulum instituere, & approbare, de quo dubito, non obstante quacunque possessione in contrarium, quia institutio hujusmodi Episcopo, & non alteri inferiori reservatur, ut probatur ex sacros. Trident. decreto sess. 7. de reformat. cap. 13. & sunt jura expressa in cap. 1. & 2. de instit. cap. 1. de instit. lib. 6. Clement. plures de jure patron. Barb. de offic. & potest Episcop. p. 3. alleg. 72. n. 176. late Vivian. de jure patron. lib. 12. cap. 2. per tot. ubi num. 12. & 13. excludit Capitulum, etiam si habuisset aliquod jus ad concurrendum in electione, ut in nostro casu, & late cap. 3. seq. ubi n. 8. & 9. quanvis in foundatione contrarium fuisset dispositum, & idcirco non attenditur ad talem collationem, nec possessionem contra jura Episcopi, qui præsumptione juris habet intentionem fundatam, sed edoceri debet provisus de canonica, clara, legitima, & non tantum de colorata institutione, ut per hæc verba concludit Hieron. Bucaserrei respons. 7. n. 6. & seqq. & rationem præstat etiam præcedente privilegio Ludovic. Bellus cōf. 38. per tot. & possessio in hoc casu dicitur nulla, clandestina, & attentata, Cassador. decis. 9. de caus. possess. & propriet. Cocin. dec. 43. ubi plures Rot. decisiones refert, maxime præcedente mala fide, & non sciente, & patiente eo, in cujus præjudicium vergere potest, sed potius contrarium, quia possessio

sio fuit reprobata, & contradictata, quo casu non attenditur, sed potius ut infecta, & attentata rejicitur talis institutio, collatio, & possessio, ut elegantè tenet *Loter. de re benef. lib. 2. cap. 21. num. 82.* & elegantè, & signantè *n. 83. Posth. de manut. obser. 46. n. 1. 3. & 5. & seqq. & dec. 174. n. 3.* & elegantè de ratione cum multis *Quezada Pilo contr. forens. cap. 31. n. 17. & seqq.*

- 119 Ideo habere locum non potest allegatio possessionis factæ proviso à Capitulo adeptæ virtute provisionis initæ vacatæ portionis in mense reservato, quia ea provisione non obstante, provisos est intrusus, & ut talis caret omni effectû, & possessione, & quanvis sit spoliatus, non est restituendus, nec dicitur possidere, neque etiam quando notoriè constat de non jure, aut jus resistit, & ita provisos de beneficio in mensibus reservatis vacante, se juvare non potest aliquo remedio possessorio, etiam summarissimo manutentionis, etiam Sede Papali vacante, quia licet regula reservatoria expirat morte Pontificis, semper manet in sua viridi observantia, & durat ejus effectus per viam legis ad hoc, ut secundum illius tenorem ex jure, & subrogatione Papæ provideantur, & ita provisio aliter facta, vel alio modo inficit possessionem eodem prorsus modo, ac si in sua viridi observantia esset, ut elegantè omnibus citatis exornat *Franez*
in

in tract. de intrus. q. 53. per tot. & rationem in specie provisionis factæ à Capitulo præstat idem q. 2. n. 16. & 17. junctis quæ tradit q. 4. & 5.

Et quanvis hoc fundamentum sufficeret ad hoc, 120 ut excluderetur provisus à Capitulo à sua possessione ; nihilominus tamen rem altius prosequendo, & explicando, regularitèr idem judicandum esse arbitror secundum juris nostri normas, quia possessio non attenditur in beneficialibus, quando constat de defectu juris, & proprietatis, ut decisum fuit à Rota decis. 167. n. 10. p. 1. diversor. & decis. 676. n. 3. lib. 3. p. 3. divers. Dec. cons. 126. num. 3. in fin. & cons. 149. n. 2. vers. & retenta, Lambert. de jure patron. lib. 2. p. 1. q. 3. art. 6. n. 4. Ozaſc. cons. 67. n. 42. Sarmient. selectar. lib. 2. cap. 13. n. 5. & 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 15. §. 1. n. 38. vers. neque in beneficialibus attenditur possessio, & elegantèr glos. 45. §. 2. n. 43. Oliv. de for. Eccl. l. p. q. 7. n. 25. Rein. obser. 26. n. 23. Them. dec. 107. n. 14. & dec. 302. n. 26. Portug. de don. reg. p. 2. c. 32. n. 70. Posth. de manut. obser. 42. n. 146. & 155. Salgad. de reg. protect. 3. p. cap. 10. n. 159. & 160. Mareſcot. variar. lib. 1. cap. 11. n. 32. & nullis ex his relatis Tondut. quæst. benefic. q. 2. cap. 4. §. 9. n. 11.

Hinc provenit, quod in conscientia sunt valde 121 periculosa remedia possessoria, nam nullo modo potest quis sine animæ periculo remedio possessorio agere, etiam si in eo bonum foveat jus, nisi & in

Episcopi resolvit, & n. 14. tradit, quod controversia tantum habere locum potest, probata consuetudine, ac possessione immemoriali, & tantum illa probata legitimè sub nomine ordinarij collatoris potest venire Capitulum, cui competeret ista facultas providendi beneficia in mensibus aliàs reservatis, Sede Papali vacante, & tantum in hoc casu procedit decisio Seraphini, & non in alio, prout referendo dictam istam decis. Seraphini inquit *Luca de benef. d. tom. 12. d. n. 14. vers. Capitulum probaret consuetudinem immemoriam super jure conferendi in omnibus mensibus, & quam consuetudinem ob vehementem juris resistantiam non dubitatur esse debere immemoriam, ut advertit Loter. lib. 2. q. 21. n. 50. & seqq. & n. 15. concludit his verbis: Si enim ista consuetudo legitimè justificaretur, tunc dixi, quod sub nomine ordinarij collatoris veniret ipsum Capitulum, cui competeret ista facultas providendi beneficia in mensibus aliàs reservatis, Sede Papali vacante, juxta pontualiter firmata per Rotam apud Seraphin. decis. 980. n. 5. & seqq.*

109

Et cessante hac consuetudine immemoriali, inquit *Luca d. disc. 31. n. 17. vers. cessante autem*, pertendi non posse per Capitulum simultaneam de jure intrantem inter Episcopum, & Capitulum, quia habet jus conferendi in quatuor mensibus ordinarijs, in quorum provisione habet suam simultaneam provisionem.

visionem , & per turnum divisam , ut per hæc verba concludit ; & ita constat , hanc esse secundum juris dispositionem veram resolutionem , & penitus rejiciendam opinionem *Seraphin d. decis. 980. & 1402.* nec non etiam *Garc. de benef. 5.p.cap. 4.n.11. & seqq.* ac etiam *Barbos. de Canon. cap. 14.* & aliorum sequacium , quia, ut jam diximus , fatentur procedere secundum consuetudinem legitimè præscriptā, in unaque Sede ubi observetur, & nullibi in jure inveniri approbatam , nec expressam juris dispositionem , ut inquit *Aug. Barb. d. cap. 14. n. 1.* & jam supra notavimus , & ostendimus *n. 55. & seqq.* & cum hæc consuetudo immemorialis non probetur , nec ad illius probationem concurrant juris requisita , de quibus in specie *Luca d. tom. 12. de benef. disc. 31. n. 15. 16. & 17. Souf. de Maced. decis. 15.* & tenent alij, quos Ego ipse retero in *commentar. ad Ord. tom. 9. ad lib. 2. tit. 27. §. 1. n. 6. & seqq.* Nec secundum juris nostri normas , nec juxta consuetudinem venit provilus à Capitulo admittendus , quia esto quod probaretur legitimè talis consuetudo , illa ubi viget præscripta legitimè , tantum habet locum in quatuor mensibus ordinarijs , & non in octo ; quia beneficia, aut præbendæ vacantes in reliquis mensibus reservatis non pertinent ad Capitulum, sed conferuntur à Pontifice , Sede plena , absque eo quod Capitulum aliquod jus in supradictis mensibus habeat , & Sede

Papali vacante , ad Episcopum , quia licet regulæ cessent , non cessant reservationes , sed juxta tenorem regulæ provisionem facit Episcopus ex jure , & subrogatione Papæ , & ita conservata natura reservationis beneficia conferri jam diximus supra num. 108. & eleganter concludit *Matut. disq. 2.* & probant citati *d.n. 108.* proximè , & infra num. 155. dicemus.

- 110 Neque etiam possunt suffragari Capitulo verba , quæ asserunt , habere concordiam , & esse comprehensam in illis vacationem supervenientem in mensibus reservatis , nempe *Quomodo , & quomodolibet vacaturorum , cessantibus reservationibus Apostolicis* : nam jam supra ostendimus , dicta verba , *quomodolibet* , nihil concludere , & intelligenda esse in mensibus concordia , in qua apposita fuerunt , & de quibus ibi agebatur , & non in reservatis , de quibus non loquebatur ; & verba , *cessantibus reservationibus* , etiam intelligenda sunt in eisdem mensibus concordatis , & non comprehendunt vacaturam supervenientem in mensibus reservatis , neque ex illis potest inferri præjudiciū regulæ in casu proposito , nec juri competenti Episcopo ex juris communis dispositione , cessantibus reservationibus , quod antea habebat , prout loquendo in simili clausula tradit *Amindem. de stylo Datar. lib. 1. cap. 15. §. 8. n. 34.* Atque ita intelliguntur intra quatuor menses

ses verba , cessantibus reservationibus , quæ evenire poterant in multis casibus , de quibus agunt jura , & DD. quos Ego ipse refero in tract. de compet. inter Archiepiscop. & Nunt. cap. 68. n. 11. & seqq.

Minus officit exemplum allegatum circa provisionem initam anno 1670. controversam , & in possessione judicatam ; quia ultra ea quæ diximus supra in responsione ad dictum exemplar , ex quibus retorquetur contra Capitulum illius allegatio , ex d. provisione , & alijs relatis non inferitur præjudiciũ Episcopo successori , casu quo ita observaretur , quia negligentia , nec factum antecessoris potest nocere successori , nec ejus patientia. *Fermosin. de Sede vacante q. 4. n. 88.* & probant alij , quos Ego ipse refero in tract. de compet. inter Archiep. & Nunt. p. 2. cap. 64. n. 52. Neque ex istis actibus inducitur consuetudo providendi , deficiunt enim requisita , de quibus DD. per textum ibi in cap. fin. de consuetud. & in l. de quibus ff. de legib. & minus quando non datur immemorialis legitimè præscripta , quæ requiritur contra Episcopum , quando agitur pro parte Capituli de jure conferendi ob vehementem juris resistentiam , ut advertit *Loter. de re benef. lib. 2. q. 21. n. 50.* & seqq. & resolvit in terminis *Luca de benef. tom. 12. disc. 31. n. 13. & 14. 15. & 16.* & cum non detur cum requisitis , de quibus ibi , & quæ DD. citati n. 109. in fine supra , sed constet de initio anni 1670. non

potest admitti talis allegatio exempli, nec provisionum, quia non est transactum tempus à jure præfinitum, nec in hoc casu probatur consuetudo immemorialis ex dictis à *Luca d. disc. 31. n. 16.* & probatur in specie etiam ex *textu in cap. cum Ecclesia Vulterana de elect.* per verba expressa; in specie etiam *Aminde. de stylo Datar. lib. 1. cap. 29. q. 34. n. 3. Garc. de benef. 5. p. cap. 4. n. 91.*

112 Nec ad hunc effectum sufficit una decisio, nec unus actus, sed consuetudo immemorialis præscripta plurimorum actuum, ex *cap. cum Ecclesia Vulterana de elect. Aminde. d. q. 34. n. 2. & 20.*

113 Et quando aliqua omissio, aut negligentia Prælati antecessoris interveniat circa provisionem effectuatam, tantum pro illa vice præjudicium inferri potest, sed non in posterum præjudicium generatur Prælati successoris, textus est elegans in *cap. 2. §. & nisi de supplend. negligent. Pralat. ibi: Ita tamen quod ex eo nullum præjudicium in posterum generetur, & probant in simili Salgad. de reg. protect. 3. p. cap. 10. n. 41. & 54. & seqq.*

114 Deinde etiam quando probaretur ultimus status, qui legitimè non probatur ad Capituli favorem, ille non admittitur contra jus Episcopi, quando de ipso constat in proprietate, & ita intelligendus est textus in *cap. cum beneficio de præbend. in 6.* ut elegantè concludit, respondens ad simile argumen-

mentum *Marin. lib. 1. quotid. cap. 36. n. 7. Thomat. decis. Rot. 154. n. 11. ubi allegat Macerat. Gregor. XV. Loter. & quamplures Rotæ decisiones, & nullum ex dictis DD. sed alios refert Aug. Barbof. vot. 112. n. 17. lib. 3.*

Quod autem constet de tali jure, jam supra latissimè ostendimus, & Capitulum processisse contra Gubernatoris prohibitionem, & comminationem nullitè, & attentatè, & clausis januis, portisque non apertis, clandestinè ad ulteriora tendens absque jure, & cum præcepti contraventione, ut explanavimus *n. 90. & seqq.* Quo casu legitimè Gubernator usus fuit de remedio comminationis, & excommunicationis. *Vivio decis. 93. n. 2. Sarav. de jurisdict. adjunct. q. 15. n. 14. & 15. Leonard. Duard. in Bullam Cena Domini lib. 1. cap. 5. q. 6. n. 1. & seqq.*

Neque etiam suffragari potest Capitulo ignorantie allegatio, quia de scientia constat ex processu fulminato contra illud, & ex fide Notarij, & quod non obstante præcepto ad ulteriora progressi fuerunt Canonici, quo casu nulla ignorantia intervenire potest, & si intervenit, ut asserunt, fuit invincibilis, quæ à censuris, & comminationibus non excusat, & datur quando aliquis ignorat, quod scire potuerat. *Hurtad. de censur. in commun. diffinit. 21. n. 87. Sanch. in summa lib. 1. cap. 16. n. 1. Bonacin. de censur. disp. 1. q. 2. punct. 1. n. 1. Leandr. de censur. tract. 1. disp. 9. q. 1.*

117 Et si ignorantia est affectata, absque dubio non solum ligat præceptum, sed potius culpa augmentatur. *D. Thom. q. 6. & 76. art. 4. & probatur ex textu in cap. eos qui, de temporibus ordinandis in 6. ibi: Seu affectata ignorantia, vel quocunque alio figmento acquisito; & tunc dicitur affectata, quando ut in præsentibus, quis scire potuit, sed noluit, imò dissimulavit, L. qui contr. cod. de inc. nupt. Cov. in cap. alma mater de sent. excom. 1. p. cap. 10. n. 17. vers. decimo quinto, ubi quod idem operatur, si adesset, & ita tenet glos. in Clement. 1. de consanguinitate, verbo scienter, Suar. de censur. disp. 4. sect. 10. Filuc. tom. 1. tract. 11. cap. 8. q. 12. n. 1. vers. 220. vers. secundum de affectata, & alijs quâ plurimis Leandr. tract. 1. disp. 9. vers. 1. usque ad fin.*

118 Et ita ubi primum Canonici præceptum non admiserunt, sed potius contraventionem in panis comminatis incurssi fuerunt absque necessitate alterius monitionis, & legitimè proceditur, non obstante quacunque appellatione, ut de jure ostendimus n. 93. & 94. & sic actum frustratorium exerceant, & non potest subsistere provisio post contraventionem initam, licet jus haberet Capitulum ex cap. unic. de Sede vacante in 6. cap. quia diversitate de concess. præbend. Leandr. de censur. tract. 2. disp. 10. q. 6. 9. & 10. cum seqq. & etiam collatio, cap. cum inter; ubi DD. de elect. Paris. de resignat. tom. 2. lib. 11. q. 1. n. 16. & quanvis ignorasset, ex glos. in cap. penult. de Cleric.

Cleric. excommun. ministrand. Paris. supra n. 17. & potuisset Capitulum instituere, & approbare, de quo dubito, non obstante quacunque possessione in contrarium, quia institutio hujusmodi Episcopo, & non alteri inferiori reservatur, ut probatur ex sacros. Trident. decreto sess. 7. de reformat. cap. 13. & sunt jura expressa in cap. 1. & 2. de instit. cap. 1. de instit. lib. 6. Clement. plures de jure patron. Barb. de offic. & potest Episcop. p. 3. alleg. 72. n. 176. late Vivian. de jure patron. lib. 12. cap. 2. per tot. ubi num. 12. & 13. excludit Capitulum, etiam si habuisset aliquod jus ad concurrendum in electione, ut in nostro casu, & late cap. 3. seq. ubi n. 8. & 9. quanvis in fundatione contrarium fuisset dispositum, & idcirco non attenditur ad talem collationem, nec possessionem contra jura Episcopi, qui præsumptione juris habet intensionem fundatam, sed edoceri debet proviſus de canonica, clara, legitima, & non tantum de colorata institutione, ut per hæc verba concludit Hieron. Bucaserrei respons. 7. n. 6. & seqq. & rationem præstat etiam præcedente privilegio Ludovic. Bellus cõf. 38. per tot. & possessio in hoc casu dicitur nulla, clandestina, & attentata, Cassador. decis. 9. de caus. possess. & propriet. Cocin. dec. 43. ubi plures Rot. decisiones refert, maxime præcedente mala fide, & non sciente, & patiente eo, in cujus præjudicium vergere potest, sed potius contrarium, quia possessio

sio fuit reprobata, & contradictata, quo casu non attenditur, sed potius ut infecta, & attentata rejicitur talis institutio, collatio, & possessio, ut elegantè tenet *Loter. de re benef. lib. 2. cap. 21. num. 82.* & elegantè, & signantè *n. 83. Posth. de manut. obser. 46. n. 1. 3. & 5. & seqq. & dec. 174. n. 3.* & elegantè de ratione cum multis *Quezada Pilo contr. forens. cap. 31. n. 17. & seqq.*

- 119 Ideo habere locum non potest allegatio possessionis factæ proviso à Capitulo adeptæ virtute provisionis initæ vacatæ portionis in mense reservato, quia ea provisione non obstante, provisos est intrusus, & ut talis caret omni effectû, & possessione, & quanvis sit spoliatus, non est restituendus, nec dicitur possidere, neque etiam quando notoriè constat de non jure, aut jus resistit, & ita provisos de beneficio in mensibus reservatis vacante, se juvare non potest aliquo remedio possessorio, etiam summarissimo manutentionis, etiam Sede Papali vacante, quia licet regula reservatoria expirat morte Pontificis, semper manet in sua viridi observantia, & durat ejus effectus per viam legis ad hoc, ut secundum illius tenorem ex jure, & subrogatione Papæ provideantur, & ita provisio aliter facta, vel alio modo inficit possessionem eodem prorsus modo, ac si in sua viridi observantia esset, ut elegantè omnibus citatis exornat *Francez*

in tract. de intrus. q. 53. per tot. & rationem in specie provisionis factæ à Capitulo præstat idem q. 2. n. 16. & 17. junctis quæ tradit q. 4. & 5.

Et quanvis hoc fundamentum sufficeret ad hoc, 120 ut excluderetur provisus à Capitulo à sua possessione ; nihilominus tamen rem alius prosequendo, & explicando, regularitèr idem judicandum esse arbitror secundum juris nostri normas, quia possessio non attenditur in beneficialibus, quando constat de defectu juris, & proprietatis, ut decisum fuit à Rota decis. 167. n. 10. p. 1. diversor. & decis. 676. n. 3. lib. 3. p. 3. divers. Dec. cons. 126. num. 3. in fin. & cons. 149. n. 2. vers. & retenta, Lambert. de jure patron. lib. 2. p. 1. q. 3. art. 6. n. 4. Ozaſc. cons. 67. n. 42. Sarmient. selectar. lib. 2. cap. 13. n. 5. & 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 15. §. 1. n. 38. vers. neque in beneficialibus attenditur possessio, & elegantèr glos. 45. §. 2. n. 43. Oliv. de for. Eccl. l. p. q. 7. n. 25. Rein. obser. 26. n. 23. Them. dec. 107. n. 14. & dec. 302. n. 26. Portug. de don. reg. p. 2. c. 32. n. 70. Posth. de manut. obser. 42. n. 146. & 155. Salgad. de reg. protect. 3. p. cap. 10. n. 159. & 160. Mareſcot. variar. lib. 1. cap. 11. n. 32. & nullis ex his relatis Tondut. quæst. benefic. q. 2. cap. 4. §. 9. n. 11.

Hinc provenit, quod in conscientia sunt valde 121 periculosa remedia possessoria, nam nullo modo potest quis sine animæ periculo remedio possessorio agere, etiam si in eo bonum foveat jus, nisi & in

judicio proprietatis res ad eum pertineat, & aliter agendo scienter peccat, & ad omnes expensas, damna, & interesse parti tenetur, ut concludit per hæc verba *Sarmient. selectar. d.lib.2.cap.13.n. 5. & n. 6. & 7.* multis comprobatur fundamentis, & non paucis rationibus exornat, & subscribit *Guttier. conf. 6. n. 12.* & ad nostrum propositum sequentia verba scripta reliquit. *Ergo cum causa hæc jure Canonico decidenda sit, & in foro Ecclesiastico nullo pacto in favorem Capituli, quod solum in possessorio adversus notorium jus proprietatis fundatur, definiri potest, cum sit peccatum, judexque ipse sicut advocatus tenebitur in conscientia, si aliud proferat, & restitutio non est facienda spoliato.* Post eos idem tradit *Xamar. de judice advocat. 2.p. q. 8. n. 62. ubi Fontan. Cancer. & alios refert.*

122

Quæ diximus circa concordiam, intelligenda veniunt casu quo de concordia originali legitime constet, & illa exhibita, sunt enim dicta ex abundanti, quia concordia non apparente, nihil de illa curandum esse juris principia profitentur, juxta quæ paria sunt non esse, vel non apparere, & non entis, & non apparentis idem est judicium; l. duo sunt ff. testam. tut. cum multis juribus, & Doctoribus *Velasco. locis commun. lit. N. n. 53. & seqq.* & cum concordia allegata non appareat, nihil de illius allegatione est curandum; merito ergo diximus

pro:

procedere , quæ dicta sunt , ex abundanti , quia de concordia non constat , cum deberet apparere ejus originale , ad hoc ut ei fides adhiberetur , ex notatis in *cap. 1. de fide instrum. cap. quoniam contra de probat. ubi Abb. n. 4. & in utroque textu Fermosin. & tenent multi quos Ego ipse refero in tract. de majorat. erect. cap. 6. n. 3. 4. & 5.*

Aut requiritur exemplum extractum , & transumptum cum juris solemnitatibus , & requisitis , de quibus agunt DD. *per textum ibi in d. cap. 1. de fide instrum. & in Authent. si quis in aliquo cod. de edend. Seacc. de judic. lib. 2. cap. 11. n. 653. Gracian. forens. cap. 859. n. 3. & 10. Pareia de instrum. edit. tit. 1. resol. 3. n. 19. & 120. & tenent alij per Me citati d. cap. 6. n. 6. & seqq.* & cum non appareat concordia originalis , nec exemplum , aut transumptum extractum intervenientibus dicti juris solemnitatibus , nihil de illa est curandum ; & quod diximus circa illam , fuit ex abundanti dictum , non obstante relatione facta in privilegio , aut confirmatione Summi Pontificis Pauli ipsiusmet concordie , quia de illa non constat , nec talis Bulla legitimè probat , nec juri- bus nocet Episcopi , sed casu quod probaret , in illius favorem allegari non potest , & contra Capitulum retorquetur.

Dicta enim Bulla nihil probat , quia non ostenditur originalis , ut diximus , cum requiratur ; &

quando fuisset extracta à Capituli archivo, ei non suffragaretur.

- 125 Nam licet Bullæ Pontificiæ probent, ut cætera instrumenta publica, & faciant fidem, ut inquit *Fermosin. in cap. ex litteris. 3. de fide instrum. q. 2. n. 32. & 33.* nihilominus tamen si fuerint extractæ ex archivo Capituli, vel quando ejus custodia est penes Capitulum, non probat contra Episcopum, cum quo litigat, tradunt in spécie *Riccus collect. 914.* ubi decisum refert, & *decis. 1898.* & tenent alij apud *Fermosin. in cap. Cum P. Tabellio de fide instrum. q. 1. n. 22. vers. extracta ex archivo reposito penes Capitulum, & n. 24. ibi: Propter quam rationem ait idem Riccus fuisse decisum in una Gadicensi administrationis fabricæ 4. Maij 1584. coram Cardinali Lancello. quod scriptura extracta archivo, cujus custodia erat penes Capitulum, non probat contra Episcopum, cum quo litigabat, & ita nihil refert Bullæ productio.*

- 126 Et in casu, quo fidem faceret, non suffragatur Capitulo illius concordiæ confirmatio; illa enim non fuit exhibita Summo Pontifici, sed tantum dictum fuit, quod in illa continebatur, ut patet ex illius principio, ibi: *Nobis nuper exhibita petitio continebat; & non fuit talis concordia producta, sed tantum facta fuit in supplicatione mentio controversiæ inter Episcopum, & Capitulum, & dictum fuit, cessare ex transactione, & concordia inter illos*

illos inita , ut patet ex verbis Bullæ, ibi : *Deven-*
runt ad transactionem , & concordiam , & postea re-
lationem illius fecerunt Canonici , & ex sua asser-
tionem tantum absque concordie exhibitione con-
firmationem impetrare voluerunt , ut patet ex ver-
bis Bullæ, ibi : Prout in instrumento , seu alijs scriptu-
ris desuper confectis plenius dicitur contineri. Et ibi :
Nobis fuit humiliter supplicatum , quatenus concordia
seu transactioni hujusmodi pro illarum subsistentia ro-
bur Apostolica confirmationis adjicere. Et secundum
hanc relationem , & supplicationem Sum. Ponti-
fex concordiam , & transactionem confirmavit , ut
patet ex verbis ibi : Hujusmodi supplicationibus incli-
nati , concordiam , seu transactionem , instrumentum ,
seu alias scripturas hujusmodi in eis contenta , quacun-
que licita tamen , ac honesta , & ibi : Apostolica autho-
ritate tenore presentium perpetuo approbamus , & con-
firmamus. Ex quibus verbis patet, concordiam non
fuisse exhibitam coram Summo Pontifice, nec exa-
minatam , sed tantum præcedere supplicationem
ad confirmationis gratiam consequendam , ut pa-
tet ex Bulla ibi : Hujus supplicationibus inclinati , &
ita confirmationis gratia facta non fuit , nisi tan-
tum in forma communi , quæ parum , aut nihil o-
peratur, cap. 1. de confirmat. util. vel inutil. cap. veniens
de transact. cap. quia diversitatem de concess. præbend.
Molin. de primog. lib. 2. cap. 7. n. 8. Mier. de maiorat. p. 4.

q.2. n.3. Seraphin.de privil.jur.privil.49.n.33. & privil.
70.n.13. Cancer. var.p. 3.cap.3. n. 177. Surd.conf. 340.n.
7. & conf.349. n.7. & conf.361.n.37. Cassan. conf.43. n.
94. Marefcot. var. cap.67.n. 34. Valens. conf.79.n.2. &
seqq. & conf.88. n.54. Paz de Tenuit. cap.57. n. 311. &
seqq. Castilh. tom.5.cap.89.n.211. & 217.

127 Confirmatio enim fit per Superiorem, Regem ,
aut Pontificem duplici modo , vel in forma cōmu-
ni , vel in forma specifica , ut inquit doctissimus , &
nunquam satis laudatus Romaguer. ad stat. Civitatis
Eugubij in pralud.n.68. ex quo n. 69. in forma com-
muni dicitur facta confirmatio concordia , quan-
do illa facta fuit generalitèr ad partis instantiam
sine causæ cognitione , nec apparet concordiam
per Papam fuisse visam , seu per alium de illius
mandato. Tusc. lit. C. concl. 707. n.10. Rot. decis. 780.n.
5.p.1. diversor. Paz de Tenuit. cap. 57.n.311. & seqq. Ca-
stilh. d. cap.89. n.215. & 217. Peyrinis form. Pralat. tom.
3. cap.18. n.4. lit. C. & probatur ex textu in cap. si motu
23. de præbend. in 6. ibi: Secus si ad petitionem illius, vel
alterius pro eodem oblatam gratiam hujusmodi facimus.
Mart. de claus. p.1. claus. 155.

128 In forma specifica dicitur facta confirmatio, quā-
do illa facta fuit cum causæ cognitione ex certa
scientia , & concordijs bene discussis, Gabr. conf. 183.
n. 13. vol. 2. Merlin. dec. 740. n. 5. & seqq. Romaguer.
supra n.71. & 72. quod in dubio confirmatio con-
cordia

cordiæ censetur facta à Papa in forma communi, & non specifica, ex textu in cap. porrecta 6. de confirmat. util. Amat. variar. resolut. 100. n. 18. Rot. dec. 179. num. 39. p. 9. recen. tom. 2. Paz. & Castil. supra, & Peyrin.

Et ita visis confirmationis verbis, ex illis clare ¹²⁹prehenditur, factam esse confirmationem concordiam in forma communi, & non specifica; & cum in Bulla non legatur verbum aliquod circa provisionem beneficiorum vacantium in mensibus reservatis Sede Apostolica vacante, ad Capituli favorem, sed potius contrarium, ut statim dicemus, nullo modo ad illos extendi potest.

Nam confirmatio nullo modo potest extendi ¹³⁰ultra casus expressos in concordia, quia etiam quando est concessa in forma specifica, nunquam supplet omissionem, aut defectum, cum natura confirmationis sit, addere robur confirmato, non autem illud extendere, cap. 1. & 2. de confirmat. util. cum multis judicatum refert in Rota in puncto confirmationis Sedis Apostolicæ Cal. Bicch. decis. 521. n. 9. & 10. & 12.

Confirmatio enim non mutat substantiam ¹³¹confirmati circa factum, nec extendit confirmatum ultra casum in eo dispositum. Bicch. decis. Rot. 91. n. 9. dec. 229. n. 17. Nec egreditur terminos confirmati Bicch. d. decis. 521. n. 13.

Nec extenditur ultra id, quod in confirmato ¹³²conti-

continetur, ut in terminis confirmationis Apostolica tradit *idem Bicch. dec. 629. n. 35.* sed semper restringitur ad confirmatæ concordia terminos. *Bicch. decis. 167. n. 21. vers. Ita nec in confirmatione Apostolica desuper emanata, quæ semper restringitur ad terminos confirmati.*

- 133 Natura namque confirmationis est nihil de novo tribuere, nec alterare statum rei confirmatæ, aut eam extendere, sed solum convalidare in ea specie, in qua illam reperit. *Cap. 1. & 2. de confirm. util. ex quo, & alijs tradit Surd. conf. 340. num. 7. & conf. 349. n. 7. Peregrin. conf. 63. n. 6. lib. 1. & de fideicom. art. 6. n. 8. vers. Adde ego.*

- 134 Et ideo ad titulum primævum referenda est, & tantum intra illum producit effectum, & non extra. *L. 1. §. si quis ff. ut leg. nom. caveat. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 7. n. 9. & 11. & ibi Add.*

- 135 Quia regulatur ad modum, & substantiam ejus quod confirmatur. *Larr. p. 2. alleg. 73. n. 3. 4. & 5. Farin. conf. 113. n. 4. Castilb. tom. 5. contr. 89. n. 202.*

- 136 Et ad actum approbatum restringitur; addit vim confirmato, & non illum extendit, neque auget dispositionem; aut ampliat, nunquam tamen extendendo concordiam; aut actum ad id, quod in eo non continetur. *Altograd. conf. 79. n. 21. & 22. lib. 1. & tom. 2. conf. 32. n. 35. Torrez de maiorat. Ital. de success. in feud. respons. 5. tom. 2. n. 39. usque ad 46. Cyriac.*

riac. contr. 141. n. 47. & contr. 687. n. 22. Caren. resol. 79. n. 75. Gobius conf. decis. 18. n. 27. Castilh. lib. 5. contr. d. cap. 89. n. 202.

Et confirmatio solum est apta addere robur cō- 137
firmato, non autem se extendit ad ea, quæ non
reperiuntur in concordia expressa, ut in specie simi-
lis confirmationis concordia tradit *Roxas decis. Rot. Rom. 211. n. 6. & 7.*

Et cum non appareat concordia relata in d. Bul- 138
la confirmationis, nihil de illa est curandum,
quia confirmatio non attenditur, si de originali,
quod confirmatur, non apparet, adeo quod con-
firmatio per se sola probationem confirmati non
inducit, ut tenet *Castilh. lib. 5. contr. d. cap. 89. n. 226. & 227. ibi: Confirmatio namque non operatur, nec atten-
ditur, nisi de originali appareat, quod confirmatur, nec
per se sola probationem confirmati inducit; & ibi mul-
tos allegat, & ultra quos refert, idem tradunt in
terminis Roman. conf. 305. n. 5. & conf. 336. n. 2. Cra-
vet. conf. 112. n. 5. Bald. in l. incivile ff. de legib. Caphal.
conf. 156. n. 42. exornat Larr. alleg. 73. n. 8. & seqq. Rot.
dec. 36. p. 2. DD. in cap. fin. de confirmat. util. vel inutil.*

Et cum talis concordia relata in Bulla non appa- 139
reat, de illa mentio non est facienda, nec est ad-
mittenda, sed potius rejicienda d. Bullæ allegatio,
etiam in forma probanti extracta; & non exhibi-
tur, quia tantum comprehendit quatuor menses
ordi-

ordinarios, & ad alios reservatos, & Sede Papali vacante, non extenditur, quia pertinet ad Episcopum provisiō, ut ex illa constat; & ideo non producitur, at potius à Capitulo occultatur, ne ex illius serie constet de mala fide, & hæc occultatio sufficit, ad hoc ut injustam foveant Canonici causam, ex notatis à *Giurb. dec. 94. n. 7.* Atque ita cum non edatur concordia in Bulla relata, nullum effectum Bulla confirmationis producere potest, nec probat absque productione concordiae originalis relatae, & nominatae, & quod dicitur confirmata, nec de una, nec de altera est curandum, ut dictum, & probatum extat, & constat ex ipsa Bulla, in qua ad finem jubetur observari concordia ad unguem, ut patet ibi: *Et ad unguem observari: & cum ad unguem non possit observari absque aspectu concordiae, sine illius editione non potest constare, an observetur, vel non.*

- 140 Et adhuc quando concordia exhiberetur, & confirmationis Bulla attendi deberet, ex ipsamet non solum non probatur jus Capituli, sed potius Episcopi, quia relicta supplicatione, & narratione controversiae, de qua in princip. quæ nihil probat, ut jam diximus supra n. 57. revertendo ad Bullæ verba in conclusione posita sunt sequentia. *Nos igitur, qui pacem, & concordiam inter fideles quoslibet, præsertim Ecclesiarum Cathedralium Præsules, & alias*

alias personas in illis divinis laudibus insistentes, vigere sinceris desideramus affectibus Franciscum Episcopum, & Decanum, eorumque ac Capituli predictorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque sententijs, censuris, & penis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum dumtaxat presentium consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati concordiam, seu transactionem, & instrumentum, seu alias scripturas hujusmodi, & in eis contenta, quacunque licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, maximè verò Concilij Trident. decret. ac Apostolicis constitutionibus minimè contraria, cum omnibus, & singulis exinde legitime secutis, reservationibus tamen, & affectibus Apostolicis semper salvis, & illæsis remanentibus, Apostolica auctoritate, tenore presentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetua, & inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti, ac solemnitatum, & alios etiam quantumvis substantiales quoscunque defectus, siqui forsan desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, decernentes concordiam, & transactionem perpetuo predictas, validas, & efficaces esse, & fore, ac tam ab Episcopo, quàm Decano, & Capitulo predictis nunc & pro tempore existentibus per-

petuo inviolabiliter, & ad unguem observari, & adimpleri debere.

141 Hæc sunt verba d. confirmationis Bullæ, & gratiæ, & cum omnia rescripta Apostolica suas clausulas contineant restrictivas, & limitativas supplicationis, quæ eliciuntur ex visceribus ejusdem Bullæ, & utriusque juris, ad cujus dispositionem semper reduci debent, ut notant DD. in cap. *causamque de rescript. cum alijs Pyrrh. Corrad. in prax. dispens. Apostolic. lib. 2. cap. 3. n. 14.* ex dicti rescripti verbis, & juris nostri normis non solum dicta Bulla refragatur Capitulo, sed potius suffragatur Episcopo, ut ex commentario sequenti legentibus patebit, in quo contra Capituli provisionem dicta Bulla retorquetur.

142 Quæ dicta sunt à principio Bullæ usque ad verbum *Nos igitur*, est narratio controversiæ, & supplicatio ad confirmationis gratiam consequendam, ex qua nulla oritur dispositio, sed tantum supplicatio, ex dictis supra n. 57. & notatis à Salgad. de supplicat. 2. p. cap. 30. §. 3. n. 2. & seqq. & §. 4. num. 18. & seqq. Et omnis narrativa, & supplicatio restringitur, & limitatur per concessionem gratiæ, ad cujus signaturam, & dispositionem solum attenditur, ut multis exornat Salgad. d. cap. 30. §. 1. per tot. & num. 10. & seqq.

143 Revertendo ergo ad gratiæ, & confirmationis teno-

tenorem , incipit per verba : Nos igitur , qui pacem , & concordiam inter fideles quoslibet , præsertim Ecclesiarum Cathedralium Præsules , & alias personas in illis divinis laudibus insistentes , vigere sinceris desideramus affectibus.

Et cum Summus Pontifex à Christo Domino nostro caput Ecclesiæ fuisset constitutus, Vicarius ejus cum potestate , & auctoritate suprema erectus, maxima præeminentia vocatus , & super cæteros omnes subrogatus extitisset , & in D. Petri locum electus , & in tota terra plenitudo fuisset Sanctitatis , vices Dei in mundo gerens , & à patris patriæ nomen Papa deductum nonnulli voluere , vel ut alij dixere , fuisset Summus Pontifex Pater Patrum, vel quia maior dicebatur, vel quia omnibus erat supremus, excepto Petro, & Sanctitas esset suprema, & super omnes dignitates excellentior: quare Summus Pontifex , & Maximus appellari solitus fuit ; Optimus scriptus , Sanctissimus nominatus , Beatissimus dictus, aliquando Episcopus appellatus , & Romæ interdum nominatus , universalisque Ecclesiæ , & totius orbis publicatus , Episcopus Episcoporum scriptus , Ordinarius Ordinariorum veneratus, Princeps Principum, Dominus Dominantiū confessus, Magister, Currus , & Auriga Ecclesiæ nuncupatus , quia fideles illustrabat : plenitudo orbis terrarum est nominatus , Rex urbis , & orbis ;

omnium culminum humanorum Vertex ; Summa Dignitas , qua nihil amplius datur ; & Summus Pōtifex non tantum apud fideles , sed etiam penes infideles , ut narrant historiæ , testantur Authores , & fatentur hæretici , quia Papa ex ethimologia , ut Pontifex , pontem in cælum elevavit , & super eam à fluvio miserrimæ vitæ animas in Cælum introduxit , traxit , elevavit , & conduxit ; fuit enim thesaurus indulgentiarum perennis , Fons gratiarum , Summus Sacerdos , Princeps Sacerdorum , Pastor ovilis Domini , Custos vineæ , Sponsus Ecclesiæ , Præsul Apostolicæ Sedis , habens in ordine ad spiritua- lia supremam potestatem tam super fidelibus , quàm infidelibus.

145

Ita compendiose dictum est , & sparsim apud Doctores inveniuntur hæc omnia , ut videre est apud *Coronam in lib. de potestate Sedis Apostolicæ in prolog. tract. 2. de potestate spirituali cap. 1. §. 1. & in tract. Sanctitas Eccles. Roman. cap. 4. tom. 2. Barbos. de jure Eccles. lib. 1 cap. 1. & 2. Eminent. Aguirr. in lib. intitulato, Authoritas infallibilis , & Summa Cathedra D. Petri in prolog. & per totum tract. Minhan. Basis Pontif. c. 15. tract. 2. q. 10. §. 5. & sect. 1. 2. 3. 4. & 5. Valens. adversus Venetos 6. p. n. §. 1. & seqq.*

146

Et in beneficijs Ecclesiasticis habere plenissimā potestatem , & dispositionem , omnia jura clamant , *cap. 2. de præbend. in 6. cap. per Principem , cap. proposui*
de

de concess. præbend. cap. cuncta per mundum cum seqq. q. 1. & est L. Castella 2. tit. 16. part. 1. ibi : E sobre todas las cosas que son dichas en esta ley, el Apostolico a poder de dar dignidades, & personages, & todos los otros beneficios de Santa Iglesia, a quien quisiere, en qualquier Obispado que quisiere ; mille referens Gonzal. in reg. 8. Cancel. §. 1. proæm. à n. 31. ibi : Quia Papa habet plenissimam potestatem, & dispositionem in beneficijs. Loter. de re benef. lib. 2. d. q. 22. per totam, maximè à n. 9. & in lib. 1. q. 4. n. 57. ubi asserit, concessionibus à Pontifice factis solummodo standum esse, quin de ratione interrogetur, & quare hoc executioni mandaverit : quamplurimos etiam refert Salced. de leg. politic. lib. 2. cap. 1. n. 1. & 14. & cap. 13. n. 20. Matut. disq. legal. 2. à num. 12. Mar. Anton. Marin. decis. 185. ad med. exornat Valens. conf. 128. Mar. Cutel. de prisc. & recent. immunit. lib. 2. q. 30. n. 7.

Et in componendis dissidijs, vitandis controversijs, & scandalis, *Cutel. d. lib. 2. q. 2. n. 15. & ad pacem reducendo q. 118. n. 13.* Et cum hæc omnia, & alia attributa in Summo Pontifice inveniantur, atque ut pater debeat studere utilitatem filiorum, eoque in pace conservare, & concordia, merito, & optimo jure videtur apposita in Bulla clausula sequens supra commemorata. Nos igitur, qui pacem, & concordiam inter fideles quoslibet, præsertim Ecclesiarum Cathedralium Præsules, & alias personas in illis

lis divinis laudibus insistentes, vigere sinceris desideramus affectibus. Quis enim nisi Pontifex controversias componere debet, & concordias confirmare, juxta supremam illius potestatem, & considerata attributa?

- 148 Deinde sequens clausula Bullæ invenitur exarata his verbis. *Franciscum Episcopum, & Decanum, eorumque ac Capituli prædictorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque sententijs, censuris, & panis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum dumtaxat præsentium consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes.*

- 149 Hæc clausula extenditur in singulis litteris, & per eam Papa absolvit supplicantes oratores, quatenus egeant à sententia excommunicationis etiam maioris, ac suspensionis, & interdicti, eos habilitando ad effectum tantum reddendi capaces gratiæ sibi factæ, sed hæc clausula non tollit naturam, nec qualitatem gratiæ, sed eam conservat in juris effectu, ut ex *Paris. de resignat. lib. 8. q. 7. num. 120. & seqq. tradit Pyrrh. Corrad. in prax. benef. lib. 2. cap. 16. n. 1. & alia refert, & tantum prodest ad tollendum impedimentum proveniens ex censuris, ut ex *Rebuff. & Navar. tenet CoKier. de jurisdict. Ordin. in exemptos p. 4. q. 69.* Atque ita nihil prodest Capitulo hæc*

hæc clausula, sed potius conservat jus Episcopi circa naturam provisionis.

Præterea sequitur clausula : *Hujusmodi supplicationibus inclinati concordiam, seu transactionem, & instrumentum, seu alias scripturas hujusmodi, & in eis contenta.* Hoc modo loquendi semper utitur Papa in suis rescriptis, & confirmationibus factis in forma communi, sive orator sit in Curia Romana præsens, sive ab ea absens, ad hoc ut ostendat, confirmationem fuisse factam ad partis petitionem, & in forma communi, non autem motu proprio, ut jam notavimus *supra n. 126. & 127. per textum in cap. si motu 23. de præbend. in 6. vers. secus si ad petitionem illius, vel alterius pro eodem oblatam, gratiam hujusmodi facimus;* & etiam probatur *per textum in cap. innotuit in fine de elect. Pyrrh. Corrad. in praxi dispensat. lib. 2. cap. 5. n. 12. 13. 14. 15. & 16. & ita non suffragatur Capitulo d. clausula confirmationis Apostolica, quia est in forma communi facta, & ut talis præsumitur; ac ita non nocet juri Episcopi deducti ex juris dispositione, sed illud conservat, Gratian. cap. 245. n. 39. Posth. civil. resolut. 130. n. 27. Burat. dec. 6. n. 4. Cum alijs probat Bonden. de jure controv. colluct. legal. colluct. 2. n. 102. & 103. nec probat nisi exhibita concordia, ad hoc ut videantur, & observentur in ea contenta ex hac clausula; quæ non possunt examinari, nisi illa producta, & ea non edita, ni-*

hil probat , ut diximus n. 138. & tenet elegantè Ro-
za de execut. litter. Apostol. cap. 4. n. 5.

151 Quod evidentiùs patet ex clausula sequenti d.
Bullæ : *Quæcunque licita tamen , & honesta ; ex qua*
elicitur , confirmationem esse factam in forma cõ-
muni , ut ex Seraphin. decis. 1198. num. 7. p. 2. & Rub.
tradit Bonden. d. colluct. 2. num. 110. & 111. & exornat
Pyrrh. Corrad. in praxi benef. lib. 2. cap. 15. n. 142. & non
extendi ad confirmationem eorum , quæ fuerint il-
licita , injusta , & contra jus , ut censuit Rota apud
Farinac. decis. 21. n. 3. p. 2. recentior.

152 Et ideo sequitur in d. Bulla clausula : *Ac sacris*
Canonibus , maximè verò Concil. Trident. decretis , ac
Apostolicis constitutionibus minimè contraria , cum om-
nibus , & singulis inde legitimè secutis. Ex qua claus-
sula constat evidens probatio nostræ resolutionis ,
ad hoc ut censeatur confirmatio facta in forma
communi , & non speciali , & quando non produ-
citur concordia confirmata , & scribitur , ad hoc ut
confirmatio ad licita , & honesta ; non autem ad
ea , quæ absurdum , & inconueniens parere possit ,
aut contra jus extendatur , neque etiam contra cõ-
cordiæ tenorem , ut multis probat Pyrrh. Corrad. in
praxi benef. lib. 2. cap. 15. n. 142. usque ad 148. de qua
re etiam , & clausula agit CoKier. de jurisdict. in ex-
emptos p. 4. q. 21.

153 Et verba, *Concilij Tridentini Decretis , ac Apostolica-*
cis.

cis constitutionibus minimè contraria, sunt consecutiva prædictæ clausulæ, *licita tamen, & honesta*, quæ ideo adjiciuntur in Bulla, quia ex novo jure Concil. Trid. nonnulla noviter statuta sunt, præsertim circa beneficia, quæ præter alios Canones, ac constitutiones Apostolicas obstare possunt, & cum appareat, Papam voluisse derogare decretis juris Canonici, aut prædicti Concilij, proinde per illa verba, *minimè contraria*, dictæ Bullæ, talia decreta censentur præservata, & in sua observantia existentia, & ita non potest aliquid contra jus, & Concil. Trid. statui, ut in terminis similis clausulæ tradit *Corrad. d. cap. 15. n. 151. & 154.* ex qua constat talem confirmationem fuisse factam in forma communi, & non in forma speciali, nec ex certa scientia, quia hæc clausula non apponitur in gratijs, quæ ex certa scientia conceduntur, sed tantum in illis, quæ in forma communi expediendæ veniunt; quia quando Papa habet certam scientiam, & adhibet causæ cognitionem, & tenor concordie venit insertus in Bulla, cognoscit, an confirmatio sit contra decreta juris, aut Concilij, & ideo in simili confirmatione concessa in forma speciali non apponitur, sed tantum in illa inita in forma communi, ut in terminis tradit *Rot. decis. 40. n. 4. p. 2. in posthum. Farinac. aliàs p. 4. recentior.*

Ex hac resolutione inferitur, quod optimo jure 153

Pij

resol.

resolvimus supra n. 118. Capitulum non potuisse instituire, & approbare provisum, quia institutio hujusmodi Episcopo, & non alteri inferiori reservatur, ut ibi ostendimus ex *sacrosf. Concil. Trident. decreto sess. 7. de reformat. cap. 13.* & cum collatio, & immissio possessionis provisi facta fuisset, & adepta contra Concil. Trident. decretum præservatum in Bulla secundum illius tenorem, remanet dictus provisor intrusus, & à possessione excludendus, ut in specie provisionis factæ à Capitulo tradit cum multis *Franc. de intrus. q. 2. n. 16 & 17. junctis quæ q. 3. n. 4. & 5. & q. 53.* & habet locum pæna *textus in cap. avaritia de elect. in 6.* ut inquit *Rot. Roman. vol. 3. decis. noviss. divers. sacri Palatii Apostolic. Auditor. decis. 140. n. 2. & 3. lib. 3. & decis. 783. n. 8.* ubi de casu contraventionis; & præstant rationem in verbis seqq. *Quia Capitulum Episcopo contradicente non potest alteri conferre;* de qua re etiam *Pyrrh. Corrad. in praxi benef. lib. 4. cap. 7. n. 16. & seqq.* Atque ita non solum dicta Bulla in hac clausula non prodest Capitulo, sed potius contra illud retorquetur, quia contra Concil. Trident. decretum ad ulteriora processit; provisionem fecit, & provisor approbatus exitit; & sic optimo jure defendimus, dictam clausulam non suffragari Capitulo, sed tantum Illustrissimo Episcopo, ad hoc ut ejus provisio observari debeat.

Evidentius patet ad favorem Episcopi hæc resolutio, & Capituli exclusio ex clausula d. Bullæ: *Reservationibus tamen, & affectionibus Apostolicis semper salvis, & illæsis remanentibus, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ fidelitatis robur adjicimus.* Quia dicta clausula apposita in confirmatione concordie ostendit, quod illius prætextu non potest in mensibus reservatis fieri provisio juxta alternativam mutatam in turnum, quia constat de voluntate Papæ nolentis turnum includi, aut alternativam ex d. clausula, *reservationibus Apostolicis salvis, & illæsis remanentibus*, ut tradunt *Mohed. decis. 23. n. 2. & 3.* elegantèr *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 45. §. 1. n. 67.* ibi: *Prima, quia in confirmatione Apostolica d. concordie aderat clausula expressa, Salvis reservationibus Apostolicis, & sine earum præjudicio; & ideo cum ante concordiam non poterat Episcopus conferre nisi in solis quatuor mensibus ordinarijs, sic etiam nec post concordiam, cum Canonicatus dictæ Ecclesiæ Cathedralis non sint liberæ, sed simultaneæ collationis, & alternativa locum non habeat nisi in beneficijs liberæ collationis, ac dicta confirmatio Apostolica præservet præjudicium Sedis Apostolicæ, ac reservationes salvet Apostolicas, ita ut ad hunc effectum esset perinde, ac si dicta confirmatio obten-*

ta non esset, & ideo alternativa intrare non poterat, unde quando dicta clausula, *Salvis reservationibus*, appositae fuerit in confirmatione concordiae, in nullo casu intrabit alternativa, cum constet de voluntate Papae nolentis includi; & n. 74. sic concludit: *Secundus casus est, quando talis concordia fuit confirmata à Sede Apostolica, sed cum restrictione illius clausulae, Salvis reservationibus Apostolicis; & illo casu minime alternativa locus erit, cum constet de mente Pontificis contrarium disponentis, & etiam fuit decisum in d. causa Columbricens. Canoniciatus, & n. 75. loquitur de simili concordia confirmata in forma communi, & asserit, quod nihil de novo tribuit, nullumque defectum, aut obstaculum tollit: sequitur etiam Aug. Barbos. claus. 144. n. 2. ibi: Clausula, Salvis reservationibus Apostolicis, quando appositae fuit in confirmatione concordiae, tunc in nullo casu intrabit alternativa, cum constet de voluntate Papae nolentis.*

- 156 Et ita est de mente Pontificis, quia omnia statuta inferiora, aut concordiae tangentes articulum provisionis beneficiorum debent intelligi de provisionibus, quae per ipsos fiunt in suis quatuor mensibus, non autem de his, quae sunt reservatae, & fiunt per Papam, Sede Apostolica plena, cujus auctoritas, & jurisdictio semper censetur excepta, ut ex Pusco, & Ant. Aug. tradit Loter. de re benef. lib. 2. q. 38. n. 11.

Et nulla confirmatio extenditur ad provisionem 157
 specialiter prohibitam, sicuti in provisione men-
 sium reservatorum, in quibus, Sede Papali plena,
 est prohibita provisio Capitulo, & Episcopis ex
reg. 8. Cancellar. & ita non possunt providere nisi be-
 neficia vacantia in suis quatuor mensibus, quia
 cæteri octo sunt reservati ad supremam Pontificis
 maiestatem, ut post *glossam in l. si quis priore vers. spe-*
cialiter ff. ad S. C. Trebel. tenet *Ancharr. conf. 2. in fin.*
 & tenent citati à *Loter. ubi supr.* talis enim reser-
 vatio impedit turnum, & optionem. *Paris. conf. 10.*
n. 5. Monet. de option. cap. 3. n. 41. & seqq. Granut. in ad-
dit. ad Simonet. de reservat. q. 45. lit. B. cum alijs pro-
 bat *Bicch. decis. 342. n. 30. & seqq. & per tot.* Et ita
 voluit Pontifex observari, & latis mentem suam
 declaravit in hac clausula, *reservationibus tamen &*
Apostolicis affectionibus semper salvis, & illæsis re-
manentibus.

Et ita hæc clausula non solum non prodest Ca- 158
 pitulo, sed etiam ex illius tenore venit excluden-
 dum, quia in mensibus reservatis nullum habet jus
 providendi, Sede Papali plena, sed tantum in qua-
 tuor mensibus ordinarijs per turnum. Et si vivente
 Papa, non potest Capitulum providere vacaturas;
 ita non potest conferre beneficia vacantia in men-
 sibus reservatis, Sede Papali vacante, quia exclu-
 ditur ex dicta clausula, in qua sublatis à concordia
 inve-

inveniuntur menses reservati , & in illis mortuo Papa non ostenditur fuisse concessam provisionem, nec ad illa potest concurrere , non obstante consideratione , quod etiam Episcopus non potest providere , vivente Papa , vacaturas mensium reservatorum , quia Episcopus non confert ratione juris concordia; nec simultaneitatis , sed ex dispositione juris communis , & ex jure , & subrogatione Papæ , conservata natura reservationis factæ in octo mensibus reservatis , vivo Papa , & licet eo mortuo regulæ cessent , non cessant menses , & semper censentur reservati , & juxta tenorem regulæ provisionem facit Episcopus ex juris communis dispositione , de quo supra n. 39. & ex jure , & subrogatione Papæ ; & ita conservata natura reservationis , ut ostendimus n. 108. & 109. supra , & probant DD. citati d. n. 39. qui non loquuntur in Capitulo , sed tantum in Episcopo , loquendo per verbum , Episcopum , & non Ordinarium ; & ita ad Episcopum pertinet provisio mensium reservatorum ex juris communis dispositione , & ex jure , & subrogatione Papæ , eo mortuo , quia ex ejus concessione conferunt Episcopi , Papam repræsentando , quanvis non nomine Pontificis expresso , sed Episcopi , quia d. Sede Papali vacante , Episcopi conferunt tanquam ad jus commune redeuntes , & ex Papæ subrogatione , & concessione , licet non nomine expresso,

presso, sed Episcopi, ut in terminis reservationis tradit *Gasp. de Perusco in tract. de reservat. benef. intra tract. Doctorum collocatus tom. 15. p. 1. pag. 244. in impressione 1584.* ubi etiam quod inferiores Episcopo non possunt in his mensibus conferre.

Et etiam per viam regulæ, cum hæc provisio 159 pertineat Episcopo ad jus commune redeunti, & jure proprio, non habet locum turnus, nec Capitulum potest conferre beneficia ad collationem Episcopi spectantia, & per mortem Pontificis devoluta, ut tenet *Francisc. de Pavinis in tract. de offic. & potest. Capituli intra tract. Doctor. tom. 13. p. 2. q. 1. pag. 421.* & in simili probant etiam DD. per *textum ibi in cap. quanto, & cap. ea noscitur de his que fiunt à Prælat. sine consens. Capituli, Selv. de benef. 2. p. q. 11. Azaved. elegantèr consf. 9. Filuc. quæst. mor. tom. 3. tract. 41. cap. 2. n. 42.* Nec pertendere provisionem turni potest, etiam quando vigeret consuetudo immemorialis legitime præscripta, nisi tantum in quatuor mensibus ordinarijs, & non in vacatura supervenienti intra octo menses reservados, quia in illis non habet jus Capitulum, ut inquit, & probat *Flor. variar. lib. 1. q. 4. §. 3. n. 50.* & profitetur *Luca citatus n. 108. & 109.* & ita Capitulum non potest conferre ex jure communi, Sede Papali vacante, sed tantum Episcopus: nec ex jure concordie, quia per clausulam relatam salvæ, & illæse remanent re-

servationes, ad hoc ut provideantur beneficia vacantia, Sede plena, à Papa; & Sede Papali vacante, ab Episcopo, ad quem pertinet eorum provisio, ut tenet *Matut. disq. legal. disq. 2. Caput. decis. 86.* ubi judicatum.

160

Ultima clausula circa observantiam concordia, prout in illa continetur, ostendit, quod jam diximus, videlicet; nihil curandum esse de hac Bulla, nisi exhibita concordia, ad hoc ut inspiciatur ejus tenor, ex cujus lectura videri debet, quid, & quomodo sit facta concordia, ut inquit *Rosa de executor. lit. Apostolic. cap. 4. n. 5.* & absque ejus productione, & exhibitione, ad quem facta est relatio, nullum producit effectum talis Bulla, ut jam diximus, & probat *Felin. in cap. Sedes 15. sub n. 5. de rescript. Alexandr. conf. 123. n. 20. Ruin. conf. 48. num. 12. vol. 1. & conf. 111. n. 18. Caldeirin. conf. 16. sub tit. de præbend.* & ita non potest extendi ultra casum expressum in concordia, ut latè ostendimus; & idcirco dicta Bulla non solum non suffragatur Capitulo, sed potius contra illud retorquetur; atque ita generaliter, & specificè jus Episcopi Illustrissimi, & pro ejus jurisdictione, & provisione decisionem proferendam esse arbitror; & si aliquid est elapsum, quod Catholicæ fidei, aut Christianæ Religionis aliquatenus adversetur, vel ignaro minus probari contingat, id omne indictum, & sacrosanctæ

sanctæ Romanæ Ecclesiæ centuræ, aut cujuslibet
melius sentientis correctioni subjectum ex debito
voveo, & ex animo volo, & ita subscribo. Ulys-
sipone, Decimoquinto Novembris, millesimo sex-
centesimo unde nonagesimo.

concedimus etiam nonnullis.

110

INDEX

RERVM, QVÆ IN HOC OPVS-
culo continentur.

*Prior numerus paginam designat, posterior nu-
merum ostendit.*

A

Adjunctus.

A *Djunctos judices an & quando teneatur as-
sumere Episcopus ut procedat contra Capitu-
lum, aut Canonicos. pag. 74. n. 25. & seqq. ubi ex-
plicatur, & exornatur.*

Alternativa.

*Ex alternativa, turno, & simultanea beneficij provi-
sio quando competit inter Episcopum, & Capitulum,
uno impedito, aut absente, alter solus confert. pag.
39. n. 41.*

*Episcopus qui simul est Cardinalis, & virtute indulti
habet omnium mensium provisionem beneficiorum,
provisionem facit, Papa mortuo, cum Capitulo alter-
natim.*

Qij

natim.

natim. pag. 42. n. 47. & n. 48. & vide. pag. 60. & 61.
Alternativa, & simultanea probatur ex turno provi-
sionis beneficiorum. pag. 43. n. 49.

Ut alternativa, turnus, aut simultanea suslineatur,
in beneficiorum provisione capienda est interpretatio,
licet unus tantum provideat. pag. 43. n. 49.

In alternativa mensibus quando beneficia vacant, an
possit Capitulum concurrere cum Episcopo. pag. 64.

Appellatio.

Non obstante appellatione debet executioni mandari
sententia excommunicationis. pag. 73. n. 94.

Apostolus.

De Apostolorum Domini Nostri Jesu Christi laudibus,
& principio. pag. 19. n. 10.

Attentata.

Provisio facta post notificationem, aut intimationem
dicitur nulla attentata, & ut talis declaranda venit,
& non est manutibilis. pag. 74. n. 94. & quare. pag.
95. & 96.

B

Beneficium.

Beneficia, & dignitates vacant per obitum, & mor-
tem beneficiati. pag. 16. n. 5.

Beneficia Ecclesiastica conferendi potestatem, ac jurisdi-
ctionem Petro, & ejus Successoribus collatam fuisse
pro-

probatum, pag. 20. num. 11.

Beneficia conferre in sua Diœcesi existentia absque ulla restrictione, aut limitatione potest Episcopus ex concessione Summi Pontificis. pag. 21. n. 12.

Beneficia, gratias, aut reservationes illorum magna difficultate Pontifices aliquando concedebant, quare Doctores affirmant, de hoc in Decretalibus nullam fieri mentionem. pag. 21. n. 13. & pag. 22. n. 14. explicatur.

Beneficiorum reservationes à quo tempore fuerunt à Summo Pontifice instituta, & quando incepere, & originem duxere, ostenditur per temporis seriem. pag. 22. n. 14. & seqq.

In regulis Cancellariæ omnia beneficia electiva reservavit Pontifex. pag. 23. n. 16.

Beneficiorum provisiones per octo mensium curricula censentur reservata in regula Cancellariæ, scilicet Januarij, Februarij, Aprilis, Maij, Augusti, Octobris, Novembris, & à quo tempore. pag. 23. n. 18.

Beneficiorum provisio per jus commune pertinet Pontifici, & Episcopis in suis Diœcesibus illius vices gerentibus. pag. 24. n. 20.

Beneficiorum provisiones Episcopus liberè in qualicunque mense facere poterat, antequam Cancellariæ regula publicaretur. pag. 25. n. 20.

Beneficium, verbum, & generica dispositio, sub qua comprehenduntur prabende, portiones, mediæ portiones, & etiam Episcopatus, quia omnes sunt beneficiorum

ficiorum species, & in dicto verbo comprehenduntur, tanquam in suo genere. pag. 28. n. 27. & pag. 29. n. 28. & pag. 30.

Summus Pontifex conferendi omnia beneficia indultum si concedat, in eo comprehenduntur omnes dignitates, & maximè si in ipsa Ecclesia non sunt alia beneficia simplicia. pag. 30. n. 31.

Beneficium definitur, quod sit Munus, vel gratia benevola in aliquem collata. pag. 31. n. 34. & pag. 32.

Beneficium etiam definitur, Ius perpetuum percipiendi fructus ex bonis Ecclesiasticis ob aliquem effectum specialem, ibidem.

Ex jure communi competit provisio beneficiorum, Canoniatuum, & dignitatum, & portionum Ecclesiarum Cathedralium solummodo Episcopis in suis Diocesibus, & cum illis non potest concurrere Capitulum de jure communi. pag. 32. n. 36.

Beneficia Episcopus providere potest, & Capitulum provisum possessionem impedire non potest. pag. 33. n. 37. & 38. & pag. 34.

Beneficiorum provisiones omnes, & dignitatum, Papæ mortuo, & Sede Apostolica vacante, ad Episcopos simpliciter pertinent, tanquam ad jus commune redeuntès. pag. 34. n. 39. & pag. 35. & 36.

Et non ad Capitulum, licet habeat simultaneam, aut turnum cum Episcopo, aut privilegium simultaneitatis. pag. 37.

Pro-

Provisio prabendarum, beneficiorum, & portionum in Cathedralibus est simultanea Episcopi, & Capituli, & ab utroque simul fieri debet in quocunque anni mense, quando vacaverint. pag. 38. n. 40.

Beneficij provisio quando competit ex simultanea, turno, aut alternativa inter Episcopū, & Capitulū, uno impedito, aut absente, alter solus confert. pag. 39. n. 41.

Divisio facta inter Episcopum, & Capitulum quoad beneficiorum, aut portionum provisionem cum simultanea non intelligitur divisa, sed potius in unoquoque conservatur in solidum, & apud utrumque est actus simultaneus indivisus, & tantum divisus ratione exercitij. pag. 39. n. 42. explicatur pag. 64.

Cessantibus reservationibus, ex Sede Papali vacante omnes menses provisionū beneficiorum pertinent ad Ordinariū ex jure antiquo, semoto obstaculo regulæ Cancellariæ ex Papæ obitu. pag. 40. n. 43. & n. 44 pag. 69.

Et ita potest providere Capitulum tamquam Ordinariū. pag. 40. n. 45.

Beneficia quando, & quomodo provideri debeant ex concordia inter Capitulum, & Episcopum facta, & confirmata. pag. 38. n. 40. & seqq.

Episcopus qui simul est Cardinalis, & virtute indulti habet omnium mensium beneficiorum provisionem, ipsam facit, Papa mortuo, cum Capitulo alternatim. pag. 42. n. 47. & n. 48. & vide pag. 60. & 61.

Ex turno provisionis beneficiorum probatur simultanea;

Et alternativa. pag. 43. n. 49.

In beneficiorum provisione capienda est interpretatio ;
ut alternativa , turnus, aut simultanea sustineatur,
licet unus tantum provideat. pag. 43. n. 49.

In beneficijs quando habeat locum jus accrescendi in-
ter Episcopum , & Capitulum. pag. 43. n. 49.

In beneficiorum provisione concursus turni est respecti-
vus ad Capitulum , & Episcopum , & dari non po-
test deficiente uno. pag. 44. n. 50. explicatur pag. 67.
& 68.

Turnus in provisione beneficiorum quando habeat lo-
cum , & dicatur consumptus. pag. 44. n. 51. & pag.
45. & pag. 67. n. 87. & pag. 68.

De turni effectu in beneficiorum provisione. pag. 45. ex-
plicatur pag. 70. n. 89.

Turnum habens dicitur totum jus habere in provisione
beneficiorum, & solum dominus provisionis dicitur.
pag. 45.

De simultanea in provisione beneficiorum , & Canoni-
catuum. pag. 46.

Simultanea Capituli oritur ex consuetudine ; & non à
jure , & datur in aliquibus Ecclesijs, & in alijs non,
& consuetudo unius Ecclesie non extenditur ad a-
liam. pag. 46. n. 52. & pag. 47. & pag. 49. n. 51. &
pag. 62. & 63. & pag. 65. & pag. 77. & 78.

In beneficiorum provisione Capitulum non potest concur-
rere, mortuo Papa, cum Episcopo , nisi per privilegiū,
aut

aut statutum specificū , & per Papam confirmatum,
aut consuetudinem legitime præscriptam. pag. 47. n.
55. & pag. 48. n. 56. & seqq. & pag. 53. explicatur , &
pag. 66. explicatur pag. 87. & 88. & 89. & pag. 92. n.
111. & n. 112.

In beneficiorum provisione collatores ordinarij sunt E-
piscopi. pag. 50. n. 60. & pag. 69. pag. 77. n. 99. & pag.
88. explicatur.

Beneficia omnia confert Episcopus tamquam ordinarius
in sua Diœcesi. pag. 50. n. 60.

Beneficia, aut Ecclesia Parochialis vacans in Curia , &
devolutio provisionis pertinet Episcopo. pag. 51. n. 61.

Beneficium quando provideri debeat cum alterius con-
silio , & quomodo. pag. 52. 53. & p. 54. & 55.

Concordia providendi beneficia non obligat successores
Episcopos. pag. 56. n. 72.

Concordia facta ad certos menses non extenditur ad a-
lios. pag. 57.

Sede Papali vacante provisio beneficiorum non fit ex
concordia , neque ex indulto , sed à jure communi, &
ita pertinet provisio Episcopo. pag. 58. & pag. 59. n.
75. & pag. 69. & pag. 70. n. 89.

Concordia ad provisionem beneficiorum confirmata à
Papa , non intelligitur de octo mensibus reservatis ,
sed tantum de quatuor ordinarijs , eodem modo ac si
Papa viveret , qui non censetur concedere menses
suos. p. 59. & p. 60. & 61. & p. 67. n. 87. & p. 68. & p.
70.

In provisione beneficiorum data simultanea , Episcopus est primus , & principalis elector , & intentionem habet fundatam , & Canonici coelectores ad provisionem procedere non possunt , nisi Episcopo convocato. pag. 62. n. 80. & pag. 63. explicatur.

Beneficia quando vacant in mensibus alternativa an possit Capitulum concurrere cum Episcopo. p. 64.

Capitulum non potest providere per turnum in mensibus reservatis , sed solum in quatuor ordinarijs. pag. 70. n. 89. & 90.

Circa provisionem beneficiorum , & in alijs Episcopus habet jurisdictionem in Capitulum , & Canonicos. pag. 72. n. 90.

Si Capitulum mandata Episcopi non observet , nec provisum in beneficio admittat , injuriam facit Episcopo , & potest procedere per censuras , & excommunicationes , & comminationes , & alias penas. p. 72. n. 91.

Licet asserat non posse procedere per censuras contra cõmunitatem , & quare. pag. 73. & p. 93.

Et ubi primum contraventionem fecerunt , in penis cõminatis incurrunt absque monitione. p. 73. n. 93.

Non obstante appellatione , quia excommunicatio habet secum executionem. pag. 73. n. 94. & 95.

Et an possit Episcopus procedere sine adjunctis. pag. 74. n. 95. & 96. & p. 75. & 76.

Et etiam gubernator Episcopatus Episcopo absente. pag. 76. n. 98.

Ad

Ad instantiam Fiscalis, aut Promotoris, sine cujus presentia nulliter proceditur. p. 77. n. 99.

Episcopus solum de jure cōmuni habet collationem beneficiorum. p. 77. n. 99.

Episcopus non facit provisionem beneficiorum Sede Papali vacante, ratione turni, aut simultaneæ inter illum, & Capitulum, sed jure proprio, & subrogato à Papa. p. 79. n. 101. & 102. & p. 80.

Episcopus Sede Papali vacante non facit provisionem beneficiorum, jure concordia, aut turni in mensibus reservatis, sed in quatuor mensibus, ultra quos concordia non extenditur. p. 79. & 80. n. 103. & quare, p. 81. & 82. & seqq.

Idem de jure communi procedere ostenditur. n. 105. & p. 83. & seqq.

In provisione beneficiorum an & quando ad ultimum statum attendatur. p. 92. n. 114.

Provisio beneficij post contraventionem, aut notificationem initum, dicitur nulla, & invalida, & attentata, & collatio, & an possit à Capitulo fieri, & habeat jus collationis. p. 94. n. 118. & p. 95.

Beneficia reservata censentur virtute regularum Cancellaria, etiam mortuo Papa, quia licet regula expirent, semper durat effectus, ut secundum illius tenorem, ex jure, & subrogatione Papa provideatur. p. 96. n. 119.

In beneficialibus possessio non attenditur, quando

constat de defectu juris , & proprietatis. pag. 97. n. 120.

In beneficalibus habet Papa plenariam , & absolutam potestatem. n. 146. & 147.

In beneficijs Capitulum non potest collare, instituere ; nec provisum approbare. n. 154.

Beneficiorum provisio , quando pertinet ad Episcopum jure proprio , aut communi , non habet locum tur- nus , nec Capitulum potest providere. n. 159.

Beneficiorum divisio , & reservationes ad Pontificem pertinent. n. 14. & seqq.

Bulla.

Bulla, si non ostendatur originalis , aut transumpta legitime cum juris requisitis, non attenditur , nec probat. p. 98. n. 122. & p. 99. n. 123. & 124. & pag. 100.

Bulla Pontificia licet probet ut cetera instrumenta publica , intelligitur si sit exemplum extractum ex archivo publico , & non Capituli , cum quo controversatur pag. 100. n. 125.

De clausulis Bullarum , vide verbo Clausula.

Bulla confirmationis concordie ad hoc ut probet debet inspici ejus tenor , ex cujus lectura videri debet quid , & quomodo sit facta concordia , absque cujus productione non creditur relationi. n. 160.

C

Cancellaria.

Cancellaria regula à quo tempore originem duxerunt.
pag.22.n.14. & seqq.

In Cancellaria regulis omnia electiva beneficia Pontifex reservavit. pag.23.n.16.

In Cancellaria regulis beneficiorum provisiones per octo mensium curricula censentur reservata, scilicet Januarij, Februarij, Aprilis, Maij, Augusti, Octobris, Novembris, & à quo tempore. pag.23.n.18.

Antequam Cancellaria regula publicaretur, libere Episcopi omnes beneficiorum provisiones in qualicunque mense facere poterant. pag.25.n.20.

Mortuo Papa, Cancellaria regula cessant, & solummodo permanent, dum Pontifex vivit, & publicari non revertuntur, quod ordinariè accidit sequenti successoris die. pag.34.n.39.

Cancellaria regula semoto obstaculo ex Papæ obitu omnes menses provisionum beneficiorum pertinent ad Ordinarium ex jure antiquo, reservationibus cessantibus ex Sede Papali vacante. pag.40.n.43. & 44. & pag.69.

Virtute regularum Cancellaria beneficia reservata censentur, etiam mortuo Papa, quia licet regula expirent,

rent, semper durat effectus, ut secundum illius tenorem ex jure, & subrogatione Papa provideatur. pag. 96. n. 119.

Canonicus, Canonicatus.

Verbum, beneficium, est generica dispositio, sub qua comprehenduntur Canonicatus, portiones, mediae portiones, & etiam Episcopatus, quia omnes sunt beneficiorum species, & in dicto verbo comprehenduntur tamquam in suo genere. pag. 28. n. 27. & pag. 29. n. 28. 29. & 30.

In indulto Pontificis concessio ad conferenda beneficia omnia, in eo comprehenduntur omnes Dignitates, & Canonicatus. pag. 30. n. 31.

Canonicatus comprehenditur in diffinitione beneficii, quae est, beneficium, quod sit munus, vel gratia benevola in aliquem collata. pag. 31. n. 34. & pag. 32.

Ex jure communi competit provisio Canonicatum, & dignitatum, & portionum Ecclesiarum Cathedralium solummodo Episcopis in suis Diocesibus, & cum illo non potest concurrere Capitulum de jure communi. pag. 32. n. 36.

Antequam Ecclesiae Cathedrales erigerentur, electio, & nominatio Clericorum maiorum, & minorum ad Episcopos tantum spectabat, & loco Clericorum maiorum, Canonici postea fuere subrogati, & ideo vocantur Clerici primi gradus. pag. 33. n. 36.

Canonicatum, portionum, beneficiorum, & praebeendarum

darum provisio in Cathedralibus est simultanea Episcopi, & Capituli, & ab utroque simul fieri debet in quocunque anni mense, quando vacaverint. pag. 38. n. 40.

Canonici contra suos Prelatos semper se opponunt, & pertendunt insulas dilatare. n. 52.

In provisione beneficiorum data simultanea, Episcopus est primus, & principalis elector, & intentionem habet fundatam, & Canonici coelectores ad provisionem procedere non possunt, nisi Episcopo convocato. p. 62. n. 80. & p. 63. explicatur.

In Canonicos, & Capitulum jurisdictionem habet Episcopus circa provisionem beneficiorum, & in alijs. p. 72. n. 90.

Capitulum.

Capitulum de jure communi non potest concurrere cum Episcopo in provisione beneficiorum, Canonicatum, aut portionum, quia tantum pertinet provisio ad Episcopum. pag. 32. n. 36.

Episcopus potest providere beneficia, & Capitulum non potest impedire provisionem provisi. pag. 33. n. 37. & 38. pag. 34.

Provisio præbendarum, portionum, & beneficiorum in Cathedralibus, est simultanea Episcopi, & Capituli, & ab utroque simul fieri debet in quocunque anni mense, quando vacaverint. p. 38. n. 40.

Inter Capitulum, & Episcopum ex simultanea, turno,

S

aut

aut alternativa beneficij proviso quando competit, uno impedito, aut absente, alter solus confert. pag. 39.n. 41.

Inter Capitulum, & Episcopum divisio facta quo ad beneficiorum, aut portionum provisionem cum simultanea non intelligitur divisa, sed potius in unoquoque conservatur in solidum, & apud utrumque est actus simultaneus indivisus, & tantum divisus ratione exercitij. pag. 39.n. 42. explicatur p. 64.

Inter Capitulum, & Episcopum ex concordia facta, & confirmata, beneficia quando, & quomodo provideri debeant. pag. 38.n. 40. & seqq.

Inter Capitulum, & Episcopum quando habeat locum jus accrescendi in beneficijs. pag. 43. n. 49.

Ad Capitulum, & Episcopum concursus turni est respectivus in beneficiorum provisione, & dari non potest deficiente uno. pag. 44. num. 50. explicatur pag. 67. & 68.

Capituli simultanea oritur ex consuetudine, & non à jure, & datur in aliquibus Ecclesijs, & in alijs non, & unius Ecclesie consuetudo non extenditur ad aliam. p. 46.n. 52. & p. 47. 49. & n. 51. & p. 62. 63. 65. 77. & 78.

Capitulum in beneficiorum provisione non potest concurrere, mortuo Papa, cum Episcopo, nisi per privilegium, aut statutum specificum, & per Papam confirmatum, aut consuetudinem legitime prescriptam.

pag.

pag. 47. n. 55. & p. 48. n. 56. & seqq. & p. 63. & 66. explicatur, & p. 87. 88. & 89. & p. 92. n. 111. & 112.

Capitulum an possit concurrere cum Episcopo, quando beneficia vacant in mensibus alternativa. p. 64.

Capitulum non potest providere per turnum in mensibus reservatis, sed solum in quatuor ordinarijs. p. 70. n. 89. & 90.

Circa provisionem beneficiorum Episcopus, & in alijs habet jurisdictionem in Capitulum, & Canonicos. pag. 72. n. 90.

Si Capitulum mandata Episcopi non observet, nec provisum in beneficio admittat, injuriam facit Episcopo, & potest procedere per censuras, & excommunicationes, & comminationes, & alias penas. pag. 72. n. 91.

Licet asserat non posse procedere per censuras contra communitatem, & quare. p. 73. & 93.

Et ubi primum contraventionem fecerunt, in penis comminatis incurrunt absque monitione. p. 73. n. 93.

Non obstante appellatione, quia excommunicatio trahit secum executionem. pag. 73. n. 94. & 95.

Et an possit Episcopus procedere sine adjunctis. p. 74. n. 95. & 96. & p. 75. & 76.

Et etiam Gubernator Episcopatus, Episcopo absente. p. 76. n. 98.

Ad instantiam Fiscalis, aut Promotoris, sine cujus presentia nulliter proceditur. p. 77. n. 99.

Episcopus non facit provisionem beneficiorum, Sede Papali vacante, ratione turni, aut simultanea inter illum, & Capitulum, sed jure proprio, & subrogato à Papa. p. 79. n. 101. & 102. & p. 80.

Provisio beneficij post contraventionem, aut notificationem initam dicitur nulla, & invalida, & attentata, & collatio, & à Capitulo an possit fieri, & habeat jus collationis. pag. 94. n. 118. & pag. 95.

Capitulum in beneficij non potest collare, instruere, nec provisum approbare. n. 154.

Beneficiorum provisio quando pertinet ad Episcopum jure proprio, aut communi, non habet locum turnus, nec Capitulum potest providere. n. 159.

Cardinalis.

Episcopus, qui simul est Cardinalis, & virtute indultus habet omnium mensium beneficiorum provisionem, ipsam facit, mortuo Papa, cum Capitulo alternatim. p. 42. n. 47. & 48. & vide p. 60. & 61.

Causa.

Causa quando dicatur civilis, vel criminalis. pag. 75. n. 96.

Censura.

Per censuras, excommunicationes, comminationes, & alias penas Episcopus procedere potest, si Capitulum ejus mandata non observet, & si provisum in beneficio non admittat, Episcopo injuriam facit. p. 72. n. 91.

*Licet asserat non posse procedere per censuras contra
communitatem, & quare. p. 73. & 93.*

*Et ubi primum contraventionem fecerunt, in panis cõ-
minatis incurrunt absque monitione. p. 73. n. 93.*

*Noni obstante appellatione, quia excommunicatio trahit
secum executionem. p. 73. n. 94. & 95.*

*Et an possit Episcopus procedere sine adjunctis. p. 74. n.
95. & 96. & p. 75. & 76.*

*Et etiam Gubernator Episcopatus, Episcopo absente. p.
76. n. 98.*

*Ad instantiam Fiscalis, aut Promotoris, sine cujus
presentia nulliter proceditur. p. 77. n. 99.*

Citatio.

Citari impediens habetur pro citato legitime. p. 18. n. 7.

Clandestinitas.

*Clandestinitas sufficit ad hoc ut citatio, aut intimatio
comminationis dicatur facta. n. 7.*

Clausula.

*De clausula, Quomodolibet pertinebit. pag. 41. &
68. n. 88.*

De clausula, Reputantur ordinarij. p. 41. n. 46.

*De clausula, Consumens pro ista vice turnum. pag.
42. n. 48.*

De clausula, Interdum, quid significet. p. 50.

De clausula, Collatores ordinarij. p. 50. n. 60.

De clausula, Dare. p. 52.

De clausula, Segun derecho comunal. p. 56.

De clausula, Quomodo, & quomodolibet vacaturorum. p. 90. n. 110.

De clausula, Cessantibus reservationibus Apostolicis. p. 90. n. 110. & p. 91.

De clausula, Nobis nuper exhibita petitio continebat. p. 100. n. 126.

De clausula, Hujusmodi supplicationibus inclinatis. p. 101. & n. 130.

De clausula, A quibusdam excommunicationibus harum serie absolventes. n. 148. & 149.

De clausula, Quæcunque licita, & honesta. n. 151.

De clausula, Ac sacris Canonibus, Tridentini decretis minime contraria. n. 152. 153. & 154.

De clausula, Reservationibus, & affectionibus Apostolicis semper salvis, & illæsis remanentibus. n. 155. 156. 157. 158.

Collator, & Collatio.

Collatores ordinarij sunt Episcopi in beneficiorum provisione. p. 50. n. 60. & p. 69. 77. num. 99. & p. 88. explicatur.

Episcopus collationem beneficiorum de jure communis solum habet. p. 77. n. 99.

Provisio beneficij post contraventionem, aut notificationem initam dicitur nulla, invalida, & attentata, & collatio, & an possit à Capitulo fieri, & habeat jus collationis. p. 94. n. 118. & p. 95.

Collare, & instituere non potest Capulum in beneficijs,

cijs , nec provisum approbare. n. 154.

Concordia.

Concordia ut attendatur , requiritur quod de illa constet per originalem illa exhibita , aliter non admittitur ejus allegatio. p. 98. n. 122.

Et non sufficit exemplum extractum sine requisitis juris , de quibus. p. 99. n. 123.

De concordia Bulla , aut confirmatione , & ad quid extendatur. p. 101. & seqq. ubi de clausulis illius , & explicatione illarum.

Concordia occultatio , aut instrumenti , sufficit ad hoc ut occultans injusta foveatur causa. p. 104. & 105. n. 139.

Concordia verba inter Episcopum Abulensem , & Capitulum referuntur. n. 140.

Ex concordia inter Episcopum , & Capitulum facta , & confirmata , beneficia quando , & quomodo provideri debeant. p. 38. n. 40. & seqq.

Concordia providendi beneficia non obligat successores Episcopos. p. 56. n. 72.

Concordia facta ad certos menses non extenditur ad alios. p. 57.

Provisio beneficiorum non fit ex concordia , neque ex indulto , sed à jure communi , Sede Papali vacante , & ita pertinet provisio Episcopo. p. 58. 59. n. 75. & p. 69. & 70. n. 89.

Concordia ad provisionem beneficiorum confirmata à Papa non intelligitur de octo mensibus reservatis. sed

tantum de quatuor ordinarijs, eodem modo ac si Papa viveret, qui non censetur concedere menses suos. p. 59. 60. & 61. & p. 67. n. 87. & p. 68. & 70.

Jure concordie, aut turni in mensibus reservatis Episcopus, Sede Papali vacante, non facit provisionem beneficiorum, sed in quatuor mensibus; ultra quos concordia non extenditur. p. 79. & 80. n. 103. & quare. p. 81. & 82. & seqq.

Idem de jure communi procedere ostenditur. n. 105. & p. 83. & seqq.

Conditio.

Conditio in aliquibus personis posita ad alias non extenditur. n. 68.

Confirmatio.

Confirmatio quando dicatur facta in forma communi, aut speciali. p. 101. & p. 102. n. 127. & 128. & p. 103.

Confirmatio non potest extendi ultra casus expressos in concordia. p. 103.

Confirmationis natura est, addere robur confirmato, non vero illud extendere. p. 103. n. 130.

Confirmatio non mutat substantiam confirmati circa factum, nec extendit confirmatum ultra casum in eo dispositum. p. 103. n. 131.

Confirmatio non extenditur ultra id, quod in confirmato continetur. p. 103. n. 132.

Confirmationis natura est, nihil de novo tribuere, nec alterare statum rei confirmate, sed solum convalidat

in

in illa specie. pag. 104. num. 133.

Confirmatio ad titulum primævum referenda est, & tantum intra illum producit effectum, & non extra. pag. 104. n. 134. & 135.

Confirmatio ad actum approbatum restringitur, & addit vim confirmato, & non illum extendit, neque auget dispositionem, aut ampliat. pag. 104. n. 136. & seqq.

Confirmatio semper reducitur ad supplicationem, & quando dicatur facta, & interveniat narratio. n. 141. 142. 143.

Confirmationis Bulla, ut probet, debet inspici ejus tenor, ex cujus lectura videri debet, quid & quomodo sit facta concordia, absque cujus productione non creditur relationi. n. 160.

Confirmata concordia à Papa ad provisionem beneficiorum, non intelligitur de octo mensibus reservatis, sed tantum de quatuor ordinarijs eodem modo, ac si Papa viveret, qui non censetur concedere menses suos. p. 59. 60. & 61. & p. 67. n. 87. & p. 68. & 70.

Consilium.

Cum consilio alterius quando, & quomodo provideri debeat beneficium. p. 52. 53. n. 54. & 55.

Consuetudo.

Consuetudo providendi & immemorialis ex quibus actibus inducatur, & dicatur legitime præscripta. p. 88. n. 108. p. 91. n. 111. & p. 92.

Ex consuetudine, & non à jure simultanea Capituli oritur, & datur in aliquibus Ecclesijs, & in alijs non, & consuetudo unius Ecclesie non extenditur ad aliam. pag. 46. n. 52. & pag. 47. 49. n. 51. & pag. 62. 63. 65. 77. & 78.

In beneficiorum provisione Capitulum non potest concurrere, mortuo Papa, cum Episcopo, nisi per consuetudinem legitime præscriptam, aut per privilegium, aut statutum specificum, & per Papam confirmatum. p. 47. n. 55. & p. 48. n. 56. & seqq. & p. 63. & 66. explicatur, & p. 87. 88. 89. 92. n. 111. & 112.

Curia.

In Curia vacans Ecclesia Parochialis, aut beneficia, pertinet Episcopo provisionis devolutio. pag. 51. num. 61.

D

Decisiones.

Decisiones Seraphini 980. & 1042. explicantur, p. 83. n. 106. & seqq.

Decretales.

In decretalibus an fiat mentio de reservationibus. n. 13.

Diocesis.

In Diocesi Episcopi habet ille jus providendi, vide verbo Episcopus.

Diocesis quando fuit Episcopis assignata, & erecta. n.

10.

Dis

Discordia.

Discordia sunt proprie in hominibus. p. 15. n. 2.

Ad discordandum prona est hominum natura. pag. 16.

n. 4.

Dignitates.

Dignitates, & beneficia vacant per obitum, & mortem Beneficiati. p. 16. n. 5.

Distinctio.

Distinctio nulla fieri debet inter casus, de quibus lex non egit. n. 26.

Divisio.

Divisio facta inter Episcopum, & Capitulum quando habet locum, aut simultanea in beneficiorum provisione, mortuo Pontifice, & illo vivo. n. 36. & seqq.

Divisio facta inter Episcopum, & Capitulum quo ad beneficiorum provisionem, provisio non intelligitur divisa, sed in quocunque conservatur in solidum. n. 42. & verbo Beneficium explicatur.

E

Ecclesia.

De Ecclesie erectione, & de ejus laudibus, & origine. p. 19. n. 10.

A primis Ecclesie cunabulis potestatem, ac jurisdictionem conferendi beneficia Ecclesiastica Petro, & ejus Successoribus collatam fuisse probatur. p. 20. n. 11.

Electio facienda de consilio alterius quomodo fieri debeat. n. 64. & seqq.

Electiones in se sunt individue, & quomodo. n. 83. & 84.

Episcopus.

Episcopus ex concessione Summi Pontificis absque ulla restrictione, aut limitatione beneficia in sua Diœcesi existentia conferre potest. p. 21. n. 12.

Episcopi an possint juste conqueri de reservationibus factis à Pontifice. p. 24. n. 19.

Trovisio beneficiorum per jus commune pertinet Pontifici, & Episcopis in suis Diœcesibus illius vices gerentibus. p. 24. n. 20.

Antequam Cancellaria regula publicaretur, libere Episcopus omnes provisiones beneficiorum in qualicunque mense facere poterat. p. 25. n. 20.

Episcopalis dignitas laudatur. p. 25. n. 22. & seqq.

Episcopus dicitur Vicarius Pontificis. p. 25. n. 22.

Episcopus in sua Diœcesi habet ordinariam jurisdictionem, & idem potest, quod Pontifex in universo orbe, exceptis his, quæ specialitèr à Pontifice fuerint reservata. p. 26. in princip. d. n. 22.

Episcopus vocatur Pontifex. p. 26. n. 23.

Episcopus appellatur Summus Sacerdos, Princeps Ecclesie, Columna Ecclesie, Pupilla oculi Dei, Sanctissimus, & ibidem.

Episcopi sunt loco Apostolorum, & in Hispania, & Lusitania

stania eis datur Senhoria, & habent alios titulos. p. 27.n.23.

Antequam Ecclesia Cathedrales erigerentur, electio, & nominatio Clericorum maiorum, & minorum ad Episcopos tantum spectabat, & loco Clericorum maiorum Canonici postea fuere subrogati, & ideo vocantur Clerici primi gradus. p. 33.n.36.

Episcopus potest providere beneficia, & Capitulum non potest impedire possessionem provisi. p. 33.n.37. & 38. & p. 34.

Papa mortuo, & Sede Apostolica vacante, omnes provisiones beneficiorum, & dignitatum ad Episcopos simpliciter pertinent, tanquam ad jus commune redeuntes. p. 34.n.39. & p. 35. & p. 36.

Et non ad Capitulum, licet habeat simultaneam, aut turnum cum Episcopo, aut privilegium simultaneitatis. p. 37.

Portionum, beneficiorum, & prabendarum proviso in Cathedralibus est simultanea Episcopi, & Capituli, & ab utroque simul fieri debet in quocunque anni mense, quando vacaverint. p. 38.n.40.

Inter Episcopum, & Capitulum beneficii proviso quando competit ex simultanea, turno, aut alternativa, uno impedito, aut absente, alter solus confert. p. 39.n. 41.

Inter Episcopum, & Capitulum divisio facta quo ad beneficiorum, aut portionum provisionem cum simultanea

nea non intelligitur divisa, sed potius in unoquoque conservatur in solidum, & apud utrumque est actus simultaneus indivisus, & tantum divisus ratione exercitij. p. 39. n. 42. explicatur p. 64.

Inter Episcopum, & Capitulum ex concordia facta, & confirmata, beneficia quando, & quomodo provideri debeant. p. 38. n. 40. & seqq.

Episcopus qui simul est Cardinalis, & virtute indulti habet omnium mensium beneficiorum provisionem, ipsam facit, Papa mortuo, cum Capitulo alternatim. p. 42. n. 47. & n. 48. & vide p. 60. & 61.

Inter Episcopum, & Capitulum quando habeat locum jus accrescendi in beneficijs. p. 43. n. 49.

Ad Episcopum, & Capitulum concursus turni est respectivus in beneficiorum provisione, & dari non potest deficiente uno. pag. 44. n. 50. explicatur pag. 67. & 68.

Cum Episcopo, Papa mortuo, Capitulum concurrere non potest in beneficiorum provisione, nisi per privilegium, aut statutum specificum, & per Papam confirmatum, aut consuetudinem legitime prescriptam. pag. 47. num. 55. & pag. 48. num. 56. & seqq. & p. 63. explicatur, & p. 66. 87. 88. 89. & 92. n. 111. & 112.

Episcopi collatores ordinarij sunt in beneficiorum provisione. p. 50. n. 60. & p. 69. & 77. n. 99. & p. 88. explicatur.

Epis-

Episcopus tanquam ordinarius in sua Diœcesi beneficia omnia confert. p. 50. n. 60.

Episcopo pertinet devolutio provisionis, & beneficia, aut Ecclesia Parochialis vacans in Curia. pag. 51. n. 61.

Episcopos successores non obligat concordia providendi beneficia. p. 56. n. 72.

Episcopo pertinet provisio, & Sede Papali vacante provisio beneficiorum non fit ex concordia, neque ex indulgo, sed à jure communi. p. 58. & 59. n. 75. & p. 69. & 70. n. 89.

In provisione beneficiorum data simultanea Episcopus est primus, & principalis elector, & intentionem habet fundatam, & Canonici coelectores ad provisionem procedere non possunt, nisi Episcopo convocato. p. 62. n. 80. & p. 63. explicatur.

Beneficia quando vacant in mensibus alternative an possit Capitulum concurrere cum Episcopo. p. 64.

Episcopus circa provisionem beneficiorum, & in alijs, habet jurisdictionem in Capitulum, & Canonicos. p. 71. n. 90.

Si Episcopi mandata Capitulum non observet, nec provisum in beneficio admittat, injuriam facit Episcopo, & potest procedere per censuras, & excommunicationes, & comminationes, aliasque penas. pag. 72. n. 91.

Licet asserat non posse procedere per censuras contra cō-

muni-

- munitatem , & quare. pag. 73. & 93.
- Et ubi primum contraventionem fecerunt , in panis cō-
minatis incurrunt absque monitione. p. 73. n. 93.
- Non obstante appellatione , quia excommunicatio trahit
secum executionem. p. 73. n. 94. & 95.
- Et an possit Episcopus procedere sine adjunctis. p. 74. n.
95. & 96. & p. 75. & 76.
- Et etiam Gubernator Episcopatus Episcopo absente. pag.
76. n. 98.
- Ad instantiam Fiscalis , aut Promotoris , sine cujus
præsentia nullitèr proceditur. p. 77. n. 99.
- Episcopus solum de jure communi habet collationem be-
neficiorum. p. 77. n. 99.
- Episcopus non facit provisionem beneficiorum Sede Pa-
pali vacante , ratione turni , aut simultaneæ inter il-
lum , & Capitulum , sed jure proprio , & subrogato
à Papa. p. 79. n. 101. & 102. & p. 80.
- Episcopus Sede Papali vacante non facit provisionem
beneficiorum jure concordia , aut turni in mensibus
reservatis , sed in quatuor mensibus , ultra quos cō-
cordia non extenditur. p. 79. & 80. n. 103. & quare. p.
81. & 82. & seqq.
- Idem de jure communi procedere ostenditur. n. 105. & p.
83. & seqq.
- Ad Episcopum quando pertineat beneficiorum provisio
jure proprio , aut communi , non habet locum turnus ,
nec Capitulum potest prævidere. n. 159.

Excommunicatio.

Per excommunicationes, censuras, comminationes, & alias penas Episcopus procedere potest, si Capitulum ejus mandata non observaverit, & provisum in beneficio non admiserit. p. 72. n. 91.

Licet asserat non posse procedere per censuras contra communitatem, & quare. p. 73. & 93.

Et ubi primum contraventionem fecerunt, in penis comminatis incurrunt absque monitione. pag. 73. n. 93.

Non obstante appellatione, quia excommunicatio trahit secum executionem. pag. 73. n. 94. & 95.

Et an possit Episcopus procedere sine adjunctis. p. 74. n. 95. & 96. & p. 75. & 76.

Et etiam Gubernator Episcopatus Episcopo absente. pag. 76. n. 98.

Ad instantiam Fiscalis, aut Promotoris, sine cujus presentia nulliter proceditur. p. 77. n. 99.

Exempla.

Exemplis non est judicandum, sed legibus. p. 67. n. 86.

Extensio.

Extensio non habet locum in concordia, nec in transactione, & tantum comprehendit casum expressum, quia est stricti juris. n. 73. II

F

Factum.

Ex facto jus oritur. p. 12. n. 9.

Fiscalis.

Fiscalis Ecclesiæ debet esse pars in causis jurisdictionalibus, aliàs nulliter proceditur. n. 99.

Fructus.

A quibus fructibus portiones, & præbendæ erectæ sint. n. 33. & seqq.

G

Gubernator.

Gubernator Episcopatus potest comminationem inferre nomine Episcopi, & censuras ferre. n. 89.

H

Homo.

*Homines semper discordant, & discordiæ sunt propriæ in hominibus. p. 15. n. 2. & 3.**Hominum natura prona est ad discordandum. pag. 16. num. 4.*

Ignis

I

Ignorantia.

Ignorantia an & quando excuset à pana excommunicationis, aut comminationis. p. 93. n. 116.

Ignorantia affectata quando excuset, vel non, & quando affectata dicatur. p. 94. n. 117.

Indultum.

Indultum concessum à Summo Pontifice ad conferenda omnia beneficia, in eo comprehenduntur omnes dignitates. p. 30. n. 31.

Interpretatio.

Interpretatur Reg. 8. Cancellariæ. n. 35.

Textus in cap. cum Ecclesia Vulterana de elect. n. 55.

Textus in cap. 2. de concess. præbend. n. 56.

Textus in cap. postulasti 25. de concess. præb. n. 57.

Textus in cap. si Apostolica de præb. in 6. n. 60.

Interpretatur Lex Cast. 9. tit. 14. part. 1. & l. 6. tit. 16. n. 62. & seqq. & n. 67.

Interpretantur, & explicantur dec. Seraphin. 980. & 1042. n. 106. & seqq.

Interpretatur Concil. Trid. circa adjunctos. n. 95. & seqq.

Interpretatur novitèr Text. in cap. post electionem

7. de concess. præbend. p. 33. n. 37.

*Interpretatur Text. in cap. Romana de sentent. ex-
com. in 6. n. 92.*

Intimatio

*Intimatio mandati habetur pro facta in odium illius im-
pedientis facere intimationem, & debet pro intima-
to haberi. p. 18. n. 7.*

*Intimari impediens citationem, habetur pro legitime
citato. p. 18. n. 7.*

Judex.

Vide verbo Adjunctus.

Jus. p. 11. n. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.

Jus ex facto oritur. p. 19. n. 9.

*Sede Papali vacante, beneficiorum provisio non fit ex
concordia, neque ex indulto, sed à jure communi, &
ita pertinet provisio Episcopo. p. 58. & 59. n. 75. & pag.
69. 70. n. 89.*

L

Lex.

*Lex quando generaliter loquitur, generaliter debet in-
telligi, etiam si maior sit, vel diversa ratio in uno ca-
su, quàm in alio, etiam in materia odiosa. p. 27. n. 25.
& pag. 28.*

*Nulla debet distinctio fieri inter casus, de quibus lex
non agit. p. 28. n. 26.*

Man

M

Mandatum.

*Mandati intimatio habetur pro facta in odium illius
impedientis facere intimationem, & debet pro inti-
mato haberi. p. 18. n. 7.*

Menses.

*De mensibus reservatis, & ordinarijs, & à quibus
fiat in illis beneficiorum provisio. p. 59. 60. 61. 67. 68.
70. & p. 88. 89. & 90.*

Mors.

*Per mortem beneficiati vacant beneficia. p. 16. n. 5.
Mortuo Papa, quis providere debeat beneficia, vide ver-
bo Beneficium.*

N

Narratio.

*Narratio facta Pontifici nihil disponit. p. 48. & 108. n.
142.*

Negligentia.

*Negligentia, nec factum antecessoris nocet successori. p.
91. n. 111. & p. 92. n. 113. explicatur.*

Nuntius.

*Nuntij Apostolici, aut Legati quando possint beneficia
provedere. n. 78. & 79.*

O

Obedientia.

Obedientia est inferiorum gloria. pag. 14. n. 1.

Occultatio.

Occultatio concordia, aut instrumenti ostendit occultantem malam causam fovere. n. 139.

Omissio.

Omissio illius, quod actui non est substantiale, quanvis omittatur, actus non annullatur. n. 66.

P

Papa.

Papa concessit Episcopis, ut quilibet posset conferre beneficia in sua Diocesi existentia, ad hoc ut absque ulla restrictione, aut limitatione dicta beneficia providerent eadem potestate Pontificis. p. 21. n. 12.

Papa cum difficultate aliquando gratias, & reservationes concedebat, quare DD. affirmant de hoc in decretalibus nullam fieri mentionem. p. 21. n. 13. & p. 22. n. 14. explicatur.

Papa à quo tempore fecit reservationes, & continuatae fuerunt. p. 21. n. 14. & seqq.

Papa

*Papa quando fecerunt regula Cancellaria, & qui p.
22.n.14. & seqq.*

In regulis Cancellaria omnia electiva beneficia reservavit Papa.p.23.n.16.

Papa reservavit in regula Cancellaria provisiones octo mensium, & qui sint.p.23.n.18.

Provisio beneficiorum per jus commune pertinet Papa, & Episcopis in suis Diocesibus illius vices gerentibus. p.24.n.20.

Papa Vicarius dicitur Episcopus.p.25.n.22.

Episcopus in sua Diocesi idem potest quod Papa in universo orbe, exceptis his, quae specialiter à Pontifice fuerint reservata p. 26.in princ.

Papa vocatur Episcopus, & è contra.p.26.n.23.

Papa concedens indultum conferendi omnia beneficia comprehendit dignitates, & Canonatus. p.30.n.31.

Papa mortuo, cessant regula Cancellaria, quae solummodo permanent, dum Papa vivit, & publicari non revertuntur, quod ordinarie accidit sequenti successoris die. p.34.n.34. & p.39.n.42. & p.68.

Papa mortuo, & Sede Apostolica vacante, omnes provisiones beneficiorum, & Dignitatum, simpliciter ad Episcopos pertinent, tamquam ad jus commune redeuntes. p.34.n.39. & p.35. & p.36.

Et non ad Capitulum, licet habeat simultaneam, aut iurium cum Episcopo, aut privilegium simultaneitatis. p.37.

Papa

Papa dignitas laudatur, & extollitur. n. 144. & 145.
Papa habet plenariam potestatem in beneficijs Ecclesiasticis, & in componendis dissidijs, vitandis controversijs, & scandalis. n. 146. & 147.

Ex Papa obitu, cessantibus reservationibus, ex Sede Papali vacante, omnes menses provisionum beneficiorum pertinent ad Ordinarium ex jure antiquo, semoto obstaculo regula Cancellaria. pag. 40. n. 43. & 44. pag. 69.

Papa mortuo, in beneficiorum provisione Capitulum non potest concurrere cum Episcopo, nisi per privilegium, aut statutum specificum, & per Papam confirmatum, aut consuetudinem legitime præscriptam. p. 47. n. 55. p. 48. n. 56. & seq. p. 63. & 66. explicatur p. 87. 88. 89. & 92. n. 111. & 112.

Papa mortuo, provisio beneficiorum non fit ex concordia, neque ex indulto, sed à jure communi, & ita pertinet provisio Episcopo. p. 58. & 59. n. 75. & p. 69. 70. n. 89.

A Papa concordia confirmata ad provisionem beneficiorum, non intelligitur de octo mensibus reservatis; sed tantum de quatuor ordinarijs, eodem modo ac si Papa viveret, qui non censetur concedere menses suos. p. 59. & 60. 61. 67. n. 87. & p. 68. & 70.

Mortuo Papa, Episcopus non facit provisionem beneficiorum, jure concordie, aut turni in mensibus reservatis, sed in quatuor mensibus, ultra quos concordia

dia non extenditur. p. 79. & 80. n. 103. & quare. p. 81.

& 82. & seqq.

Idem de jure communi procedere ostenditur. n. 105. & p.

83. & seqq.

Beneficia reservata censentur virtute regularum Cancellaria, etiam Papa mortuo, quia licet regula expirent, semper durat effectus, ut secundum illius tenorem ex jure, & subrogatione Papæ provideatur.

p. 96. n. 119.

Pæna.

Per alias penas, censuras, excommunicationes, & cōminationes potest Episcopus procedere, si Capitulum ejus mandata non observaverit, aut provisum in beneficio non admiserit, & ipsi injuriam facit. pag.

72. n. 91.

Licet asserat non posse procedere per censuras contra cōmunitatem, & quare. p. 73. & 93.

Et ubi primum contraventionem fecerunt, in penis cōminatis incurrunt absque monitione. p. 73. n. 93.

Non obstante appellatione, quia excommunicationis trahit secum executionem. p. 73. n. 94. & 95.

Et an possit Episcopus procedere sine adjunctis. p. 74. n. 95. & 96. & p. 75. & 76.

Et etiam Gubernator Episcopatus Episcopo absente. p. 76. n. 98.

Ad instantiam Fiscalis, aut Promotoris, sine cujus presentia nullitè proceditur. p. 77. n. 99.

Possessio, possessor, possessoria.

X

Posses-

Possessio capta post intimationem, aut notificationem, dicitur nulla, & attentata, & non est manutibilis. pag.

74. n. 94.

Possessio contradictata non admittitur, sed dicitur infecta, & attentata, & institutio, & collatio quando est facta post intimationem factam alicui, ut non procedat ad provisionem. p. 96. n. 118.

Possessoria remedia non admittuntur in provisione facta in mensibus reservatis. p. 96. n. 119.

Possessio dicitur infecta, & non manutibilis, quando capta contra reservationem Pontificis. p. 96. n. 119.

Possessio non attenditur in beneficialibus, quando constat de defectu juris, & proprietatis. p. 97. n. 120.

In conscientia sunt periculosa remedia possessoria, & nullo modo potest quis sine anima periculo remedio possessorio agere. p. 97. n. 121.

Possessorio remedio qui utitur quando scit non habere jus in proprietate, peccat, & ad omnia damna, expensas, & interesse tenetur. p. 98. in princip. n. 121.

Portio, Portionarius.

Verbum, beneficium, est generica dispositio, sub qua comprehenduntur prabenda, portiones, media portiones, & etiam Episcopatus, quia omnes sunt beneficiorum species, & in dicto verbo comprehenduntur, tanquam in suo genere. p. 28. n. 27. & p. 29. n. 28. & p. 30.

Portio, & portionarij sunt Ecclesiarum Cathedralium beneficiati seu mansionarij, quia continuo, & assidue

in

in Choro divinas laudes persolvunt, & altaris ministerio inserviunt: & in Roma vocantur Beneficarij, & in Hispania, & Lusitania Portionarij. p. 30. n. 32. & p. 31. & quare. n. 33.

Portio Canonica ex quibus erecta fuisset, & an ex illa fuissent erecta beneficia. p. 31. n. 33.

Portionum Ecclesiarum Cathedralium provisio, & beneficiorum, Canoniciatum, & dignitatum ex jure communi competit solummodo Episcopis in suis Dioccesibus, & cum illis non potest concurrere Capitulum de jure communi. p. 32. n. 36.

Provisio beneficiorum, aut portionum in Cathedralibus est simultanea Episcoporum, & Capituli, & ab utroque debet provideri in quocunque mense. p. 38. n. 40.

Promotor.

Promotor Fiscalis est pars ad accusandum. n. 99.

Provisio.

De provisione beneficiorum, vide verb. Beneficium.

Q

Qualitas.

Qualitas posita aliquibus personis, ad alias extendi non potest. p. 54. n. 68.

R

Regula.

X ij

De

De regulis Cancellaria, vide verb. Cancellaria!

Relatio.

Relatio quando fieri debeat ad verba antecedentia. n. 69.

Ad hoc ut probet Bulla confirmationis, debet inspici ejus tenor, & sine illius productione non creditur relatio; ni. n. 160.

Reservatio.

Reservationes, gratias, aut beneficia magna difficultate Pontifices aliquando concedebant, quare Doctores affirmant, de hoc in Decretalibus nullam fieri mentionem. p. 21. n. 13. & p. 22. n. 14. explicatur.

Reservationes beneficiorum à quo tempore fuerunt à Summo Pontifice instituta, & quando inceperunt, & originem duxerunt, ostenditur per temporum seriem. p. 22. n. 14. & seqq.

In regulis Cancellaria omnia beneficia electiva reservavit Pontifex. p. 23. n. 16.

Reservavit Papa provisiones beneficiorum per octo mensium curricula in regula Cancellaria, scilicet Januarij, Februarij, Aprilis, Maij, Augusti, Octobris, Novembris, & à quo tempore. p. 23. n. 18.

De reservationibus an possint Episcopi conqueri. p. 24. num. 19.

Reservationes sustinentur dum vivit Papa, sed Sede Papali vacante, cessant quousque de novo publicentur. p. 34. n. 34. & p. 39. n. 42. & p. 68.

Reservationibus cessantibus ex Sede Papali vacante, omnes menses provisionum beneficiorum pertinent ad Ordij

Ordinarium ex jure antiquo, semito obstaculo regulari Cancellaria ex Papæ obitu. p. 40. n. 43. & 44. p. 69.

In reservatis mensibus Capitulum non potest providere per turnum, sed solum in quatuor ordinarijs. p. 70. n. 89. & 90.

Reservata beneficia censentur virtute regularum Cancellaria, etiam mortuo Papa, quia licet regulæ expirarent, semper durat effectus, ut secundum illius tenorem ex jure, & subrogatione Papæ provideatur. pag. 96. n. 119.

S

Schisma.

Schisma quando fuit ortum, & quare. n. 10.

Status.

Ad statum ultimum an & quando attendatur in provisione beneficiorum. p. 92. n. 114.

Simultanea.

Simultaneā non habet Episcopus cum Capitulo in provisione beneficiorum Sede Papali vacante. p. 37.

Simultaneā habet Episcopus cum Capitulo in Ecclesijs Cathedralibus, in provisione beneficiorum, & portionum, & Canoniciatum, & ab utroque simul debet fieri provisio. p. 38. n. 40.

Ex simultanea, turno, aut alternativa inter Episcopum, & Capitulum beneficij provisio quando competit, uno impedito, aut absente, alter solus cōfert p. 39. n. 41.

Cum simultanea divisio facta inter Episcopum, & Capitulum quoad beneficiorum, aut portionum divisionem non intelligitur divisa, sed potius in unoquoque conservatur in solidum, & apud utrumque est actus simultaneus indivisus, & tantum divisus ratione exercitij. p. 39. n. 42. explicatur p. 64.

Simultanea, & alternativa probatur ex turno provisiōnis beneficiorum. p. 43. n. 49.

Vt simultanea, turnus, aut alternativa sustineatur in beneficiorum provisiōne capienda est interpretatio, licet unus tantum provideat. p. 43. n. 49.

De simultanea in provisiōne beneficiorum, & Canonica. tuum. p. 46.

Simultanea Capituli oritur ex consuetudine, & non à jure, & datur in aliquibus Ecclesijs, & in alijs non, & consuetudo unius Ecclesiæ non extēditur ad aliā. p. 46. n. 52. & p. 47. 49. n. 51. & p. 62. 63. 65. & p. 77. & 78

Simultanea data in provisiōne beneficiorum, Episcopus est primus, & principalis elector, & intentionem habet fundatam, & Canonici coelectores ad provisiōnem procedere non possunt, nisi Episcopo convocato. p. 62. n. 80. & p. 63. explicatur.

Episcopus non facit provisiōnem beneficiorum, Sede Papali vacante, ratione turni, aut simultanea inter illum, & Capitulum, sed jure proprio, & subrogato à Papa. p. 79. n. 101. & 102. & p. 80.

Successor.

Ne

*Negligentia antecessoris non nocet successori. p. 91. n. 111.
& p. 92. n. 113. explicatur.*

T

Transactio.

*Transactio est stricti juris, & non extenditur de casu
ad casum, nec ultra pacta expressa. n. 73. & seqq.*

Turnus.

*Ex turno, alternativa, aut simultanea beneficij provisio
quando competit inter Episcopum, & Capitulum, uno
impedito, aut absente, alter solus confert. p. 39. n. 41.*

*Ex turno provisionis beneficiorum probatur simultanea,
& alternativa. pag. 43. n. 49.*

*Ut turnus, alternativa, aut simultanea suslineatur in
beneficiorum provisione capienda est interpretatio, li-
cet unus tantum provideat. p. 43. n. 49.*

*Turni concursus in beneficiorum provisione est respecti-
vus ad Capitulum, & Episcopum, & dari non potest,
deficiente uno. p. 44. n. 50. explicatur p. 67. & 68.*

*Turnus in provisione beneficiorum quando habeat lo-
cum, & dicatur consumptus. p. 44. n. 51. & p. 45. &
p. 67. n. 87. & p. 68.*

*De turni effectu in beneficiorum provisione. p. 45. expli-
catur p. 70. n. 89.*

*Turnum habens dicitur totum jus habere in provisione
beneficiorum, & solum dominus provisionis dicitur.*

pag. 45.

Per

PP

Per turnum non potest Capitulum providere in mensibus reservatis, sed solum in quatuor ordinarijs. p. 70. n. 89. & 90.

Episcopus non facit provisionem beneficiorum, Sede Papali vacante, ratione turni, aut simultanea inter illum, & Capitulum, sed jure proprio, & subrogato à Papa. p. 79. n. 101. & 102. & p. 80.

Jure turni, aut concordia in mensibus reservatis Episcopus, Sede Papali vacante, non facit provisionem beneficiorum, sed in quatuor mensibus, ultra quos concordia non extenditur. p. 79. & 80. n. 103. & quare. p. 81. & 82. & seqq.

Idem de jure communi procedere ostenditur. n. 105. & p. 83. & seqq.

Beneficiorum provisio quando pertinet ad Episcopum jure proprio, aut communi, non habet locum turnus, nec Capitulum potest providere. n. 159.

V

Vacatio.

Vide verb. Beneficium, ubi quando inducatur, & dicatur facta.

Ultimus.

Ad ultimum statum an & quando attendatur in provisione beneficiorum. p. 92. n. 114.

FINIS.

2

BIBLIOTHECA